

Edebiyat Defteri

Sakıncalı Piyade -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
28 Haziran 2021 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

UÇURUMUN DİBİNDEYİM

Köhne ve ıssız bir sokak
Bazı binalardan karanlığı yarmak istercesine
Umutsuzça savrulan
Işık hazneleri

Sokağın sonu belli değil
Yürüdükçe dahada kararıyor
Gözlerimin bakmaya çekindiği
Gökyüzü daha çok çekiliyor

Yıldızlar kıyameti haber almışçasına
Işıklarını söndürmüş
Dünya ise herşeyi kabullenmiş
Sonu bekliyor sessiz ve sakin

Güneş açdan sönmüş
Artık gündüzlerim karanlık
Gündüzlerim gecem olmuş
Gecelerim gündüz

Yürümeye devam ediyorum
Sokağın kendi gibi ıssız ve sönük kaldırımında
Bir su birikintisine basıyorum
Derinden bir yeter sesi işitiyorum

Sonra ağlayarak yere eğiliyorum
Başım ellerimin arasında ağlarken
Artık kaderime isyan edemiyecek kadar
Yorgun olduğumu hissediyorum

Acının ve boşunma bir direnişin kapladığı ömrümün
Son bulması için yalvarıyorum
Belki bedenimin yok olması
Hala atan kalbimin kararmasını engeller

Kalkıyorum! üzerimdeki çamuru
Yerdeki su birikintisiyle siliyorum
Artık bu kahpe dünyada
Korkaçağım bir şey kalmadı

Umudumu esen yele verdim
Bedenimi çürümeye terk ettim
Mutsuz bir ölümlüyüm
Tanrı gibi duygusuz
VE UÇURUMUN DİBİNDEYİM...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99316/ucurumun-dibindeyim.html>

ELVEDALAR

Bogazımda düğümlenmiş elvedalar
Sarmış bütün hayatımı elvedalar
Önce sen sonra elvedalar

Birer birer sönmüş mumlar
karanlıkta aydınlık olmayan mumlar
Aydınlıkta karanlık olan mumlar

Acı olan sebepsiz aşklar
Sevmeyi evcilik yapan aşklar
Ayrılığı normal gören aşklar

Kahpe ve iğrenç şehirler
Sessiz ve sönük şehirler
Kimsesiz ve solmuş şehirler

Ve sizler terkedip gidenler
Gidin arkanıza bile bakmayın
Ama birdaha adımı bile anmayın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99588/elvedalar.html>

KARANLIK

O ışık gibi degildir
Yavaşça süzülmez pencerelerden
Şafaga benzemez onun gelişi
Korkusuzdur gelirken

Onun ağırlığını hissedemezsin
Yavaş yavaş kaplar bedenini
Önceleri belli belirsiz bir zevk duyarsın
Ama kalbin yavaş yavaş onun esiri olur

Ne kadar onu bedeninden atmaya çalışsanda
Ne kadar ışığı arasanda
O gitmez
Seni yalnızlıklar içinde boğmaya devam eder

Çıglıklarını duyan olmaz
Yaran asla kabuk bağlamaz
Ne kadar görünmesede
Durmada kanar

Ağlamaya çalışırsın ama olmaz
Karanlık göz yaşlarını kurutmuştur
Belki belki kanlıda olsa bir kaç damala düşün diye
Cıldırısın ama olmaz
Yaşam seni kaybedenler defterine eklemiştir

Ve en acısı ölüm gelir aklına
YANİ KARANLIĞIN KADİM YURDU
VE SENDE ÖLÜRSÜN BE
UMUDUM

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99919/karanlik.html>

ALACAKARANLIK

KOSKOCAMAN VE KARANLIK BİR OKYANUS
ZAVALLI VE YALNIZ BİR MARTI
DALGALAR KARANLIK
RÜZGAR ZAMANSIZ

UZAKLARDA BİR ADA
ÜZERİNDE GEZEN YALNIZLIKLAR
BİR ŞARKI SÖYLÜYOR KULAĞIMA
KARANLIKLAR

HİÇ DOGMAYAN GÜNEŞ UFUKTA
ALACAKARANLIK BİR SABAH
UZAKTAN GELEN SESSİZLİK
BİR MARTI UÇUŞU

YIKILMAMIŞ TÜM DUVARLARIM
KÜFLENMİŞ ZAMANDA
BİNLERÇE YAŞAM TANIMIŞIM
BİR KAYBOLMUŞLUK RÜZGARINDA

BİNLERCE HAYAT VERMİŞİM
ŞU KAHPE DÜNYAYA
BİNLERCE GÖZ YAŞI
AMA HİÇ AYRILMAMIŞIM

ALACAKARANLIK BİR KİMSESİZLİKTEYİM
GÜNEŞİM DOGMAYA ÇALIŞIYOR UFUKTA
ZAMAN DURAKSAMIŞ KARANLIKTA
HAYAT VEDA ETMİŞ
ALACAKARANLIK BİR SABAHTA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103072/alacakaranlik.html>

YOK

Ey siz ordan bakıp gülenler
Nerdesiniz Şimdi
Neden kayboldunuz
glsenize

Ey siz ağlayan suratlar
ne oldu
göz pınarlarınızı kurudu
ağlasanıza

ve ey yokluk
ne oldu aldın eliden umudu
ne oldu
umut hala dipdiri yokluk

bu son savaŐı sen kaybettin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105042/yok.html>

TÜRK OĞLU TÜRK

adın bir yalnızlık sanki
adın bir korku sanki
adın bir adalet sanki
adın bir veda sanki

nedense sevmezler seni
su dünya milletleri
yedi düvel olup
gelmedilermi üstüne

sucun neydi söylesene
istanbulu almanamı kızmışlar sormadınmı
müslüman olmanamı kızmışlar
yoksa kızmak içinmi kızmışlar

adınmı sorun yoksa
adın neydi senin
biliyorum
adın senin TÜRK
tabi kızarlar

sen namert degilsin
sen arkadan vurmazsın
sen adaletlisin
sen onlara insanlığı öğretmişsin

tabi kızarlar sana be TÜRK OĞLU TÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107071/turk-oglu-turk.html>

bu kısa bir Őir

bu kısabir Őir
duygu yok içinde
acı yok
aşk yok

bu kısabir Őir
sen yoksun içinde
ben yokum
biz yokuz

bu kısa bir Őir
Şairi yok içinde
okuru yok dŰnyada
seveni yok bilinmeyenlerde

bu kısa bir Őir
sonunun gelmediği
baŐının olmadığı
yazılanının olmadığı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108803/bu-kisa-bir-siir.html>

DENİZLER MAHİRLER ULAŞLAR

Yavaş ve sakin adımlar
Yağmurun söylediği türküyle
Ritim tutmaya çalışıyorlar
Acıdan kanayan kalpleriyle
Ve taşıdıkları koskoca bedenle

Sonun karanlık olduğunu bile bile
Ölümlerle dans edercesine
Sonbahar gibi yalnızken
Hiç korkmadan yürüdüler
Dar ağaçına

Fikirleri yalnıztı hayalleri umarsız
Bedenleri güçlüydü ama ruhları günahkar
denizdiler bazen bazen mahir bazen ulaş
İsimleri bir devrin günahını gösteriyordu
Kendileri yalnızın sonuçuydu

Tarih onları hiç affetmedi belkide
Peki vicdanlar
Vicdanlar affetimi
Ya analar ya babalar
Affettimi bizi birbirimize düşüren
TARİHİ.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114050/denizler-mahirler-ulaslar.html>

SAVUNMA BANA DÜNYAYI

Savunma bana dünyayı zaman
Unuttunmu neler almadı elimizden
Sokakları bizim sanmıştık
Ama degimiş

Koşardık umursamadan
Hayallerimiz vardı
Dünya toz pembeydi
Ama degimiş anladım

Dünya karanlıkmiş
Hayaller ve sevinçler yalanmiş
İnsanlar kanlı bıçaklı olabilirmiş
Sevgiler bitebilirmiş

Savunma bana fikirleri
Onlardeğilmi bize bizi kırdıran
Nice DENİZLER vermedikmi topraga
Ve nice MUSTAFALAR

Anlamadık hala TÜRK'LÜĞÜ
Anlamadık hala dünyayı
Anlamadık hala sevmeyi
Ve anlamdık hala

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114618/savunma-bana-dunyayi.html>

GİDEN SENSİN UMUT

Bir kış günü gece dönerken şafağa
Gittin yalnızlıklar sokağına
Yıldızlar sönmüş ay küsmüş idi
Alacakaranlık görünümünde odamın
Giden sensin gelenlerden banane

Eski günlerin hatırası çekildi
Bundan böyle karanlık mazi
Kalan son hatıra gidişin
Ah umut,kaybolmayı kimde gördün
Dağlar,delip yıldızlara ulaşma hevesimi
Şafak sökerken doğan güneşmi
Ben sensizlikten korkarken
Gittin umut,karalıklara bürünerek
Ve silindin hatıralarımdan

Hüzünlü loş bir sensizlikteyim
Şafak bilmem kaçınıcı kez söküyor
Ben ise hep senin gittiğin şafaktayım
Zaman bir parça olsun akmadı
Gözyaşlarım deniz olup aktı
Ama sensiz zaman akmadı

Bedenimdeki kanlı cam kırıkları
Artık açtırmıyor kalbimi
Hep aynı karanlık hep aynı zindan gece
Korkuyorum
Damarlarımda bile sensizlik var umut

Şafak sökse,güneş doğsa
Bir meçhul rüzgar
Alıp götürse beni
Umudun olmadığı bu şehirden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114883/giden-sensin-umut.html>

ŒİR YOK

Yok artık Œir sana
Yok ağlamak sana
Kaybederken ruhumu
Yok artık Œir sana

Git doldur ruhunu gŒnahla
Gelme bir daha bu kapıya
DŒnme bu Œehre
ÇŒnkŒ
Yok artık Œir sana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115422/siir-yok.html>

ŞAÇMALAMAK

Şaçmalamak
bazen ağlarken gülmek
bazen gülerken ağlamak

şaçmalamak
ölmek isteyip yaşama göz kırpmak
yaşarken hayattan kopmaya çalışmak

şaçmalamak
biraz kendinle dalga geçmek
birazda hayatla

şaçmalamak
ağlamak günler geçelerçe
kendinden geçmek

şaçmalamak
aşka inanmak
sevildiğini zannetmek
dostluk var zannetmek
güvenmek insanlara.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117584/sacmalamak.html>

SEVİYORUM DEME

yaşama el sallıyordun en son
gözlerin yaşlı kalbin pare pare
sebebi varmıydı
hayırmı

yaşam sanadımı kazık attı
açıdır bilirim
özellikle severken
kalbinin yok olduğunu düşünürsün

bırak ağlama
eğer sana layık olseydi dünya
kalbine göre olurdu kaderin

bırak ağlama yazık gözlerine
asla seviyorum deme ,
seviyorum diyenede inanama sakın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117829/seviyorum-deme.html>

ÖMRÜM

Seni uzakta bekliyordum ömrüm
Uzaklardaydın savrulduğun boşlukta
Kendini kapatmış bakarken bana
Son bulmuştu bilinmeyenim ömrüm

Gözlerinden damla damla düşüyordu kimsesizlik
Acının bu kadar ağır oluşağını bilmezdik
Her gün üzerime gelirken dünya
saplandığım su kokuşmuş karanlıkta

Sen sona geldin galiba ömrüm
Vedamı ediyoruz bu dünyaya
Gidiyormuyuz elveda diyecekmiyiz
Hayır demiyelim bu karanlığa elveda

Herşeyi bırakalım arkamızda
Acı vermeyelim kimseye
Bizi görmezler ise belki cabuk unutulur
Bir daha hatırlanmayalım be ömrüm

Adımız geçmesin sohbetlerde
Dudaklardan çıkmasın adımız
Ne iyi nede kötü söylemesinler bizi
Alıp başımızı gidelim buralardan be ömrüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119553/omrum.html>

VATAN HAINİ

Elinde bir parca kuru ekmek
Bir çocuk yürüyor karnı aç
Üsküdarın ayazında
VATAN HAINİ

Bir simitçi çocuk ağlayarak
Satmaya çalışıyor son kalan simidi
Evde içkili bekleyen babası
VATAN HAINİ

Bir akbaba uçuyor karanlık gökte
Sokaklarında aclığın kol gezdiği
İstanbulun riyakarlığında
VATAN HAINİ

Sen orda belli değil italyan ayakkabısı
Sat bu vatani ne kalmadığı vermediğin
Ananın sütü gibi olsun
SOY BE VATAN HAINİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119888/vatan-haini.html>

ÜLKÜDAŞ

Bir türkü yaz ülküdaş
Rüzgarı essin Anadolundan
Ezgisini salsın ruhlara
Bir türkü yaz ülküdaş

Adı bozkurt olsun
Nişanı turan
Kim kurmazki kızıl elmayı hayal
Bir türkü yaz ülküdaş

Gözlerin buğulanmasın
Unutma boşa değildi bunca can
Bu vatan uğruna toprak olmak tek dua
Bir türkü yaz ülküdaş

Tanrı dağından başlasın mısraları
Bozkır olsun nidaları
Anadolun olsun nakaratı
Bir türkü yaz ülküdaş

Kızıl elma değilmi amaç
Turan var orada kimsesiz hilal
Türkün adaletini göster dünyaya
Bir türkü yaz ülküdaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120180/ulkudas.html>

ACILAR BÜYÜTTÜ BENİ

Acılar büyüttü beni
Eskidikçe derinleşen acılar
Mazi özlemiyle yanıp tutuşan
Küçük adımları özleyen acılar
Savrulup giden bir güvercin kanatlarında
Bir çocuğun narin düşlerinde
Oğluna yanar gölgeler içinde bir anne
Demiştım acılar büyüttü beni

Hayali bir mutluluk özlemi düşer gözlerimden
Ben durgun sular da geçmiş i anarken
Bir karanlık çöker güneş in batışıyla
Acı gölgeli keder soluklu
Ayrılık ve hasret türküler iyle

Ölüm taş ır soluğ unda rüz gar
Yaş lı gözlerimde kaderin yazg ısı
Hiç ağ lamamış gibi
Bir sigara yakar geceye
Savururum duman ını ruhların karanlığı na

Vaktidir ş imdi hicran yaras ını deş menin
Neş ter kanlı pansuman ne ç are
Hayat dedikleri ne büyük katil
Bir kurtuluş un yok elinden
Acı çekmeden
Demişt imya acılar büyüttü beni
Eskidikçe derinleş en
Ruhuma biraz daha sapanan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120385/acilar-buyuttu-beni.html>

BİR AYRILIK VAKTİ

Bir akşam vakti güneş kapatırken gözlerini
Kapını çalsam
Gözlerinin maviliğine dalsam
Ki daha gözyaşların dinmemiştir
Kızıl bir akşam vardır İstanbulda
Vapur düdüklere ötmekte
Köprüde yine o trafik

Bir ayrılık vakti akşam akşam Kapını çalsam
Yalnızlığın hayli uzun sürmüştür
Gece karanlık yollardan geçmiştir beden
Her sokağın ardında eli kanlı katiller
Yağmur çiseler ruhunun aklığın
Gözyaşların dinmez hiç bir şarkıda
Ağlayıp ağlayıp yine aglarsın
Mutluluğu tattıramadı bu aptal yaramaz çocuk sana
Bari söyle canımı vereyim senin uğruna

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120745/bir-ayrilik-vakti.html>

İSTANBUL ŞAİRİ

Senin şaiirin olamamak ne büyük acı
Seni resmedememek
Bir kadın potresi çizip
Onu monalisa sana ressam olmuş gibiyim
Şiirler yazıyorum
Belli belirsiz mısralar imgeler kafiyeler
Ama sen ey koca şehir
Mısra dizemiyorum sana
Kafiye bulamadım adına
İmgemi var senden başka
Konstantin biliyormuş dünyanın kalbini
Boğaza kurdurmuş kalbini
Fatih anlamış güzelliğini
Göstermiş sana Türkün kudretini
Ama ey koca şehir
Hem Fatih hem Konstantin şimdi toprak
Sen hala ayakta
Sonun varmı acaba
Kıyamet sanada kopacakmı
Eğer bir haber alırsan
Banada söyle
Son kez piererlotti yokuşunda terliyeyim
İnce belli bardaktan son çayımı yudumlayayım
Marmaraya son kez aşık olayım
Yol üzerinde boğaza el sallayayım
Ve bir daha sana dönmek üzere cekip gideyim
Akşam üstü giderim merak etme
Üsküardan güneşin batışına so kez bakayım
Ama sabahlar
Martıların çığlıkları
Vapur düdükları
Neyse onları yüreğimi gömerim
Ve giderim buralardan
Bir akşam üstü.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121237/istanbul-sairi.html>

HAYALPEREST

Yalpalayordu aydınlık belirsiz bir şafakta
Hayaller uzak bir kimsesizlikle yok oluyordu
Zaman bilinmeyen bir canavar her faniye zarar
Sevda bir yalan her ahmağı kandıran

Sen küçük sahtekar ve zamansız bir hayal
Ben korkak ve çelimsiz bir hayalperest

Dünya uzun karanlık ve dikenli bir yol
İnsanlar sonu asla bilmeyen yolcu

Ölüm uzak soğuk ve korku
Yaşamak tatlı ve hoş bir telaş

Ama ben
Ne soğuk ve korku
Nede yaşamak
yalnızca bilinmezlik

Uzak ve geçmiş bir rüya
Bazen kabus bazen aydınlık
Yollar karanlık
İnsanlar oyuncak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121556/hayalperest.html>

ESKİ PİLAK

Sinsi bir hastalıkken şimdi kurduğumuz hayaller
Hepimiz katil olmuşuz faili meçhul umutlar
Işık arayan gözler var umutsuzluğun katran karası gecesinde
Ya ışıkta bu büyük kaybedişin sebebi.....

Hayaller vardı bir zamanlar bizim için umut dolu
Tanburi Cemil bey çalışırken eski pilakta
Maziyi anmak ne fayda
Şu koça dünyanın günahkar bedeninde.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121789/eski-pilak.html>

GİTMEDEN YAZAYIM

Bir o var kayalıklar üzerinde birde onlar
Bir biz var hayallerde birde bizler
Bir ölümlü var orda birde ölümlüler
Bir çocuk var orda birde çocuklar

Karanlık var aydınlığa eş
İyilik var kötülüğe dost
Nitekim bir TÜRK kanı var
Tüm dünyaya bedel.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122060/gitmeden-yazayim.html>

DENİZLER

DENİZLER KARANLIK BİR UÇURUM DİBİNDE ÖLÜM
İNSANLAR YALANCI BİR GÜLÜNÇLÜKTE SEVGİ
BEDENLER YIPRANMIŞ KALPLER ÇOKTAN SİZLERE ÖMÜR
HAYALLER UZAK ARTIK KALMADI O TOZ PEMBE DÜNYALAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123275/denizler.html>

HİTLERİN ADI ÇIKMIŞ bi kere

Gerçek katil benim aslında
Hitlerin adı çıkmış birkere
Ve gerçek aşıkta benim aslında
Kerem ne güne kala

Ve gerçek yaşayan ölüde benim
Bir sonbahar rüzgarında

Şu yaşlı Fuzuli övünür hep Leyla ile Mecnunu yazdım diye
Zavallı..... bilmezki.
Kays Leyla için Mecnun olmasa
Yada Leyla Mecnun için intahar etmese!
O Leyla ile Mecnunu yazabilirmiydi
Yada en önemlisi AŞK olmasa
MECNUN LEYLA YADA KEREM ASLI
olabilirmiydi.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123835/hitlerin-adi-cikmis-bi-kere.html>

KIR ZİNCİRLERİNİ

Bağlısın bu dünyaya paslanmış bir zincirle
Bilinmeyen ıssız bir çöl üzerinde
Ruhun derdi içinde kacamaz kendinden
Ne demişler eski lugatte
Issız yerlerde bir evren ol kendine

İçin arınmamış neler neler bekliyorsun
Kendi kendinle ne savaşlar veriyorsun
Arzuların bedeninde kan emiçi bir asalak
Özgürlük diye kırmaya çalıştığın ahlak zinciri

Ne korkular içinde kıvrandır insan
Ne çöküntüler yapar ahlaksızlık ve imansızlık

Kırdım diyorsun zincirlerimi
Evet köpekte zorlar koparır zincirlerini
Kaçar oda gerçeklerden senin gibi
AMA HALKALARINI BOYNUNDA TAŞIYARAK.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124978/kir-zincirlerini.html>

ŞİZOFREN

Güneşi batmış bir günün ufkundaydı tüm çılgınlık
Gözler kanlanmış sözler yankısız bir yalan
Bir çıkış arıyor ruh hiç durmadan
Ben yolcuym o ise hancı

Kır atımın nefesi kesilmiş bacakları fersiz
Benim kanım çekilmiş halim perişan
Gökteki yıldızlar bile bana düşman
Uzatıp elimi birini boynundan yakalasam

Gece zifir şafak pek geç sökmüş
Ölüm pusu kurmuş her bir komanın ardına

Bicare aslı olmuşum
bedenim kerem
ne yazık sussam yalan
söylesem daha yalan

Dünya dedikleri iki üç günlük palavra
Palavraki nefsi avlamada bir numara

Ah o sevda yokmu o kanlı katil
Ne Mecnunlar aldı ne Leylalar zehirledi
Bedenler yaralı ruhlar kokuşmuş
Eller açılmış yakarışlar gökte

Sralanmış bir bir gözü yaşlılar damlalar deniz
Sonu yok bu ummanın dalgalar sessiz

Pusulasız bir gemiye düşmüşüm yazık
yönler ayrı yüzler sahtekar
Sağa dönsem hayat sola dönsem yaşam
Ne bir çıkışım var ne bir sonucum

Şizofren bir hayale düşmüşüm
Her koma bir can ve her can bir rüya.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/126400/sizofren.html>

GÜNÜN ŞİİRİ(şairler okuyun)

Ben hiç günün şiiri olmadım
Hep kuytu sayfalarda kaldım
Ben hiç özel şeçki olmadım
Sıradanlıktan öteye asla geçemedim

Ama mutluyum ölesiye
Yazmak leyla ben mecnun
Kalem aşk
Kağıt aşık

Mutluyum hiç olmasamda günün şiiri
Mutluyum yazmaktan sizin aranızda
Arasıra taktirinizide alırsam varya
Demeyin o zaman keyfime

Bu sitenin kalpleri
Beyaz güverçin
Kendileri
Özel şairleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/126514/gunun-siiri-sairler-okuyun.html>

SİZ DÜNYA VATANDAŞI OLUN

Siz dünya vatandaşı olun..... Anam kına süreken başıma vatana feda olim diye
Siz uyuyun o garip uykunuzda
Atam kanını dökmüşken o üstünde durduğunuz toprağa
Utanmadan çiğneyin saplandığınız insansızlıkta
Siz dünya vatandaşı olun ben memnunun Türklüğümden
Bogazımdan geçmesede jambon
Giymesemde pahalı elbiseler ve her gün uğraşsamda açılarım
Al bayrakla gelen şehit cenazeleri ve tükenmeyen göz yaşları
Siz dünya vatandaşı olun
Okuyun Orhan pamuk Elif şafak
Bırakın bana Ömer seyfettini Mehmet akifi faruk nafızı
Bırakın bana ağlayan anaları kardeşleri evletları eşleri babaları avutmayı
Siz satın milletinizi gönül rahatlığıyla
Ama ben memnunun Türklüğümle yobazım anlamam cahilim ama
MEMMNUNUN TÜRKLÜĞÜMLE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/126983/siz-dunya-vatandasi-olun.html>

GELSENDE BİR GELMESENDE

Ellerin ısıtmıyor artık ellerimi
Gözlerin eskisi gibi bakmıyor elvan elvan
Bir asi rüzgara kapılmış savrulurken saçların dalgalanırken pare pare
Artık sevsende bir sevmesende

Sen yerine hatıralar konuşuyorsa benimle
Uzak iklimlerde açan lotuslar solmuşsa
Bu iklimde
Artık beni sevsende bir sevmesende

Bir sonbahar rüzgarı eserken acı acı
Hatıralar dökülürken dimağımın yaprak misali
Umursamaz dalgalar bir ejder misali vururken bu şehrin
Yalnızlar kumsalına
Artık gelsende bir gelmesende

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127123/gelsende-bir-gelmesende.html>

SİYAHIN MATEMİ

Siyah bir elbise var üzerinde
Gözlerinde siyah
Ve saçların onlarda
Bu matem havası nedir sendeki

Kaybettiklerinemi üzölüyorsun
Yoksa kazandıklarınımı
Gözlerinden akan damlalar kimin uğruna
Hangi ahmak aşığa

Bırak bu karanlığı yeniden sev
dünyaya güzelin ne demek olduğunu göster
İstersen beni mahru et kokundan ama
Ne olur bırak artık bu siyahları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127422/siyahin-matemi.html>

MUSALLA TAŞI

Kaybetmenin korkusu yüzüme inmiş
Ellerim kanlı
Kayıplar beni karanlık boşluklara itmiş hep
Karanlık odalar karanlık gündüzler geceler

Tüm hatalar ben bakıyorum diye

Acımasızdı ölüm bu gün musalla taşında
Ağlamaktaydı insanlar ve hazırıdı ölü için mezar
Birden azrailin çığığı bir acı saplandı toprağa
Ceset sanki bendim hayallerim gömülüydü
Bu büyük kaçışta

Yolların sonunda hep çıkmaz boş odalar var
Dünya ne bu gün nede bundan sonra güzel görünecek bana
Kimsenin umrunda olmadığını bilmek ve ağlamak
Zifir bir karanlığa düşüp
Kefeninle bir vüüçut
Kıyamete yatmak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127964/musalla-tasi.html>

AYDINLIKTAKİ KARANLIK

ARKADAKİ ŞİİR ÖLÜM
ÖNDEKİ ŞİİR YAŞAM
SANKİ HERKES AYDINLIK BİR BEN KARANLIK
AMA EN GÜZELİ NE BİLİRMİSİN SEN
AYDINLIKTAKİ KARANLIK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/128066/aydinliktaki-karanlik.html>

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE

Olmak yada olmamak vardı
Sömürmek yada sömürmemek avrupa için
Akifin dediği gibi
Bir gün hayasızca bir akınla geldiler
Çanakkaleye

Gururlu ve mağrurdular
Bir tarafta güneş batmayan imparatorluk
Bir tarafta bonaparte nin Fransası
Ve ismini, rengini, dilini bilmediğin onlarcası
Birde medeniyet denen kanlı katil

Ömürlerinde yenilgiyi tatmamışlardı
Gelirken
Ne seddülbahirne hamidiyeyi
Nede seni umursamışlardı Mehmet im
Emelleri akşam yemeğini payitahtta yemekti

Sen ise Mehmet im
Elinde bozuk tüfeğin
Yanında cephede tanıştığın kardeşin
Yarı aç yarı tok
Hayır hayır aç açına bekliyordun düşmanı
İçindende diyordunki
Halbuki dostça kardeşçe misafirce gelseler
Ama misafiriğe gelmediklerini
Hem sen hemde tarih biliyordun
Vücutlarındaki karanlığı sana kusmak istediklerini
Anadoluna namusuna tek göz ağrına göz koyduklarını

Şafak sökerken alacakaranlık bir sabahta
Kusmaya başladılar nefretlerini
Gündüzler gece geceler gündüz oldu
Bazen sen düştün bazen yanındaki
Ama geçemediler Çanakkaleyi
Güneş onlar için battı
Çonkbayırında
Senin içinse yeniden doğdu
Onları koca ejderleriyle
Uçan karanlıklarıyla

Elindeki bozuk tüfekte savaştın
Tüfek işlemez oldu süngü taktı
Oda olmadı çanını verdin

Verdin verdin verdin
Dirilip dirilip yeniden düştün toprağa
Damarlarındaki kan son damlasına kadar suladı
Yarım adanın susuz kalbini
Geçilmez dedirttin
Çanakkale

Geçilmez dedirttine
Geçilmedi geçilemez Çanakkale
Bir tufan olup çöktün başlarına
Bu yenilgiyi ömürlerince unutmadılar

Ve şimdi Mehmetim
Yıllar sonra
Eğer yEniden gelişecek olurlarsa

İzin istiyorum senden

Senin Çarpışırken düştüğün tabyanın
İçinde çarpışarak düşebilirmiyim
Eğer bende ulaşabilirsem şehitlik mertebesine
Senin yattığın toprağa
Gömülebilirmiyim

SİZİN TÜM ŞEHİTLERİMİZİN ZAMANINDA DEDİRTTİĞİ GİBİ
ÇANAKKALE GEÇİLMEZ
DEDİRTMEMİZE İZİN VERİRMİSİNİZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/128458/canakkale-sehitlerine.html>

FARELER

Devlet düzeni korumak için
rüşvet
kayırmaya
şiddet e
baskıya
düşünçeyi kısıtlamaya gidiyorsa

o ülkede kaos yakındır
işte böyle bir durumda
başbakana
bakanlara ve milletvekillerine dikkat edin
çünkü batan gemiyi ilk fareler terk eder

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/128973/fareler.html>

AH TAMARA

AH TAMARA

hep ayrılıklardamıydı bizim sevdamız
Hasret hep benim kalbimde tohumlanıp
Yeşillenmek zorundamıydı
Mutluluk
Hiç uğramaz mıydı bizim limana
Kavuşmalarımız hep gidişleremi gizlenmeliydi
Yoksa gidişlerimizmi özeldi

AH TAMARA

Aşkın bu kadar açtığını bilmezdim
Olmadan önce
Anlasaydın sana yazdığım mısraları
Varsaydın dizelerimin derinine
Kalbinin denizinde vurgun yer
Ve severdin hayalleri
Delicesine

AH TAMARA

Beni şair yaptığını bilmez gibisin
Gözlerindeki sürmeler
Yüzündeki makyaj
Neden saklanıyorsun
Bu kaçış niye
Bilirmisin bilmem
Senden sonra gelen her gün
Katil oluyor
Mechul olan çeset ben

AH TAMARA

Bu geride kalışım sensiz yıllarım
Her geçen saat dahada kanatan
Her çıkan fırtınada
Deniz gibi köpüren
Saman alevi gibi sönen
Fotograf albümlerinin
Son sayfalarına gizlenen
Eski katalog resimlerinde kalan

AH TAMARA

Senin gidişindir bu dünyaya ayrılığı tanıtan
Ve benim sensizliğe yazdığım dizeler
Eğer sen ikilik te kalmış hayallere dalıp
Gidişlerde bulmasaydın mutluluğu
Ayrılık bu kadar zor olmaz
Ve hasret adına bu kadar
Şiir yazılmazdı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129203/ah-tamara.html>

KARANLIK YAĞIYORDU GÖKLERDEN

Karanlık yağıyordu göklerden
Nefret umursamadan kapamıştı
Güneşi
Soğuk ve ıslaktı
Kinci ve günahkar

Karanlık yağıyordu göklerden
Mazgallar tıkanmıştı
Yerden karanlık kaynıyordu
Şehir sele vermişti kendini
Karanlık seli camur gibi

Şair
Eski bir mezarlıktaydı şimdi
Kabirle arasında dolaşıyordu
En sondaki kendininki

Bir ışık parladı bir anda
Harap bir kulubeden geliyordu
Koştı koştu
Yağmurda onla koştu sanki
Düştü günah batağına saplandı
Ama vazgeçmedi
Kapı açtı ardına kadar
Sessizce adım attı
Kimse yoktu
Duvarlar küflenmiş
Zaman durmuş
Adem kayıp

Bir avuç soğuk kül vardı ocakta
Hatıralardan umutlardan hayallerden
Kalma
Belliki o yoktu
Sarhoştı...

(haşrolan insandı)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129734/karanlik-yagiyordu-goklerden.html>

KARLAR

Birer birer düşüyorlar gükyüzünden
Kozadan yeni çıkmış kelebek gibiler
Titrek sevimli hüzünlü
Bazen de şaşkın

Bazen yolunu kaybetmiş
Kimsesiz
Bir buluttan düşerler

Bazense evladını toprağa vermiş
Bir annenin gözyaşları gibi
Dinmek bilmezler

Toprağın üzerini umudun rengiyle örterler
O kadar temiz o kadar masumdurlar ki
İnsandan başkası kirletemirz onları.

Şiir olurlar bazen
Türkü olurlar
Resim olurlar

Gelişleri zamansız olur
Bir anda
Ne gök gürler ne şimşek çakar

Ama gidişleri zordur
Öyle kolay kolay ayrılamazlar
Sarılırlar toprağa hiç bırakmamacasına.

Erirler
Yavaş yavaş
Zaman gibi onlarda akıp giderler

Gittilermi susar edipler
Yazılmaz mısralar
Dinmez vedalar.

Bir hüzün kaplar toprağı
Kuru acımasız
Ve ölümcül bir hüzün.

Elbet bir gün dönerler
kelebekler gibi yeniden uçuşurlar
Rüzgarla dans eder
Toprakla hasret giderirler.

Ve yine erirler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129865/karlar.html>

RAKI SARHOŞLUK ŞİŞEDE DURDUĞU GİBİ DURMUYOR

Şişede durduğu gibi durmuyor diyorsunuz
Peki şişede nasıl duruyor
Vesselam ejdehalarmı yol alıyor yoksa
Yada size yalanmı söylüyor
Kapağını açınca

Hayır en doğruyu o söylüyor
Sağlığa zararlıyım ister iç ister içme
haksız mıyım siz
Siz dostlarım bana sırtını dönme bize
Kanımızda döneklık var diyormusunuz
Hancerleriz diyormusunuz

Bırakın bırakın bir kadeh daha
Bakalım şişedemi duruyor
Yoksa benim işkembedemi
Bırakın bir kadeh daha
Siz insancıklar bu kadar karanlıkken
Açımadan en yakın dostunuzu bile beş kuruşa satarken
hatta vatanınızı milletinizi satarken

Bırakın bari o şişede durduğu gibi durmasın
Bırakın bir kadeh daha
Meyhaneçi kapama bu geçe
Bakalım şişede durduğu gibi duruyormu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/130161/raki-sarhosluk-sisede-durdugu-gibi-durmuyor.html>

KENELER

Sürüneninden yürüyenine
Omurgasızından omurgasızına
Böceğinden insanına
Kanımıza emenin haddi hesabı yok
Şimdi birde keneler çıktı
Bir keneden bin keneye
Sakın kene diyip geçmeyin
Sinsiler hemde çok
Tıpkı bizim yerli keneler gibi
Kanımızı öyle güzel emiyorlarki
E haliyle hepsi utanmaz bunların
Hem kanımızı emiyorlar
Hemde mikroplarını bize
Enjekte ediyorlar
Sürüneninden yürüyenine
Evrime değilde nedir bu
Evet evet evrim olsa gerek
Kenelerin evrimi
Yıllardır milletimizin
Kanını emen hainlerin evrimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/130598/keneler.html>

YASEMİN KOKULU SAATLER

Mesele şiir yazmak değil aslında
Şiirde yazamıyorum
Ben galiba

Her karanlığın altında bir ışık
Ve her ışığın altında bir karanlık
Felsefemidir bu düşen zamanda

Yasemin kokulu saatledir şiirin ismi
Peki, saat yasemin kokar mı?
Kokmaz elbet koksa zaman bu kadar acı geçmezdi

Mısralara saklarız biz şairler
Ve şairimsiler acılarını
Bizim kadar hayalperesti var mıdır acaba

İstanbul un arka sokakları gibiyizdir
Kimi vakit biraz fahişe biraz keşiş biraz aziz
Biraz rahibe biraz karın deşen Jack

Manastır arar mıyız kapanacak meçhul
Asıl manastır kendi içimizdir
Biz en büyük günah çıkarma kilisesiyiz

Adımız çıkmıştır kimi zaman şizofrene
Kimi zaman nevroitik e
Kimi zaman ruh sağlığımız bozuktur

Normal insanlar haklılar aslında
Biz değimliyiz
Şiirden bedenlere âşık olup onunla sevişen

Ne kadar kabul etme sekte
Her şair biraz deli biraz katil ve biraz kahramandır
Tabi her hasta şair değildir...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/130853/yasemin-kokulu-saatler.html>

KADIN (KADINIM)

Bu düşüşüm sensiz yıllarımdır
Hiç bakma öyle gözlerime
Katilim sensin ey kadın
Git artık bırak beni kimsesizliğime

Güneş nasıl doğdu her gün
Haberin var mı?
Olur, mu hiç haberin
Sen unutulmuşluğun şarkısı

Vuslatın bana haram olduğunu bilirdim
Yıllar öncesinden
Yinede sevdim acı çekeceğimi bile bile
Hastayım galiba

Bu aralar denizde seni anlatmıyor
Bir poyraz ki sorma
Dalgalar şarkı söylemiyor
Mazi dalgalar altında kalan şehir

Sen o şehrin yıkık şatosunun
Biricik kadını (kadınım)
Ama dedim ya mazi
Dalgalar korkuyorum! Sen bittin benim için artık

Bu aralar bizim eller soğuk olur belki
Sahilde dolaşıp üşütme sakın
Soranlara bilmiyorum dersin
Çünkü ben öyle yapıyorum

Bundan sonra geçmiş ya da gele çek
Kim nasıl isterse bu hayat böyle bitecek
Söz vardır ya hani
Sen yoluna ben yoluma kadın!

Ağlamamı istemem hoş ağlamazsın sen
Bana neden kendine mekânsız diyorsun derdin
İşte kadın sen eğer beni anlamış olsaydın
Mekânsızı da anlardın. Güle güle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/131360/kadin-kadinim.html>

AŞK VE SEYYAH

İşte gece geliyor bizimdir artık şehir
Dolaptan çıkarma zamanıdır şimdi küllenmiş acıları,
Tüm mecnunları çağırma zamanıdır
Hepsi gelince başlarız aşk üzerine yazmaya.

—Gel dimi herkes-
—Geldi geldi-
—Başlayalım o zaman-
—Bu gece seyyahındır-
—Peki, sen seyyah var mıdır sözün-

Seyyah güler.
Alır eline geçmişin geleceğini ve başlar,
Bizi geceye mıhlamaya.

Siz çocuklar siz aşkı bilir misiniz?
Aşk Erzurum'un ayazında çıplak dolaşmaktır
Ve Çukurova'nın sıcaklığında Kürkleri sarınmaktır
Aşk hancı olmaktır
Her yolcuya bir oda vermektir ki,
Kendine yatacak yer bırakmamak!
Kapı arkalarında esnemek
Merdiven altlarında sabahlamaktır.

Pusulatsız gemi olmaktır aşk.
Binevi tek kişilik Titanik
Buz dağlarına bir kere değil binlerce kez çarpılmaktır
Ve binlerce kez batmaktır.

Aşk gitmeyi bilmektir
Gerektiğinde veyahut gerekmediğinde
Arka sokaklara kaçıp.
Kuytu köşelere sığınıp
Hıçkırmaktır.

Aşk beklemeyi bilmektir.
Ha bu gün ha yarın demektir.
Beklemektir dedim ya,
Her batan güneşte
Kimsesizlikle koyun koyuna yatağa girerken
Ölmektir aşk.
Biraz kefensiz gömülmektir

Aşk çığıktır kimsenin duymadığı.
Ama tüm Âdemoğlunun rahatsız olduğu
—Ve çocuklar-
Yaşam derdi bir dostum.
Yaşam sineye çekilmiş acılardan ibarettir,
—Ve bende diyorum ki-
Keşke sevgili acı olsa ve ben
Bir ömür boyu onu sineye çeksem.

Düşüştür aşk
Bir düşüştür ki sesiz
Ve bir düşüştür ki kıyamet
Aşk kimsesizliği kıyametidir.
Aşk gözlerin, kalplerin, ruhun kıyametidir.

İşte çocuklar aşk budur
Bu gece ben seyyah
Sözlerim acı ve kaçmak.

Ben giderim siz varın için
Şehir sizindir bu gece
Hadi kolay gele...

(Bu şiirimi sitemizde Beliss rumuzuyla yazmakta olan (Bahar Liman'a ithaf ediyorum)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/131936/ask-ve-seyyah.html>

ESKİCİ DÜKKANI

Mor gemilerin –usulca sallandığı-
Kasvet denizlerinde,
Yeniyetme mısralar –karışıyor birbirine-
Ve sonra liman –kasaba sessiz-

İşte –şafak sökerken ayrıldığımız- kayalık
-Yeşil mavi düşlerin kıyısı-

Buralar doğduğumuz ya da öldüğümüz kelimeler.
Bu şiirler –hayallerin gizeminin-
Hem başı hem sonu
Geceler geçer, gündüzler döner
Kuş cıvıltıları
Keskin orman kokusu
Yelkenliler uzaktan göz kırpmıyor
Güneş batıyor – güllerin soluğu gibi-

Akdeniz mehtabı akşamlar başlıyor sonra.
Yakamozlar cilveleşiyor ışıkla,
Dalgalar – kıskanmış gibi- uğultuyla dövüyor sahili.
Ay, yıldızlar – umursamadan- gülüşüyorlar

Sonra sonra –hatıralar çalıyor kapımı-
İşte sorunda bur daya dostlar
Ben yaşanılan geçmişi çoktan
Eskici dükkânına hibe ettim.
Peki, bu kapımı çalan kim
Geçmişin huzursuz arzularımın,
Geleceğin yaşanmamış acıları mı?...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/132217/eskici-dukkan.html>

HAN-I YAĞMA

Han – ı yağma

Azizlik mertebesinde olduğunu zannediyorsun.
Bilmez gibisin günah çıkarmak -bir kere-
Cevabını bildiğin kaç soru kaldı ki.
Çepkenin iyice –eskidi- farkında mısın?

Dinçsin görüyorum ama -yaş geliyor- baksana
Ecel bir anlık – gaflet uykun bitmez mi?-.
Fevkalade bir âdemoğlusun ki bu kadar rahatsın.
Gülümsemekte çektiğin zorluğun farkında mısın?

Hayali ve hayalbaz kim bilir misin?
Iskalamaktan bıkmadın mı? Doğruyu
İlk yaz güneşine hiç doyarçasına baktın mı?
Kaçmaktan sıkılmadın mı? –geçmişten gelecekten-

Lanetlenmekten bıkmadın mı? Artık dostum.
Maşatlığa bile gömülmeyeceksin – bu ihanetle-
Okkalı bir yumruk vursan masaya ve kabul etsen hatanı.
Öylesine bir rahatlasa kararmış ruhun.

Pare pare kurtulsan gūnahtan.

Rahatımsın sanki her gece yatağına girdiğinde.
Saniyeleri nasıl tüketiyorsun karanlık ininde.
Şeref kelimesinin anlamını unutalı kaç yıl oldu.
Tamburamı vursam ki –duymazsın beni-

Utanmaz demek iltifattır sana.
Ūrkek köpeklere döndün artık –millet uyandı-
Vaveyla etmen boşuna.
Yiyin efendiler devri geçti – kan emici asalak sürüsü-

Zangır zangır –titre şimdi –battığın fosseptik çukurunda.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/132507/han-i-yagma.html>

SANA UYANDIM

SANA UYANDIM

Sen ile yol aldım çok iklim dolaştım.
Kimi mevsimlerde kötü çehreler bıraktım.
Yağmur damlalarında büyüttüm ki -gözyaşlarım-
Sonunda bir temmuz sabahında sana uyandım.

O günler – nefsimin yolculuğu-
Bırak –yerle bir olsun umutlarım-
Dudaklarında bir uzun sıcaklık olduğumu,
Unut ki -ben unuttu-
Hatıralarım -senli veya sensiz-
Bir akşamüstü sohbeti.
Dostlarla sıcak bir –tebessüm- ki.
Sonunda bir temmuz sabahında sana uyandım.

Yolcusuyum artık – çıkmaz yolların-
O eski nihavent sabahlara giden yollar.

Hazırım artık bu şiiri de bitirmeye,
Tiz bir sensizlikte noktasını koymaktayım ki
Sonunda bir temmuz sabahında sana uyandım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/132762/sana-uyandim.html>

MAJİSKÜL ŞİİR A-B-C-Ç-D-.....V-Y-Z

MAJİSKÜL ŞİİR
(ŞİİRİMİN BAŞINDA -Ğ- HARIÇ TÜM HARFLERİ SIRAYLA KULLANDIM.)

Artık ma zi yi ö z le me za man ları na ge ldik.
Bu kay bol up gi di şin se be bi dü şün ce lerim iz mi?
Cem re ler dü şmez mi art ık ha va ya, su ya, to pra ğa.
Ço pur la aç ıl man ın za ma nı ge ldi mi Ka ra den iz'e.
Evlam ıdır bu kay be di ş bi ze.

Fe za yet me di de -aç gö z lü lük dol dur du hay al lerim izi-
Gö çmek za ma nı gel mi ştir art ık bu di yar dan.
Ha bis mi ydik biz tüm ge le ce kte.
İt ri yat de ğil miydi söz lerim iz de ki ler.
İb lis mi dir bi ze bu dam gayı vu ran.
Ka ranlık ta kal mak kor ku su mu dur kaç ı şım ız.

La bi ren tler le do lu dü nyalar ı biz ya rat ma dık mı ka lem im iz le.
Ma ji skü l har fler le dil len di rmed ik mi ne fret lerim iz.
Ne za ket ku ral lar ı di ye biz nü ket me dik mi gün a hı.
Ok umuş ca hill er ol mak tan ö te ye gi de bil dik mi?
Ö ven di rek ler mi ge rek bi zi ken di mi ze ge ti re ce ck.
Pa la skalar ı mı za ye rin ce sık ma dık mı kin uğ ru na.

Re al ist ol acak tık söz de,
sa fsa ta dan ö te ye gi de bil dik mi?
Şe fa at is te ye ce ck gün le ri çok tan gö mme dik mi?
Te ces süs yaş lar ı mı z ge ri de kal ma dı mı?
Ula klar gön der dik uğ ra ma dı lar bir da ha bu ra la ra.
Ü mit kal ma dı ne ge cem iz de ne gün dü zümüz de.

Va at e dil en gün le rde de ğil iz şim di.
Ya d et men in ne ma na sı var art ık ge çmiş.
Zi yan ol ma dık mı biz ma ji skü l bir şii rin iç in de...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/133363/majiskul-siir-a-b-c-c-d-v-y-z.html>

ÇOCUK OLMAK VARDI

Yeniden çocuk olmak vardı
Yeniden sana doğmak vardı.
Akdeniz mehtabı gecelerde.
Yakamozlara gitmek vardı.

Yeniden sahillerde olmak vardı
Yeniden kumdan kaleler yapmak vardı.
Ağlamak için hazırlanırken -denize koşmak vardı-.
Yahut evcilik oynamak vardı.

Yeniden istemek vardı büyümeyi
Yeniden -büyük olsam görürdünüz- demek vardı.
Acıdan gözlerimiz buğulanırken
Yalan olan aşkı hiç tanımamış olmak vardı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/133919/cocuk-olmak-varidi.html>

GÜNGÖREN ŞEHİTLERİNE

Daha üç yaşında idi -Aleyna-
Gözlerinde umut elinde pamuk şekeri -Aleyna-
Anneannesi ve beş yaşındaki kuzeni yanında -Aleyna-
Kim bilir doktor olacaktı -Aleyna-
Belki onunda bir aleynası olucaktı.

Ama olmadı öldürülmedi -Aleyna-
Adını bile duymamıştı terörün -Aleyna-
Ölmek neydi bomba neydi terörist neydi -Aleyna-

-kaç aleynam kaç ordan-
ve patladı bir hainin koyduğu bomba.

-Aleyna nerde nerde o-

-yoktu yoktu yok-

Koştular aradılar bir küçük beden yerde
-Acep Aleynamıydı o muydu söylesenize-
-Olmasın allahım o olmasın ne olur-

Kaldırdılar kollarımda Aleyna
aldılar onu!

-Aleyna yokmu, nerde Aleyna söylesenize-
Aldı doymadı onuda aldı eli kanlılar.
Kuzeninide aldı.
Karnında doğaçak bebeğiyle.
Bir anneyide aldılar
Ve ondört canı daha aldılar

neredeler şimdi- nerdeeeeeeeeeee

TERÖR NEDİR,ÖLMEK NEDİR,TERÖRİST NEDİR.
Bilirmiydi ALEYNA.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/134775/gungoren-sehitlerine.html>

GİDİYORSUN

İmla hatalarıyla dolu bir İstanbul akşamında.
Soru işareti misali girdin hayatıma.
Biçimsiz ünlemler kondurdun -rüyalarıma-
Niteliksiz noktalar yerleştirdin şiirlerime.

Anlatım bozukluklarıyla dolu bir Ankara sabahında.
Devrik bir cümlenin yüklemi olup geldin -paragrafıma-
Gizli özne oldun gecelerce -dudaklarımda-
Etken bir fiil,gibi söylendin günlerce -mısralarımda-.

İşteş sevişmelerle dolu bir İzmir gecesinde.
Dönüşlü eylemler kurup saçmaladık.-zifiri karanlıklarda-
Geçişli sözcükler gördük ki. -görmezden geldik-.
Geçişsiz sözcüklerle duvarlar ördük -aramıza-.

Di li geçmiş zaman yaşanan bir Adana güneşinde.
Gelecek zaman söyleyişlerinden kurtulamadık -mektuplarımızda-.
Gelecek zaman rahatlığında -gelirim- der iken.
Şimdiki zaman gerçekliğinde -gidiyorsun-.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135722/gidiyorsun.html>

ESKİ PLAK

Sinsi bir hastalıkken Şimdi kurduğumuz hayaller.
Hepimiz katil olmuŐuz faili mećhul umutlar
IŞık arayan gözler var umutsuzluğun katran karası -gecesinde-
Ya ıŐıksa bu büyük kaybedişin sebebi.....

Hayaller vardı bir zamanlar bizim ićin umut dolu.
Tanburi Cemil bey alıyorken eski plakta
Maziyi anmak ne fayda
Şu koca dünyanın günahkar bedeninde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136050/eski-plak.html>

SAAT 02.00

saat 02.00

Gecenin tenine dokunuyorum -nemli-
Gündüzden kalma bir -tebessüm-
Seni arayan bakışlar – bu saatte-
Kral ve tahtı – soytarı baş rolde-

saat 02.30

Hep aynı replik hep aynı sahne – dejavu-
Hadi şimdi yeni bir rol biç bana.
İçinde biraz sen biraz acı birazda umut olsun.
Kral ve tahtı -soytarı baş rolde-

saat 03.00

Rüyalara sakladım korkularımı -kabuslarım-
Hayallerimiz uzak iklimlerde kaldı.
Nemli uzak ve buğulu gözlerde.
Umut dolu gözlerde.
Kanlanmış gözlerde.
Gözlerde
Gözler...

saat 03.30

Uykusuzluk sarıyor yavaş yavaş bedenimi.
Uyku hali belirsiz bir ölüm gibi.
Bir küçük ebedi olmayan -kıyamet-
Bir tek bedende kopan kıyamet.

Saat 04.00

Uyku- uyumak- horlamak- horlamamak-
Gözlerimi kapattığımda karanlığa -dalmak-
Ve gecenin bu saatinde şiir yazmak.
İlham dedikleri bu olsa gerek.

Saat kaç bilmiyorum.

Kalem sedire düşüyor.
Kağıt son rüzgarla savruldu.
Aşk arka kapıdan çıktı.
Acı karşımda duruyor.
Ama hala aynı film- dejavu-

Kral ve tahtı- soytarı baş rolde-...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136937/saat-02-00.html>

NASIL ANLATSAM 1

Sevemediğim sevilmediğim elsiz ayaksız kaldığım.
Umutsuz hayallerim, yazılmamış şiirlerim.
Güneş doğdu ay gitti, denizler mavileşti,
Ben ki gün içinde hala gece aramaktayım.
Bu gün yaşam neresinden yaşarsan yaşa sonun ölüm.
Mevsim kış ses çıkarmayız,soğukların üstümüzden geçişine.
Bedenleri ısıtacak gücümüz nedir bir ateşten başka.
Açının dışında bir şey getirmiyor kalışımız uzakta.
Neyi sorsak onu iki gözümüzle bir görürüz.
Karanlık bir şey var gibi geliyor bana nasıl anlatsam.
Bir gülünçlük akıyor ki,gülemem ben bu hayatta.
Ve acıyla yoğruluyor sevinçler alışmak zor.
Nereden başlarsan orada biter yaşamak insan hiç anlamaz.
Patika yollar geçilmez lakin çaresizlik kılavuzdur yolsuza.
Bir ölümün sonu kaç gün,ağlamak kaç gün somurtmak.
Çekmediğin acıyı bilemezsin bence denemeye değer Herkesin bir katili vardır, meçhul olan hep aşk.
Her gün katleder kalbi içe akan sıcaklıktan bellidir.
Peki nedir bu sevda hayata acık kapı bırakmaktan başka.
Karanlık bir şey var gibi geliyor bana nasıl anlatsam.
Yine severler mi bizi -güzel bir gün içinde mutluluk hayalleri.
Var bir kanayan yara sızlar nice vakit bedenimde.
Aslında anlıyor muyum bilmem niçin bu şeyler ağlatır beni.
Ve kalemim durmaz sevgi dostluk dendiğinde Karanlıkta akan bir damla kan ne bırakır en sağlamda çürümek.
Acıyla büyüyen çocuk çekinmez batmaktan hiçbir göze.
İşte kahpenin kapısından çıkıyor bir hayalperest gözleri yaşlı.
Acı çekmeden olmaz her yer bir fetihtir acımız kalsın yanımızda.
Her damla bir ihanetle düşer diyor Ömer kardeş her beden bir okul.
Bir şaire yedi düvel dayansa kalem yeter binlerin kılıcına.
Yalancının sarhoş başı yalanından yer en keskin iftirayı.
Ne vakit yalan söylese, her söz bir uçurumun kıyısında – zifir olur-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137884/nasil-anlatsam-1.html>

YALAN!

YALAN!

Her vefat baş sağlığı gerektirmez,
Ve her ruh kendine yanar sadece.
İnsanı yontan günahları.

Hasret ve isyan birikirken kalbimde.
Mazide aradım o güzel sesini.
Sığınıp hatıralara adını andıktan sonra.
Sokak aralarına bıraktım ruhumu,
ve inkar ettim.
Bir zamanlar sana dair ne varsa.
Acınası bir komedyayla kırdım.
Kanımla suladığım aşkın bedenini.

Geçmiş günlerden arkada kalan – gözyaşı-
Senin veya benim döktüğümüz..

Sokaklarda çamurlu ayak izleri .

Ağlayarak söylüyorum işte sana.
Ardında bıraktığın bu ruh.
Bir daha sevemedi ölürcesine.

Yemin ettim yalan yere dönüşüm yoktur.
Yalan bütün anlatılanlar yalan sevdalar.
Ne Ferhat Şirin için dağ delmiştir,
Nede Aslı Kerem için göz yaşı dökmüştür.

Ölüler şehrindeyim şimdi.
En acınası ceset kendiminki.
Ruhum tükenmiş. -bedenim iltihaplı-.

Eceli bekliyorum!
Hatıra dolu odalarda.
Asırdan uzun düşten kısa bir gecenin ortasında.
Bir kan damlası düşüyor ellerimden suya.
Bir baykuş kaçıyor ışıktan.

Ruhum isimsiz aşk bataklığı.
En çok batanda ben olmuşum.
Adım başı hüsrana ağrıları duyarım.
Katillerim en sevdiklerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138436/yalan.html>

MEMLEKET OLACAK

Kimse bilmeyecek gözyaşlarıyla büyüdüğümüzü.
En karanlık gecelerde.
Yeniden dirildiğimizi.
Hayata yer bırakmadan,
Bu uğurda ölümü günlük yaşadığımızı.

İsyanlarımız dindirmeyecek -geçmişin açılarını-
Ardından bindiğimiz vagondan bakarken dışarı.
Gececek - kentler,kasabalar,köyler-
Her garda bir parçamız kalacak.

Sonra mağrur ve kendinden emin bir general gibi.
Sığınağımızda hazırlanacağız.
Gelecek olar hücumlara

Belki bir gün uğruna - gemiler yaktığımız-
Güneşler doğmaya başlayacak.
Minik eller kalem tutarken korkmadan Türküm diyecek.
ve ideoloji denen bizi bize kırdıran -izmler-
Toparlayıp artıklarını terk edecekler vatanımı.

Sonra her çocuk tadacak kardeşliği.
Silahların yerini -beyaz güvercinler alaçak.
Ne sağımız ne solumuz olacak
bir zamanlar ne isek o var olacak
Anadolu ve Türklük.

Ve o gelecek günlerin.
İlk yağmur taneleri düşerken toprağa.
Her biri birer kurşun olup inecek.
Bizi kana boğan ideolojilere.
Hemde hiç ıskalamadan
Tam alınlarından.

Ve sonra el ele yarırlar.
Korkunun kendinden korktuğu.
Düşmanlığın tek düşmanının kendi olduğu.
Bir memleket olacak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139697/memleket-olacak.html>

MANİFESTO

MANİFESTO

KÜRŞAD

Ruhunu tanrı dağın'da en görkemli kayanın.
Gölgesine ektikten.
Ve böylece bozkırın çıkmazına yol olup ta.
Yıldızları gökyüzüne yerleştirdikten sonra.
Atlayıp atının terkisine.
Çık gel , Kürşad
çık gel...

Mete'nin ,Bilge Kağan'la
Atilla'nın , Alparslan'la.
Aynı milletin efendileri olduğunu savunan.
Ve bu ölümsüz milleti her yıkılıştta.
Yeni bir Ergenekon'dan var ederek.
Dünyanın karşısına çıkartan.
Kızıl elma fedailerinin yanına.

Kürşad biliyorsun, dünyanın görünen tarihine göre sen.
Öldün – öldün ölmesine lakin bilmezler-
Damarlarında akan kan.
Son damlasına kadar bu millet için feda olmuştur.
Senin özgürlük uğruna şahadetin.
Şu mavi gök altında.
İsmin hakkına.
Milyonlarca Kürşad yer etti.

Bunu niye söylüyorum.
Türklüğün bozkırın ve bozkurtluğun.
Herkes için kızıl elma olduğunu görenlere.
Bir kez daha hatırlatmak için.
En yüce değer in adalet.
En büyük ülkünün kızıl elma

Bak Kürşad sende bozkır.
Bende Anadolu olan her ne varsa.
İncelik demeden.
Ve korkmadan bedenlerimizde yol buldurarak.
Aynı şeytanın başına yığılıp.
Aynı rüzgarla doldurabiliriz yeşellerimizi,
Bozkırın bütün bozkurtları gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139914/manifesto.html>

VE ÇEHRELER...

Çılgılıklarımın doğumhaneyi inlediğim.
O günden beri.
Hayatı teğet geçen bir alın yazısı verildi bana.
Zaman zaman gitmek istedim.
Her şeyden ve herkesten kaçmak.
Giderdim...

İsteğim bir gün.
Günüm dönerken geceye.
Ya da karanlıklarım sabaha.
Aklımı kaybederek.
Gitmek...
Ama şimdilik buralardayım.
Daha nelerimi kaybedebileceğimi merak ediyorum.

Çok fırtına atlattı bu eski gemi.
Yüzyıllar önce yapıldı ama genç.

Düşündüğümde geçmiş sebepsiz ayrılıkları.
Denize açılan irili ufaklı gemiler.
Yelkenli yelkensiz...
ve çehreler...

Bir meydan okuyuşun sonucudur bu.
Boğazımda unutulmuş bir sözdür belkide.
Peşimi bırakmayan acıların yoldaşı.

Belki bir gün güzel bir iklim temiz bir sayfa..
Bir hokka bir kalem.
Ve anılarım.

Karalama halinde yaşadığım geçmişin vecihli saatleri.
O zaman hiç tatmadığım.
Bir huzurla dolacak ruhum.
Zamanın getireceği...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141451/ve-cehreler.html>

AĞIT (ÖLÜME)

Bırakma ellerimi demiştin
düşerim...

Bırakmam ellerini demiştim
benimsin...

Hayat bizim hayallerimize göre değilmiş
düşermişsin...

Bırakmak zorunda kalırmışım ellerini
benim değilsin...

Daha başka neler dillendirmiştik
düşermişsin...

Hiç düşünmemiştik ayrılığı
benim değilsin...

Ağlama demiştin gözlerin
yalancı...

Ağlamam demiştim gözlerim
yalancı...

Ağlanırmış hemde ne ağlamak kirpiklerim
ıslak...

Hayır demiştin ölmeme bırakmam seni kirpiklerin
ıslak...

Bana ilk kez yalan söyledin
bıaktın gittin...

Dünyamıda yanına alıp
bıaktın gittin...

Ölüm ayıramaz demiştin
yalan...

ölüm ayırdı bizi
yalan...

Bu beden yol alıp akan şu hayat
yalan...

Kendine gel diyen sesin kuklaklarıma takılıyor
uzaktan...

Karanlık bir sokağa giriyorum
yavaş...

Adım ne burası neresi kaç şişe bitirdim
bitmişim...

Akmiş zaman akmiş hayat
bitmişim...

Öyle bir bitişki son kalan
iki üç söz...

Düğümlenip kalmış boğazımda
hırıltılar
hıçkırıklar
hırçınılılar

hayaller
hatıralar
ve ölüm...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141991/agit-olume.html>

ÇOKTAN VAKTİ GELMİŞTİ

Nemli yarı ıslak kirpiklerimiz.
Sonsuza kadar ayrı kalmak üzere,
Vedalaştığımız İstanbul sabahında.
Acı ve hayal kırıklıkları içerisinde.
Solduğunda sana verdiğim gül,
Soğuduğunda dudakların.
Ellerin buz tuttuğunda.
Çoktan vakti gelmişti...

Haydarpaşa haberini veriyordu ayrılık treninin.

Sonra yolculuk ve Ankara.

Kızılay'ın o inceden dalga geçer ayazı.
Soğuşun aklımızı başına getirişi...

Dudaklarımızın ettiği yeminler bir bir bozuldu.
Gölge düştü sevgiye.
Geçeler kaldı elimizde.

Ve zaman geçti üzerinden...

ardından tanıdıklar her adını andıklarında.
Bir ürperti dolar oldu içime...

Neden bu denli sevdim neden...

Ve sonra sonbahar kış...
Ardından vakitsiz gelen ilk bahar.
Haklıydın aslında.

Zemherinin ayazını biz nisan serinliği zannetmiştik.
Aşk mevsimsiz uğramıştı.
Mevsimsiz gelmişti leylekler.
Mevsimsiz açmıştı pembeler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/142274/coktan-vakti-gelmisti.html>

DONUK ŞAFAKLAR...

Rüyalar güzeldir belli belirsiz düşler.
Hayaller.

Ama uyumak daha güzel...

Hele uyanabiliyorsan.

Bazen sabahın köründe.

Bazende gecenin ortasında.

Sonra oturup düşlemek şafağı.

Gece daha tatlıdır.

Gündüzden.

Geleceği olmaya hayaller takılır.

Aklın süzgecine,

Sonra en tatsız ardından küfredeceğin...

Donuk şafaklardır.

Hiç bir güne açılmayan.

Ve gecedен de olmayan...

Kızılıcık şerbeti bir ömür

Kan içtim -sabahlar-

Zamanı tükenmiş küflenmiş umutlar

mor eflatun vakitler -öğlenler-

Sonra ardından gülemeyeceğin bir son.

Sarı turuncu -akşamlar-

Sonra sonrası yok

Yalnızca gece hiçbir renkten olmayan.

Hiçbir rüyada solmayan.

Ve Hiçbir güne özenmeyen.

Hep aynı karanlık gece...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/142539/donuk-safaklar.html>

BALIKÇI'NIN SEVDASI

Erkek

Koş adımlarını hızlandır kalkıyor vapur.
Dalgalar ivedi vuruyor sahile yetişmelisin.
Dikkat et düşme sakın.
Engeller fazladır bu rıhtımda.
Mutluluk uğramaz ,acı hüznün her vakit.
Gündüzler utangaçtır, geceler umursamaz.
Mavi değildir deniz ve bulut doludur gök.
Eğer niyetin kalmaksa ,sevmekse beni.
Kadınım olmaksızın.
Ben mutluluk veremem ki sana.
Umudun olduğuna inanmazken.
Nasıl diyebilirim gel.
Gözyaşından başka bir şey yok ki yanımda
Sen koş kalkmadan yetiş vapura,
Son seferdir bu.

Kadın

Sus ne olur sus konuşma böyle,
Neden acı dolu cümlelerin. Canımı yakıyor her kelimesi.
Ağlatmak mı niyetin yaşla doldurmak mı gözlerimi?
Bilmez gibisin seni nasıl sevdiğimi.
Kokunu,sesini,kalbini.
Diyorsun mutluluk veremem.
Ben mutluluk istemem ki senden.
En büyük mutluluk sensin bana unuttun mu?
Lakin,
Sevmiyorsan, gönül eğlendirmekse niyetin.
Giderim bağrıma taş basar giderim
kanaya kanaya giderim...

Erkek

Sevmez olur muyum.
İster miyim buğulansın gözlerin.
Gözyaşına dünyalar yakmaz mıyım.
Ama görüyorsun.
Harabım perişanım.
Bir gelinliğin bile olsun istemez misin.
Burada bu balıkçı kasabasında.
Balık kokan bu adam ne verebilir ki sana.
Neden sevdin ki beni neden.

Kadın

Ben gelinlik istemem.
Annenin eskilerine sarınırım ipektir bana.
Zaten sen olmazsan.
Gelinlik giymek haramdır bu bedene.
Senin gelinin olmayacak i sem.
Gelin olmuşum mutlu olmuşum -kime ne- bana ne.
Sen olmasan mevsimler kıştır hep.
Kuyudur şehirler çıkılmaz.

Erkek

Kadınım! Madem razısın acı dolu yaşama.
Bu perişan adama.
Gel bende razıyım seninle ölmeye.
Sarılmalıyım şimdi sana sonsuza kadar bırakmamacasına.
Dudaklarından öpüp ellerimi saçlarına dolayayım.

Kadın

Geliyorum! Sende beni seviyorsun ya geliyorum.
Ben bu kasabaya adım attığım gün razıydım sana.
Ben razıyım bu mertlik kokan,emek kokan adama.
Geliyorum sarıl bana bir daha bırakmamacasına.

Şair

Sözler kalmadı,cümlecikler tükendi.
Nice anlamsız kavga yer etti.
Nasip olmadı bana görmek sevdanın en temiz halini.
Sahipsiz şiirler kaldı şimdi ellerimde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143536/balikci-nin-sevdasi.html>

MEKANSIZ

Göğsümde bir ağrıyla büyüdüğümü bilmiyor annem...

Kaçamak bakışların kurşuni yalnızlığında.
Kimsenin okumadığı şiirim ben,
Hayata küsen şair seni herkes tanıyor.

Şimdi...
Elleri cebinde eski bir dostken yalnızlığım.
Albüm kapandı, flaş patladı, film banyo edildi.
Hatıra diye koyuldu eski sandığın naftalin kokulu gizemine.

Yaşamak adlı palavranın tek gerçeği ölüm.
Anlamış değilimdir hala.
Bu geceye kaçışlarım niye.
Kimden saklanmaktır bu gidişlerim.

Vakitler ardı ardına eskiyor, gelip geçiyor günler.
Ardından geçeler.
Durup bir sormuyor halim nice.
Korkarım hatırı kalır bu mekansız şairde.

Ben mekansız şair sebepsiz sahipsiz şiirler.
Sen amansız sevda temiz ak pak narin.
Sonra sabahlar senli veya sensiz sabahlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143899/mekansiz.html>

GECEYİ BEKLEMEN...

Ardından..

Tüm noktalama işaretlerini sildim kağıdımdan,
Ünlemlerini kaldırdım şiirlerimin.
Bağlaçları birer birer söktüm.

Yazım hataları yerleştirdim her bir mısrama.
Anlaşılmamak anlamamak için.
Ben en uzun lal oldum gerisi en kısa düş.

Kelimeler bulamadım söyleyecek,
Veyahut buldum ama boğazıma düğümlendi.

Gözlerim soru işaretlerine takıldı ki.
Hiç birinin cevabı yoktu...

sonra noktayı icat ettim kendime.
Her başım sıkıştığında.
En can alıcı en karanlık imgelerimin sonuna yerleştirdim.

Sustum- sustum ki- zamanın bir yerlerinde.
Geçmiş zaman olup ta – mış'lı- cümlelerde yer etmesin adım.

Hep şimdide var oldum geçmişimde öldüm.
Geniş zamanlar tutturup,
Gelecek zamanlar hayal ettim.
Ve...

Bir yerlerde sustu tüm her şey.
Benim olan gece güne döndü.
Sizin olan gündüzün ışığında.
Yüzler tanıdım ki maskelere bürünmüş.
Sözler tanıdım ki gecenin tüm gizemini alt üst etmiş.
Bana düşen ise icat ettiğim tüm saçmalıkları alıp.
Geceyi beklemek olmuş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146452/geceyi-beklemek.html>

BENİM 12 EYLÜLLERİM...

Benim 12 Eylül'ler'im var.
Mamak'ında elektrik verilip,
Metrisinde ırzına geçilen.
Eylüllerim var ki.
Hiçbir sabahın bu kadar erken olmadığı.
Ve Hiçbir şafağın bu kadar kızıla boyanmadığı.
Benim öykülerim var.
eylüllere dair olan.
İçinde aşk mutluluk ve huzur bulunmayan.

Benim işkencelerim var.
adını ne benim koyduğum.
Nede yapanların sanat olsun diye yaptığı.

Ve benim itiraflarım var.
olmadığım halde öyle istendi diye.
-benim ben yaptım dediklerim-

Benim köşklerim var.
en azılıların alındığı.
Adını Ziver bey koyduğum.

Unutmadan birde benim darbelerim var.
Sabah bir ülkücüyü,
öğlen bir devrimciyi,
akşamda sokaktaki simitçiyi astığım.

Ve şimdi adını bir eylüle kazıyıp
Kan damlamış fırçasını.
Ağır ağır tual e aksettiren
Bir generalim var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/149816/benim-12-eylullerim.html>

GECEM GÜNDÜZÜM...

Yıllar sonra açıyorum kalbimin kapılarını.
Kaldırıyorum örtülerimi.
Bozuyorum.
Sevmemek üstüne dillendirdiğim tüm yeminleri.
Ve liseli bir çocuğun utangaçlığında.
Seni sevdiğimi söylüyorum.
Lakin bir ürperti kaplıyor içimi.
Ya kaybedersem seni.
Ellerimi uzatıp ta bulamazsam yanımdaki eflatun bakışlı kadını.
O zaman.
Yakarım tüm gemileri.
Kızarım,bozarım,kırarım seni ana tüm cehreleri.
Ardından.
Çekilirim yeniden kendi benliğime.
Gecem gündüzüm lal olur.
Dudaklarım sus.
Ve ben senden sonra bir tek.
Katran karası geceleri severim.
Gizledikleri için kanamakta olan yerlerimi...
bu şiirimi Ebru lal'e hediye ediyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/151068/gecem-gunduzum.html>

YAKINIZ

Sesler duyuyorum belli belirsiz çığlıklar.
Anlamalı anlamsız iniltiler...

Sokak aralarında yaşıyorum zamanı.
Lağım kokan,kirli.
Çöp yığınları dolu sokak.

Kör bıçaklı katiller arıyorum.
Sırtıma saplanabilecek hançerler.
Her bir köşe başında.

Düşler kuruyorum ölmek üzerine.
Her bir şiirde kanlı katillerin olduğu.
Ve her mısradada benim delik deşik olduğum.

Ölmeyi bile beceremiyorum.
Kaçıyorum,korkuyorum,korkutuyorum...

Ve siz bekleyenler.
Öldürün beni şimdi.
Ellerinizde benden kalan parçalar.
Alın uzuvlarımı.
Ellerim,ayaklarım,kolum,bacağım.
Her birini biriniz kemirin.

Benim kanımla dolsun sokak.
Ve devrimden önceki Paris'e dönsün şafak.
Kızıl kan rengi bulutlardan yağsın kar.

Ve ben vazgeçeyim yaşamaktan.
Eğer gelirim hatırıma bir vakit sonra.
Şehrin en uzak varoşlarındaki bir sokakta.
Araşınız leşimi korkuyla.
Ve bulursanız kokan cesedimi.
Yakınız beni en sıcak fırınlarda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/152312/yakiniz.html>

KORKTUM...

Işıkları ben söndürdüm bu gece
Bedenleri karanlığa.
Gizledim.
Sonra ayışığı süzöldü.
Alaca karanlık görünümünde odama.
Bir yıldız sürüsü göçtü benim göğümde.
Bulutlar kapladı ve dağıldı.
Aktı zaman dakikalarca ırmak hızında.
Sonra durdu ve nahoş bir tebessümle.
Bana baktı.
Ardından güldü.
Alelacele bir korkuya kapıldım.
Acayip bir sessizlikti.
Kendi içimde kabus dolu düşlere daldım.
Sonra yaktım ışıkları.
Attım üzerimden yorganı.
Korktum her hal karanlıktan.
Korkunun kendinden korktum.
Seni kaybetmekten korktum.
Korktum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/153207/korktum.html>

KOKUN MİSAFİR YALNIZLIĞIMA

Kokun Misafir Yalnızlığıma

isminle başladığım her mısra
sonuç olmuyar ne yapsam ayrılığa
karanlık diyorum olmayan tüm zamanlara
aydınlık arıyorum
senin bulunduğun tüm hayallerde
haklımıyım
yoksa haksızımı
ne farkededer
aslında geriye kalan ne şimdi
onuda bilmiyorum
ellerim, gözlerim
tüm bedenim sen diye...
kapatırken yaşama sözlerimi
sensizlik diye uyanırken
neler neler çekiyorum
bir anlasan
neyse vakit geç oldu
uyuyamayacağım aslında
uykusuz bir gece daha ama
seninle birlikte ısıttığımız
o yatakta
kokun misafir yalnızlığıma

ne kadar seviyorum seni
anlatmak istesemde
en fazla yarım yamalak şiirler yazabilirim sana
lakin sen bil
ölümüne seviyor seni
bu mekansız şair

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/153469/kokun-misafir-yalnizligima.html>

LAL OLMUŞSUN...

Sözcükler birer birer boğazıma takılınca.
Lal olup sarıverdın dünyamı.
Sen kimdin ne idin.
Et ve kemikten ibaret miydin.
Hatırlamıyorum...

Ellerimi biçimsiz suratıma kapatıp.
Tuzlu gözyaşları dökerken.
Sezgisel düşlere dalıyorum.
Yapamadıklarım,yaptıkları,yapabilmek.
Nedir ki
Şimdi bu keşmekeş.
Her bir mısramın arasına.
Kanlı cam kırıkları serpiştiriyorum.
Hayat mecmuasına acılar ekliyorum.
Sonra kendime dönüyorum.
Tek bir satır tek bir imge.
Ya da tek bir hecede parçam yok.
Nefes alış verişim süresince.
Onlarca kişiliğe bürünmüş.
Binlerce cehre olmuşum.
Ardından bana kalan koca bir.
Hiç olmuş

Neysel demişim ve yaşamışım sebepsiz.

Aradan bir vakit yaşamak geçince.
Sen çıkmışsın karşıma.-sen,kadın,gece,gündüz-
Ve yıllarca üzerinde durduğum.
Aşk kelimesi ilk kez bu kadar anlamlı durmuş.
Mısralarımda...
Tasvirini yapmışım acizane her şiirimde.
Lal olmuşsun ellerimde.
Lal olmuşsun gözlerimde.
Lal olmuşsun sözlerimde.
Benim olmuşsun gecelerde...

MEKANSIZ.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/154791/lal-olmussun.html>

O'NA DAİR

Sesinle söndürdün ne varsa ateşle yanan yeryüzünde
Sesine aşık ettin gözlerini göstermeden önce
Sonra gözlerin
Sonra yüzün
Aşkı bana yaşatırken en tatlısından
Her parçanı ayrı sevdim
Her gün senin farklı hayallerine daldım
Açıkçası ne varsa senle ilgili
Acizane yeryüzünde ben ona aşık oldum
Ve oluyorumda
Sesine, gözlerine ve kokuna...

Bir şiirimiz olsun istedim
Başlığı sen hikayesi ben...
Dili geçmiş zamanlara bölünelim
Bir biz kalalım yaşamda birde yaşanmışlıklar
Bizim olsun sağ sol ne var ne yoksa
Gelmiş geçmiş her pervansız şiir
Benim yazacağım her mısra sana
Senin dökkeceğin her gözyaşı bana
Ve şiir olsun elimizde kalan
Başlıkları sen bitişleri ben
Hikayesi sen entrikası ben
Başlığı sen ol her şiirin yeterli
Ben hiçliğe razıyım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/155114/o-na-dair.html>

BENİM SOKAKLARIMDAN.

El ayak çekilince benim sokaklarımdan.
Uzaklardan kalkınca son uyku treni.
Ve susunca gündüzün tüm tiz çığlıkları.
Yansır her bir kaldırım taşına senin güzelliğin.
Güzel diyebileceğim ılık bir yaz gecesi.
Ay ışığı düştükçe katilin kanlı kılıcına.
Uykulara kanlı katilleri sokup.
Soluk soluğa uyanınca.
Bir rüya sonsuzluğunda,uzayan boşlukta.
Öldürülmüş haldedir bu saatte mekansız şair.

Ağır ve ince çığlıklar böler karanlık geceyi.
Var oldukça gece yarısında benim hayallerim.
Doğduğum bu kentin sokaklarında.
Yarım yamalak bir imge bulur söylenirim.
Aynalarda şekli bozulmuş yalancı çehreler.
Umutsuz gözler. Katiller . Şairler. fatihler. Sfenksler . Kadınlar. Erkekler.

Bir vakit şaşıttıktan sonra görüntünün alaca karanlığına.
Gelirim ağır ağır şizofren ruhumun içsel çekişlerine.
Sevdalisi olduğum deli kadını bekleye dururum.
Tüm şehir uyumakla uyanmak arasındadır.
Ben tutmak isterim geceyi.
Ama gece ellerimden kayar.
Ağırlaşan göz kapaklarına düşer günün ışıkları.
Ve lal gider .
Ardında bir şair, bir katil,bir meczup,bir Rodin bırakarak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158867/benim-sokaklarimdan.html>

ŞİZOFREN GÜNCELER-1-

İsyan düşüyor günlerime.
Günaha dönüyor akşamlarım.
Rutubet kokan odalarda.

Maviye hasret gözlerim.
Albatroslara da öykünmüyorum artık.
Martı çığlıkları duyulmaz oldu.

Kaç mevsim sıralandı.
Zamanın çelimsiz bedeninde.
İzledim...

Sonra izlemlerimi topladım kendime.
Kocaman bir ben oluşturdum.

Uzağım çok uzak şimdi yakamoz gecelere.
Şen kahkahalara, dost sıcaklığına
Limana dönemeyen.
Yelkenli oldum.
Mavinin bir yerlerinde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/160133/sizofren-gunceler-1.html>

ŞİZOFREN GÜNCELER-2- LAL

Ben gidiyorum sevinin...
Dostlarım düşmanlarım.
Fazla iş bırakmamak için katile..
Günahkar bir ruh halinde

Kat kat yorganlara sarınıp.
Gizleniyorum...
Ve oyunu kaybediyorum.
Gün doğmadan.

Ne varsa heybemde.
Hayallerim.
Hatıralarım.
Anılarım.
Gecelerim.
Gündüzlerim...
Bırakıyorum en yakın sahilde.

Kulaç atıyorum.
İlk boğulduğum Ya da son dirildiğim mavide.

Ben gidiyorum.
Rüzgarlar essin ardımdan.
Ve fısıldaşsın kara gökler.
Adıma dair ne varsa.

Ne acı nede değil.
Bir değişik hal bu nöbetler...
Sen ah sevgili sen.
Lal olup gelsen.

Büyük aşıkların ulaşılmaz gizemi.
Küçük aşıkların tensel zevkleri.
Ben gidiyorum
rüzgarlar essin ardımdan.
Ve fısıldaşsın kara gökler.
Adıma dair ne varsa...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/161063/sizofren-gunceler-2-lal.html>

ŞİZOFREN GÜNCELER-3- SON

Karanlığı ben aydınlığa çeviremem ya.
Ya da...
Ya da...
aydınlığı ben karanlık yapamam ya.

Bilmiyorum aslında bilmeyi de
Ya da...
Ya da...
Biliyorum da söylemiyorum.

ah şahin kanatlı sevda.
Keskin olman mı gerek ti bu kadar
Ya da...
Ya da...
Bu kadar ulaşılmaz

Her yaşam günlük güneşlik değil.
Bilirim...
Bilirim de.
Neden her şiir bu kadar acı.
Her göz yaşı bu kadar ıslak olmalı.
Ya da...
Ya da...
Hayat bu kapıyı ne zaman kapamalı...
Son ne zaman gelmeli...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/161398/sizofren-gunceler-3-son.html>

SEVDİN Mİ?

Sevdin mi?

Albatros yalnızlığında seveceksin.
Martı çığlıklarına karışacak,
Sesin...
Rüzgarlara kanmayacaksın.
Kanatların havada tutacak seni.

Akşam üstü.
Bir telaş.
Vapur düdüklüleri.
Gün biterken insan manzaraları..

Pastoral bir peyzaj dan.
Şiirler fısıldayacak.

Sevdin mi?

Albatros yalnızlığında seveceksin.
Titrek bir yağmur damlası gibi.
Düşeceksin toprağa.

Aslında...
kalkarken son yalnızlık gemisi.
Kimsesizler rıhtımından
Albatros gibi yola vuracaksın.
Sevgiliyi.

Ve...
Albatros gibi yaşayacaksın hasreti.
Göklere sığmayacak.
Yere konacak.
Yere dayanamayacak
Yalcın kayalıklarda.
Kaybolacaksın...

Bileceksin gitmeleri.
Bazen gitmelerdir en güzel olanı.
Ve giderken de.
Albatros gibi gideceksin.
Martı gibi çığlık çığlığa değil.
Albatros gibi mağrur ve sesiz.
Kanat çırpışlarında kaybolacaksın.
En derin mavide...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/162458/sevdin-mi.html>

BELKİ

Belkide saplandığımız bu boşluktur bizim avareliğimiz
Yada
Asla söyleyemediğimiz o sözler.
Ve onlardan arta kalan hüznelerdir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/168419/belki.html>

GİDENLER

Gidenler nerde kaldılar.
Gözlerim arar oldu gülüşlerini.
Şimdi
Yangınlara bırakıp isimlerini denize mi dönmeli.
Yoksa yakıp gemileri karada mı istirahata dalmalı.
Peki, gidenler nerde kaldılar.
Duymazlar mı sesimi.
Ya da.
Sisler arasındaki canın çığlıklarına mı gizlendi gözleri
Ve ben onların gözlerinden baktım dünyaya.
Sen de git şimdi.
Eğer görürsen tanıdık çehreleri.
Bir delinin selamını ilet.
Ardından...
Bakma şairmişiz, kimsesizmişiz, avareymişiz.
Sen düşünme bırak ve git.
Ve eğer bulursan.
Bir çaresini
Dön senden önce gidenlerle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/168955/gidenler.html>

HER ŞEY YERLİ YERİNDE

Sızarken penceremde inceden bir yağmur.
Her Şey yerli yerinde.
Masa-sandalye-duvardaki saat ve resim.
Ama gözlerim dolu dolu.
Uzaklara gitmek ister her bir uzvum-uzaklar-
Karanlıktır yağın üstüme geceden.
Islak yapışkan bir havadan.
Ellerimde dünden kalma hasret prangaları.
Ve serseri bir maviliğe akan zaman
Karanlık sızıyor odanın tavanından.
Ah güzel günler geçmiş hatıralar.
Özledim şimdi en özlenilmezi.
Bu intihar gecesinde karanlıktır inceden saran bedeni
Kimsesizler gibi en ufak sese özlem.
En uzak çığlıklara hasret.
Hangi mevsim bahara çalar şimdi.
Yoksa baharımı çaldılar elimizden.
Umutsuzluklar yapışır yakama.
Bıraktığınız o yalnızlar garında.
Henüz kalkmadı son tren
Vardır biraz daha.
Ve
İliştikçe yalnızlığıma aynalardaki gözler.
Kızıl mavi bir enstantenede.
Aşk yok dediğim için
Sıf unutmak sıf unutmak için.
Karanlıktır yağın geceden.
Masa-sandalye-duvardaki saat ve resim yerli yerinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/170292/her-sey-yerli-yerinde.html>

ŞEHİRLER BIRAKIYORUM HATİRALAR ÇAYIR ÇAYIR

Kimsesiz bir çığlık yankılanıyor dört bir yanımda.
Buncaları gelip geçiyor sahipsiz kaldırımdan
En titrek ışıktan bir kar tanesi düşüyor.
Gecenin kırış kırış alnına.

Ya kentlerin birindeki sahipsiz viranelerde.
Yada bozkırın ortasındaki bir mezrada.
Sen tütüyorsun buram buram gözlerimde.
Geceler bir başka ayaz.
Gündüzler ise hep aynı angarya..
Köşe başlarını mesken tutmuş kimileri.

Ben ise
Şehirler bırakıyorum arkamda hatıralar çayır çayır.
Bir sigara dumanı hasretin.
Hem yaşam hem ölüm.
Ciğerlerimde katran karası bir gece.
son dumanıda çekiyorum sönmeye yakan ölümden.

Ah hasretin kimlere sordurmadı ki.
doğması beklenen şafakları.

Şimdi bu karanlık gecede.
Mutluluk maskesini kaldırıp.
Sitem dolu bir kadına sarılarak .
Giriyorum uykunun koynuna.
Kimi gün ortasında.
Kimi gece ayazında.
ama
Ama en çok.
Kış ortası ve ocak sonlarında.
bembeyaz olduğunda bu şehrin dağları.
Buz tuttuğunda kimsesizlerin kaldırımları.
uzaklardan bir köpek uluması.
Sokaklarda insan kırıntıları.
Hasretin Bir çığlık oluyor.
Dört bir yandan yankılanıyor sensizlik.
Sahipsiz bir çığ olup.
Tamda sen diye yanan yerde duruluyor...
ve ben Şehirleri bırakıyorum.
Hatıralar Çayır Çayır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/176073/sehirler-birakiyorur-hatiralar-cayir-cayir.html>

YALNIZLIK KORKUTUR

Yalnızlık korkutur beni
Duvarlar arasında.

Apansız bir günün ortasında
Çoğalır günahlarım

Yollar uzar gözlerimde
Gitmeler kanar damarlarımda.
Geceler uzun,geceler uzak
Karanlık besler kabuslarımı.

Vakitsiz bir bozkır rüzgarı okşar tenimi.
Sensizlik Çığlık olur kulaklarımda.
Öpülmemiş dudakların
Kuruluğu düşer toprağa

Pusuda bekler günün ardından ölüm
Lokman hekime inat
gücüne gider insanın
vakitsiz kabullenmeler.

Bir ayaz düşer akşam akşam sokaklara.
Sokaklar üşümekte sen ağlamakta.
Cekilmez olur yaraların sızısı
Kar taneleri düşer
saçlarına.
Yıkılır kimsesiz sütünlar.
Ve darmadağın olur nice duvar.
Sağdan sola soldan
sağa...
Dört bir yanın çığlık olur bekler...
Yalnızlık korkutur beni

Duvarların arasında...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/178168/yalnizlik-korkutur.html>

ANKARADA AYRILIK

İnceden bir ayaz düşüyor Ankaraya
Havada genizimi yakan kömür kokusu.
Uzakta Ankara Kalesinin ışıkları.
Ve biz ayrılıyoruz.
Caddeler düşman
Çekilmez bu yılışık sokaklar.
Adım adım kan kusuyor kaldırımlar.
Ve biz ayrılıyoruz...

Tam bir şey söyleyecek oluyorum.
Sus diyorsun.
Sus ki daha zor olmasın gitmek.
Sonra .
Bir rüzgar esiyor ötelerden.
Saçların öyle güzel savruluyor ki anlatamam.
Gözlerinde ise yaş
Ve biz ayrılıyoruz

Son bir buse konduruyorum dudaklarına.
Ve mührüdür bu dudaklarının diyorum.
Ellerimde ellerin.
Ve biz ayrılıyoruz.

Sarılmak ,öpmek ,kokalamak istiyorum seni.
Delicesine.
Ama olmuyor seni sevirim bile diyemiyorum.
Yavaşça kaldıyorsun gözlerini.
Gözlerim gözlerinde eriyor
sonra.
Bir anons bir tren sesi.
Vakit geliyor önce gözlerimiz .
Sonra ellerimiz ve kokularımız ayrılıyor.
En sonda sözçükler dumur oluyor söyleyemiyoruz.

Kar taneleri düşmeye başlıyor tüm bir şehre.
Ankara öyle güzel ki anlatamam
Ama biz ayrıldık...

Ankara kiminin başlangıçları kiminide bitişelidir.
her şeyi güzeldir Ankara nın ama ayrılık ları bir başka koyar insana.Hele soguk bir ankara sabahıysa.
kalakalırsın öylece.
bu yüzden Ankarada sevmeyin sevsenizde ayrılmayın. yada bırakın bunları
mekansızlığı şiirleri ve yalnızlığı sevda yapın kendinize.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/179792/ankarada-ayrilik.html>

AH TAMARA

AH TAMARA

AH TAMARA

hep ayrılıklardamıydı bizim sevdamız
Hasret hep benim kalbimde tohumlanıp
Yeşillenmek zorundamıydı
Mutluluk
Hiç uğramazmıydı bizim limana
Kavuşmalarımız hep gidişleremi gizlenmeliydi
Yoksa gidişlerimizmi özeldi

AH TAMARA

Aşkın bu kadar açtığını bilmezdim
Olmadan önce
Anlasaydın sana yazdığım mısraları
Varsaydın dizelerimin derinine
Kalbinin denizinde vurgun yer
Ve severdin hayalleri
Delicesine

AH TAMARA

Beni şair yaptığını bilmez gibisin
Gözlerindeki sürmeler
Yüzündeki makyaj
Neden saklanıyorsun
Bu kaçış niye
Bilirmisin bilmem
Senden sonra gelen her gün
Katil oluyor
Mechul olan çeset ben

AH TAMARA

Bu geride kalışım sensiz yıllarım
Her geçen saat dahada kanatan
Her çıkan fırtınada
Deniz gibi köpüren
Saman alevi gibi sönen
Fotograf albümlerinin
Son sayfalarına gizlenen
Eski katalog resimlerinde kalan

AH TAMARA

Senin gidişindir bu dünyaya ayrılığı tanıtan
Ve benim sensizliğe yazdığım dizeler
Eğer sen ikilik te kalmış hayallere dalıp
Gidişlerde bulmasaydın mutluluğu
Ayrılık bu kadar zor olmaz
Ve hasret adına bu kadar
Şiir yazılmazdı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/180582/ah-tamara.html>

ŞİZOFREN GÜNCELER- 4- aĞLAMAK

Hıçkırıklar birikiyor boğazımda ağlayamıyorum.
Avaz avaz çığlıklarım var ağlayamıyorum.
Söyleyeceklerim var kelimelerim yok.
Dar kapılı delhizlerdeyim karanlığın karasında.
Yalnızlıklarımı.
Yangınlara veriyorum.
Bedenim kaskatı ruhum eriyor.
Cehennem yakın Cennet uzak.
Ölümden korkmuyorum.

Hatıralardan arta kalan.
Hırıltılarım var.
Gözlerimde kanlı yaşlar.
Çehremde mutluluk denen bir maske.
Dört duvar arasında ise .
Kaybedişlerimden arta kalan Şizoreni nöbetleri.

Acılarımın herbiriden birer ben yaratıp.
Terk edenlerle beraber öldürüyorum.
Bu şiirlerimin hepsi bir mezarlık aslında.
Her mısra ceset.
Her nokta kefen.
Her başlık mezar taşı.

Hıçkırıklarım ise içimde parçalanıyor.
Boğuluyorum.
Ah keşke çocuk olarak kalsaydım.
Hiç olmaz ise avaz avaz ağlardım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/183714/sizofren-gunceler-4-aglamak.html>

ŞİZOFREN GÜNCELER-4- AĞLAMAK

Hıçkırıklar birikiyor boğazımda ağlayamıyorum.
Avaz avaz çığlıklarım var ağlayamıyorum.
Söyleyeceklerim var kelimelerim yok.
Dar kapılı delhizlerdeyim karanlığın karasında.
Yalnızlıklarımı.
Yangınlara veriyorum.
Bedenim kaskatı ruhum eriyor.
Cehennem yakın Cennet uzak.
Ölümden korkmuyorum.

Hatıralardan arta kalan.
Hırıltılarım var.
Gözlerimde kanlı yaşlar.
Çehremde mutluluk denen bir maske.
Dört duvar arasında ise .
Kaybedişlerimden arta kalan Şizoreni nöbetleri.

Acılarımın herbiriden birer ben yaratıp.
Terk edenlerle beraber öldürüyorum.
Bu şiirlerimin hepsi bir mezarlık aslında.
Her mısra ceset.
Her nokta kefen.
Her başlık mezar taşı.

Hıçkırıklarım ise içimde parçalanıyor.
Boğuluyorum.
Ah keşke çocuk olarak kalsaydım.
Hiç olmaz ise avaz avaz ağlardım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/186148/sizofren-gunceler-4-aglamak.html>

ŞİZOFREN GÜNCELER-5- kervanlar

Bir geceye düşmüşüm.
Karanlıktan arta kalan korkuların koynunda büyütölmüş.
Bir gece
Fırtına sonrası yarım yamalak gülüşlerde kapmışım bu şiir denen hastalığı
Hasret kokan şafaklarda. Kervanlara rast gelmişim.
Bir yığın...
Uzaklarda .
Dört nala atlılar.
Ve kurumuş balçıktan insanlar.

Son defa
Ölüm üstüne fısıldayınca yüklemsiz kelimelerimi.
Ateşler kor olup.
Kül etmiş beni.
Ve...
Dağılan parçalarımda seni bulmuşum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/196541/sizofren-gunceler-5-kervanlar.html>

İsyanın arefesinde

Her Şey karşıma geçmiş konuŐuyor
Kimi sıralanmış geleceği soruyor
kimi geçmişten dert yanıyor.
Ben ise isyanın arefesinde bir günahkar olmuşum
Ne kalanların önemi var. nede gidenlerin
Gerisi hep angarya
İnsan bir kendine ölür bir kendine yanar.

Duyduğumuz tüm o sözler .
Hepsi hepsi birer maske.
Bize kalaçak olan tek bir solukluk ölüm
bence...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/227569/isyanin-arefesinde.html>

HAYAL MAPUSHANESİ

Tınısı kaybolmuş bir ses karaltısı şimdi avuçlarımda.
Olabilirdiğince yada olabilsin diye parçalara ayırdığım hayaller.

Rüzgarlar savuruyormuş oysa
geleceği

ve karaltılara emanet bir gaz lambasıymış dostların sevgisi.

Sitem denen yerdeyim ki şimdi.
Bırakın gecelerimi.

ne ellerimin.
Ne de şiirlerimin. hesabını soruyorum
bir gecelerimi
Bırakın benim gecelerimi.

Biliniz ki kanıma boyayacağım elimden geldiğince geçmiş

Bir hayal mapushanesidir bu zaman bana.
Yoksa.
Hangi deli kanar bunca yalana.

Yahut bir gün gidenler.
Dönerse bu umutsuzluk iklimine.
Katledeceğim hepsini.

Gidenler ki şimdi gözlerimde bir ıtri güneşi.
Gidenler ki gecelerimin sebebi.

Gidenler ki katlin nedeni

Kendi kanımda boğduğum çocukluğumun.
çığlıkları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/249295/hayal-mapushanesi.html>

BİR AŞK YIKMAZ BİZİ

Evet şimdi dillendireceğim.
Olur olmaz yaktığım gemilerin.
Şiirini.

Lakin ben hiç sevmedim.
Hayallerimi feda ettiğim geçmişini.
Kaldı ki aşk yoktur gözlerimde.
Ve sevmeye yaratmadı tanrı beni bu cehenneme.

Ola ki tutamaz da sözlerimi.
Kanarsam bir çift göze diye.
Alakasız yarattı ruhumun kapılarını

Hatta şüphe ederim kendimden .
Neden şüphe ettiğimi bilmeden.

Kimseye illallah etmedim.
Hep kendimden verdim de.
Bir kez istemedim.
Olan bana oldu şimdi.
Dağılan parçalarımın bir cenaze yaratıyorum.
Gözlerinizde kefenlenmişim.
Aklım sıra dalga geçiyorum.
Aklım sıra bende seviyorum

Kahroluyorum
Kendi içimde.
Olabildiğince ölüyorum da hayatta kalıyorum.

Kimse durmasın önümde.
Ben artık kendimden bile çekiniyorum.
Olurdu kanarsam yeniden içimdeki çocuğa diye.

Ah güzel çocuk yerimiz yok bu iklimde.
Hadi kalk ağlama gidelim.
Gitmelere ne çok alıştık bilmez misin.
Bir aşk yıkamaz bizi bilirim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/250384/bir-ask-yikmaz-bizi.html>

BİR YALNIZLIĞIN TÜRKÜSÜ

Bir yalnızlığın türküsü.
İhtilallerin kol gezdiği kan sokaklarında.
Ramak kalmışken ruhların özgürlüğüne.

Yaftalanmış hayatların meyvesiyim ben.
Alelade şiirlerin yarım imgelerinde.

Lal olmuş şafaklarda beklerim hala.
Nasılsa hiçliğime hikayeler eklerim.
İsmarlama aşklardan ise hiçliğime hikayeler eklerim...
Zehrolmuş bir çocukluğun saklambacındayım
lepiska saçlarının hoyratlığında.
İtri güneşinin somurtkan ayazında.
Geçmişimin peşimde kol gezdiği zamanda.
İskalanmış ülkülerimin ıssızlığında.
Ne kadar da yalnızlığa bulanmışım oysa.

Tamburamda söylemez artık talan olmuşluğumu.
Üzengilere vurulmuş bir yılık atı kadersizliğinde.
Rintlerin asla sarhoş olamadığı gecede.
Kendim olan her şeye isyan ede ede.
Üstesinden gelememişim meğer korkularımın.
Sakilerde şarap vermez artık.
Üstesinden gelememişim meğer korkularımın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/253734/bir-yalnizligin-turkusu.html>

AVE MARIA VE MEKANSIZ -1-

Ave Maria ilk mısralarımdır başladım artık yazmaya.
Bir günde bin ömür tüketmiş gözlerimde.
En amansız yolcu olsa da hasret.
Ben gururumu asla yenemedim.

Nefes alıp da.
Dön diyemedim.
Şimdi ise.
Hakkım yoktur sözlerimle kirletmeye geceyi.
Söyle onlara da ağlamasınlar bana.

Kurmacayız Ave Maria romanlar,şiiirler kadar.
Günahtır akşamlarımız meçhule söker şafağımız.
Şimdi.
Sokak aralarına gizlenir olduk
kan soluyoruz isimsiz gecelerde.

Kaç kez dedim sana gidelim.
Toplayıp pişman ve perişan bedenlerimizi.
Gidelim...
Beklemek zor Ave Maria.
Kimseler bilmez gecelerimizi.
Göremezler gündüzleri maskeler ardındaki gözlerimizi.

Hadi kalk.
Topla gözyaşlarımızı.
Kan kustuğumuz şafaklar hatıra kalsın bu şehre.
Acı yok,hüzün yok,pişmanlık hiç.
Unutacağım söz.
Gidelim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/254991/ave-maria-ve-mekansiz-1.html>

EN UZUN SONDUR BU

Öyle bir anın içindeyim ki.
Soluk alışverişlerim de,
titreyen mum alevleri söndürüyorum.
Bu en uzun sondur.
Biliyorum...

Gelip geçenlerde anlamsız kinler buluyorum.
Her zaman ki gecede değilim.
Zindanlarım daha karanlık,
duvarlarım aşılmaz!

Tüm hainlikler gibi
Sıradan bir ihanete mi uğradım?
Yoksa
En can alıcı yerimden vurulup.
Kendi inançlarımın arasında mı kefelendim?

Dile gelin!
Ey şiirlerim,
Kalemim,
Kelimelerim.

Suskunluk yıkmasın bizi.
Bir söz edin.
Söyleyemiyor; bildiğim halde korkuyorum.
Acizliktir şimdi bendeki bu hal.
En uzun sondur bu.
Biliyorum dillendiremiyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/256175/en-uzun-sondur-bu.html>

AVE MARIA VE MEKANSIZ-2-

Sen de bilirsin Ave Maria
Her acı bir gecede dinmez
Bizi helak eden güvendiklerimiz

Ayrılıklar
Küllenmemiş acılar bırakıyor kalbimde
Ve işte
Küfredip her şeye giden oluyorum ben de

Bir Yahudi'ye sattım ruhumu
Martılar kahrolsun
Albatroslar uçmasın
Sönsün tüm ışıklar
Sonra
Bir sürgün
Kaçamak bir veda ile tüm her şeye elveda

Ben yorgun yolları meçhule giderken takip ettim
Kan damlaları süzülüyordu geceden gündüze
İnatla söylüyorum işte
Ne Mecnun ne Leyla
Ne kerem ne Aslı
Tüm masallar yalandır
Aşk hiç var olmamış bir fasıldır dünyada

Siliniyor bir bir hatıralar
Yıllanmış acılar birikiyor mahzenimde
Parmak aralarından hüznün sızıyor
Hangi mevsim bahardır
Zemherideyiz unutma

Bu son şafaktır Ave Maria
Doğsa ne olur doğmasa kim ölür
Kollarım tütsü parmaklarım mumdur
Günden uzun geceden kısa bir anın ortasında
Bitsin artık bu son mısra

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/256864/ave-maria-ve-mekansiz-2.html>

AVE MARIA VE MEKANSIZ-3-

Ave Maria geçtim ben o faslı.
Çocukluk çağlarımız ebediyete daldı,
herkes biraz dost biraz düşman nasıl olsa.
Hatırlatma arkada bıraktıklarımızı.

Nicedir yola vuruyorsun masal kuşlarını.
Ki masal değil artık yaşadıklarımız.
Söylesene kim inanır ben olduğuna firavunun.
Kızıl denizin ortasındayım,gözlerim Musa'nın arasında
kurtuluşum yok ziyanken ömrüm.
Benim sular altında kaldığım o gün.
Musa'da yer yüzünde ,
namertlerin ihanetine tutuldu.

İsimsiz bir tren garı artık hayallerim.
Ben!
Rüzgarlara savurduğumda küllerimi.
Belkide her şey biter diye tütsüler yakarken
hiç hesapta yokken.
Geçikmiş bir mektup gibi durdu bir tren.
Viraneler arasında
eğer.
Uğruna ölmeye ahdetmekse kurtuluş.
Bir kurşun sık şakağıma Ave Maria.

Unutma biraz da sensin bu acının sebebi.
Gece örterken.
Bu yosmalar şehrinin üzerini.
Sus dedin sus ki unut.
Haklıdır dedim sustum.
Ama
yıllar sonra bir başka isimsiz garda.
bir tren daha durunca.
Eskimiş raylarda.
Anladım ki...
unutmadım unutamamışım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/258438/ave-maria-ve-mekansiz-3.html>

AVE MARIA VE MEKANSIZ -4-

Ave Maria.
Son ığığımdır bu sana.
Kalemde Őirde senindir bundan sonra.

Hesap soruyorum umarsızca- kaçırma gözlerini-.
Eğer ki.
Elveda demem gerekiyorsa her Şeye,
işte param parça senle kurulmuŐ geleceğim.
Bilyelerim sende kalsın...
Söz gözlerine bakmadan.
Dudaklarına dokunmadan gideceğim.

Susma dudaklarında hüzün yer etmeden ağla.

Ben ki.
En yakınındayken en yoksununum senin..

ve ben.
Hiç usanmadığım kadar usandım kendimden.
Pare pare seni yakıyorum korunda kendimi buluyorum.
Şimdi ise.
Bütün bir zamandan bana kalan.
Cırıl ıplak bir ben.
Vakitsiz bir sen.
ve...
küller.

Boğazımdaki her isyan.
Ses etmeden gırtladığıma dönüyor.
Oysa karanlığım daha bir derinden haykırıyor.

Ama susmaların-susmalarım-
ve suskunluğunda-sessizliğin-
acımasız gerçekler olup elime doğuyor.

Şimdi ller Şehrindeyim Ave Maria.
İnkarlarıma dair ne varsa.
İŞte tam karşımda en vakitsiz akşamda.

Kayboldu bir bir bindiğim tahta atlar.
Rüzgar gllerim...
bilyelerim...
bari bilyelerim...

(DEVAM ŞİİRLERİ AVE MARIA'NIN AğZINDAN YAZILAAKTIR.)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/259387/ave-maria-ve-mekansiz-4.html>

MEKANSIZ BÖYLE ÖLDÜ (DEMELİLER)

Bir adam ,bir köpek,orman ve kar.
Yolun başında daha Mekansız'ın kaderi buydu.

Eski dünya yarı çıplak ölümlere yatarken.
Yeni dünya kendince avare düşlere dalmıştı.

Deli rüzgar esmelisin.
Bir adam var işte.
Orman ve kar işte.
Es deli rüzgar es.
Ne adam kalmalı nede zaman.

Biz daha acemi çığlıklar bırakmadan hayata.
Almalısın adamın canını.
Kar yeniden yağmaya başlar.
Ya es al canını.
Ya sus bırak yağsın kar.

Bir adam bir köpek.
Adam yorgun,yenik,pışman ve perişan.
Köpek yorgun,yılgın,yaşlı ve aç.
Orman uğuldamakla meşgul.
Kar yağmakla yağmamak arasında.

Bizden öncede bir biz vardı.
Şiirden öncede şiir yazılmıştı.

Adam öksürüyor.
Hasta mı ne?
Kabuk bağlayan yaraları kanamıştır bir daha.
Köpek topallıyor.
Yazık hayvana takılmış adamın peşine.

Cehennemi bekliyor.
Gün doğmadan geceye.
Ateşi istiyorum paramparça ruhumun derininde.

Adam düştü.
Öldü mü ne?
Gözleri son kez gökyüzünde.
Köpek anlamadı önce .
Koştı adamın başına yas tutuyor galiba.
Adam bir şey fısıldıyor.

Son istasyonundur bu yarım yamalak ömrümün.
Sonra köpekte öldü.

Esmeye gör deli rüzgar yıllarca sustun.
Şimdimi aklına geldi çığlıklara katmak zamanı.
Bir adam bir köpek.
Orman ve kar içinde sus-yalvarıyorum sana-

kar yağıyor.

Bir adam bir köpek.
Orman ve kar.
İşte Mekansız böyle öldü...(demeliler)

ave maria dan önce bunu yayınlamak istedim mazur görünüz.

Kaynak:

AVE MARIA VE MEKANSIZ-5-

Mekansız bu yaşamak ki hem bana hem sana ihanet dolu.

Senin ilk mısralarını başladın yazmaya.
Bende ise söz tükendi kağıdı karalamaya.

Hatırlar mısın bilmem.
İlk ayrılık fırtınası vurduğunda ikimizi.
Ne sen masumdun nede ben melek.
Lakin öylesine apansız sildin ki geçmişi.

Sen ne söylersen söyle.
Ben apansız gerçeğim.
Romanda şiirde sende kalsın ben şiir kadar senin değildim.

Her acı elbet bir gecede dinmez.
Ama.
Hiç bir gecede bu kadar karanlığa çalmaz..

geçmiş bizim karanlığımız mı oldu şimdi.
Peki gelecek.
O hala temiz mi?
Bir şarkıda geçerdi şu söz bilirsin.

Biz büyüdük ve kirlendi dünya.

Sen belki dur diyemedin giderken ben-gururundan-
Ben belki geri dönemedim yanarken sen-gururumdan-
oysa şehir.
Oysa hayaller.
Onlar onlarda mı bu kadar yabancı kalmıştı -bize-

yetmez mekansız yetmez.
Bir sevda bu kadar kolay bitmez.
Sök çıkar aklından ikinci kez gitmeyi benden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/260891/ave-maria-ve-mekansiz-5.html>

AVE MARIA VE MEKANSIZ-6-

Mekansız.

Bambaşka bir hayat şimdi bende ki.
Lakin
Yarım kalmış sözlerim hala sana gizli.
Ağlamak değil yaptığım.
Silmeye kalkma.
Ben gözlerimde sis.
Yanağımda unutulmuş gözyaşlarıyla sevdim seni.

Hani senin sildiğin benim yandığım.
O nihavent geçmiş ki.
Unutulmuş güzel şarkılarda artık.
TRT radyosunda zamansız yer eden güfteler misali.

Eğer ki ben susuyorsam.
Susmalarımda için için sen gizlisindir.

Yoksa sevdiğin ben değil miyim?

Çılgılığım, gözyaşlarım,sesim
vurdular,vuruldular,vurdun.
Hepsi ölüm üstüne ölüm.
Tek katil sen tek ölüm ben.

Bilmem kaçınıcı defa senli uykudan uyandım.
Oysa kaç zamandır yalnız geceye sığınırım.

Sen ve Ben.
Birbirinde başlayan birbirinde tükenen.
Ben tükendim ya sen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/261861/ave-maria-ve-mekansiz-6.html>

AVE MARIA VE MEKANSIZ-7- SON ŐİR...

Bu son Őiridir Mekansız.
Bizim kırık dökük hikayemizin.

Her Şey eskinin kollarına sarıldı artık.
Senin gülüşlerin.
Benim hasretim...

Ne gecenin sığıntı baykuşları.
Nede gündüzün çığırtkan martıları.

Sıvası dökülmüş dört duvardır artık hayat.
Sensiz nasıl geçer hiç denemedim aslında.-bilmem-

birkaç kervan daha geçer Şimdi gözlerimden.
Ve her çöl fırtınasında bir damla gözyaşı olup düşer.
Bu sevda kızgın kumlara.

Sen ne kadar boğısan da günü karanlığı.
Ben o kadar senindim eskittiğimiz yıllarda.

Geceler sensiz daha bir yoksun kalacak
sensiz
bilirim.
Ellerimde hala senin sıcığın -ölürüm-.

Ölmeye yatmak denenin en sevdalisını burada ben sensiz.
Erguvanlar büyütüp Őiirlendiririm.

Şimdi sen bambaşka Şiirlerin Őairisin.
Bende bambaşka Şairleri Őiiriyim.

Oysa hala gözlerimde sen- gözlerinde ben - gizliyim.

Gidişin senin kaleminde gizli.
Gidişin bende onlarca ben öldürdü.
mekansız kimsem kalmasa da bu zamanını tüketmiş.
Sen beni ben seni seveceğim.

Unutma bu kağıt senin tenin.
Bu mürekkep benim kanım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/263620/ave-maria-ve-mekansiz-7-son-siir.html>

BİR AVUÇ TOPRAK

Bir avuç topraktır beklediğim.
Çamurunda çocukluğum yer eden.
En pespaye şaşkınlığımda.
Uçurtmaların peşinde ağlar durur benliğim.

Alfabetik korkularım varken gözlerimde karanlık.
Ve en önemli insanken babam.
Annemin dizinde ağlar hala kimsesizliğim.

Tiz sesler çıkarır şimdi bensizlikteki
ben.
Oysa.
En kanlı katilim ben.
Bir beni katledip bir benden hayat sömüren.

Ve bekler durur gözlerim.
Karanlık bekçisi yıldızları.
Ki yıldızlar da gamdır bu karabasan kıvamındaki gecenin.
Bam teline.

Bir fırtına beklerim.
Ellerimde rüzgar gülleri.
Ebem kuşağında isterik çocuk düşleri biriktirim.

Elbet tekrar o çocuk olup.
Bir avuç bonbon hayali kurar da.
Gece düşlerimde midemi bozacak kadar yerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/264669/bir-avuc-toprak.html>

BİR AVUÇ TOPRAKTIR

Bir avuç topraktır beklediğim.
Çamurunda çocukluğum yer eden.
En pespaye şaşkınlığımda.
Uçurtmaların peşinde ağlar durur benliğim.

Alfabetik korkularım varken gözlerimde karanlık.
Ve en önemli insanken babam.
Annemin dizinde ağlar hala kimsesizliğim.

Tiz sesler çıkarır şimdi bensizlikteki
ben.
Oysa.
En kanlı katilim ben.
Bir beni katledip bir benden hayat sömüren.

Ve bekler durur gözlerim.
Karanlık bekçisi yıldızları.
Ki yıldızlar da gamdır bu karabasan kıvamındaki gecenin.
Bam telin de.

Bir fırtına beklerim.
Ellerimde rüzgar gülleri.
Ebem kuşağında isterik çocuk düşleri biriktiririm.

Elbet tekrar o çocuk olup.
Bir avuç bonbon hayali kurar da.
Gece düşlerimde midemi bozacak kadar yerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/264943/bir-avuc-topraktir.html>

ŒİİRİNİ KAYBEDEN ADAM

Sunak taşında Œimdi benim Œiirim yaratıkları.
İbadet olsun diye değil korkumdan akıtacağım kanımı.
İfrit saracak yoksa ibret olsun diye rüyalarımı.
Ritmini tutturmuş bir sus oyunu bu.
İędiŒ edilmiş ihanet Œiirleri saklı Œairlerin dilinde.
Namlulara gelmiş nice söz sıkışık oysa benim dizlerimde.
İnfaz yakındır.

Kimseler görmeden kendimi yola vurmuŒtum -geceden-
acemi aşıklar bilirim Œafak vakti koyun koyuna ben.
Yalpak ruhlara rastladım yol üstü yamalı hanlarda.
Bozkırdı nice vakit beni benden boz rengiyle gizleyen.
Dünden bugüne düzene karşı bir düzenbazım ben.
Eğreti aşklarım arkamda ağlar durur hala.
Nadide namemi söylemedim oysa.

Ası astarı yoktur bildiğim nice sevdanın.
Doru atlar koŒar benim dizlerimde 21yy tensel aşklarının yerinde.
Alacaklıyım Œimdi ben alınan kendimden.
Maskelerin ardında saklandım Mekansızın mahŒerinden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266036/siirini-kaybeden-adam.html>

BU NAMUSSUZ GECEYİ...

Kanlıdır benim kalemim,
parmaklarımdan gençliğimin gözyaşları sızar.

Şehir bir gecenin ortasındadır.
Usuldan bir nefes sokulur koynuma.
Ve bağır çağır bütün bir zaman şiir olur.
Sonra ansızın bir sokağın daha başında.
Vururlar beni de hayat solgun-vurup gülerler-

ben elem çiçeklerimi toplamakla meşgulüm.
Ateş kor,su buz ben ateşten bir buz dağı.
Görünmeyenimde ne kifayetsizlikler saklı.
Hala karanlık bekçiliyle nam salarım hayata.

Benim ufkum.
Dağlardan geçmez,dalgalardır yolumu bekleyen.
Ve ben dört gözle ediyorum yakamozvari sabahları.
Umutsuz rüzgarlar.
Yeni yetme çılgınlıklar bırakıyor zamana.

Bu günlerde ben geçmişini karalamakla.
Mutlu oluyorum.
Şimdilerin hükümetlerinin yaptığı gibi.
Tiksinirim oldum olası kravat takmış domuzlardan.

Yolum uzundur bileklerimde prangalar.
Sürünürüm ve beklerim.
Gelsin diye ölüm.

Aksine bir şiirdir benim hayatım.
Maviye yükselen kartal gözlerinde.
Ve yalnızlığa mahkum şahin kanatlarında.
Akşam üstü bir tiksinti havası.
Gözlerimde insan ve zaman.

Oysa ki ben vaktince yıldızlara öykünüp.
Leyla'sı kadınlar beklerdim.

Ve bitti..
bütün meşguliyetlerimi bırakıyorum.
Hala kravatlı domuzlardan tiksiniyorum.
Pamaklarımdan hayatlar sızıyor.
Ve kan damlıyor kalemden.

Ölmek bekle beni.
Ya gel sen sustur bu beni.
Ya ben şakağından vurayım.
Bu namussuz geceyi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/267394/bu-namussuz-geceyi.html>

BU NE HEZEYANDIR Kİ

Bu ne hezeyandır ki.
Bir avuç küle muhtaç etti beni.

Ve külümde bir kor etti beni.

Nihayetinde de
Bambaşka bir bedende yeniden diriltti beni.

Hayatın nazarında Leyla'yı Mecnun etti beni

Kendin bilmez kelimelerde.
Kendin bilmez bir adam nihayetinde .
Sus edip.
Lalimsi kızıl şafaklara saldı beni.

Ellerime küstürüp.
Gözlerimle kavga etmeye mahcup edip.
Mahcubiyetimde koynuna aldın beni.

Hala çocukmuşum su bir ruh tinselliğinde.
Nefesinle ben söyleyip ben yerinde ben etti beni.

Daha öpüşmeyi bilmezken.
Kor dudaklarında köle edip.
Saçının teline mahkum etti beni.

Bu ne hezeyandır ki.
Kokusuna müptela edip.
Ben yana bakıp bakıp yalvartır benim gibi sini.

Oysaki ne şairdim ben ne sesler bilirim gecedem.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/268102/bu-ne-hezeyandır-ki.html>

YÜRÜYORUM-SOKAKTA-

Yürüyorum -sokakta-
Şehir hep aynı angarya.
Bir ses tanıdık galiba yada değil ben öyle istiyorum.
Diye tanınmakta.

Uzaklardan çığlık çığığa martılar geliyor.
Kanatlarında rüzgar.
Hiç sevmedim ben martıları

Saat 01.30.
son vapuru kaçırılı ne kadar oldu bilmiyorum.
Aslında biliyorum da.
Hatırlamak zor geliyor.

Şehrin hangi yakasındayım unuttum.
Bu şehirden neden bu kadar çekiniyorum.

Sabahı beklemekten başka çarem yok galiba.
Oysa üçüncü sınıf oteller bekliyor çıkmazlarda.
Hele bir iki kuruş fazlanda varsa
Ortalama bir yosma o gecelik koynunda.

Yürüyorum sokakta.
Adımlarımın sıklığında yarım hırıltılı
nefes alışverişleri...

Bir söz söyleyecek oluyorum.
Daha ciğerlerimden çıkmadan.
İsyana dönüyor bütün nefesim
dudaklarımda
yüz kızartıcı bir küfür.

Şimdi sokaktayım. Eski bir dostun anlattığı.
Şehir efsaneleri geliyor aklıma

ne kadar da çabuk akmış zaman -eski dost-

Dedim ya eskiden daha iyi bir adamdım ben.
Belkide demedim ne fark eder ki.

Öyle ya. Hayat aynı susmasında.

Şimdi vaktim yok.
Sokakta eski heyecanla slogan atmaya.
Nede hiç yüzünden kendim gibi yeni yetmelerle.
Kavgaya tutuşmaya.

Aslen.
Bu ne hezeyandır ki.
Bir avuç küle muhtaç edip.
Külümde.
Yekpare bir sus etti beni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/268842/yuruyorum-sokakta.html>

KÜRŞAD...(MANİFESTO)

KÜRŞAD

Ruhunu tanrı dağın'da en görkemli kayanın.
Gölgesine ektikten.
Ve böylece bozkırın çıkmazına yol olup ta.
Yıldızları gökyüzüne yerleştirdikten sonra.
Atlayıp atının tergisine.
Çık gel , Kürşad
çık gel...

Mete'nin ,Bilge Kağan'la
Atilla'nın , Alparslan'la.
Aynı milletin efendileri olduğunu savunan.
Ve bu ölümsüz milleti her yıkılıştta.
Yeni bir Ergenekon'dan var ederek.
Dünyanın karşısına çıkartan.
Kızıl elma fedailerinin yanına.

Kürşad biliyorsun, dünyanın görünen tarihine göre sen.
Öldün – öldün ölmesine lakin bilmezler-
Damarlarında akan kan.
Son damlasına kadar bu millet için feda olmuştur.
Senin özgürlük uğruna Şehadet in
Şu mavi gök altında.
İsmin hakkına.
Milyonlarca Kürşad yer etti.

Bunu niye söylüyorum.
Türklüğün bozkırın ve bozkurtluğun.
Herkes için kızıl elma olduğunu görenlere.
Bir kez daha hatırlatmak için.
En yüce değer in adalet.
En büyük ülkünün kızıl elma

Bak Kürşad sende bozkır.
Bende Anadolu olan her ne varsa.
İncelik demeden.
Ve korkmadan bedenlerimizde yol buldurarak.
Aynı şeytanın başına yığılıp.
Aynı rüzgarla doldurabiliriz yeelerimizi,
Bozkırın bütün bozkurtları gibi...

BOZKURT

Bozkurt dedim de aklıma geldi.
Senin hiç Asena'nın yaban topraklar üzerinde.
Sessizce ulumasını.
Durup dururken gök mavisini gözlerinden yaşların.
Yol bulup da .
Kurumuş vatan evladı kaniyle
Bir olduğuna şahitliğin oldu mu?

Oğuz'a yol gösteren.
O koca kurdu.
Ulurken görüşün oldu mu hiç.
Yanlış anlama senin özgürlük uğruna.
Çırpınışın gibi.
Kılıç tutan ellerinle.
Korkusuna yenilmiş imparatorun.
Korkusuna namertlik yapmadan
Erkekçe saygı duyan.

Sırtındaki esaret yükü altında ezilen.
Somut bir tür erkeği gibi.

Suya Maverannahir'de kavuşunca.
Korku dolu gözleri ve prangalı tutsakları bırakıp.
Sırtında Türk olmanın yükü elinde kılıç.
Peşin sıra bozkır bozkurtlar ve Türklük.
Sonra Bağdat oradan Malazgirt.
Ardından İstanbul...
At üzerinde yol almaya.
Gök renkli bir kartal uçuşunda...

Böyle bir hayaldi çünkü Anadolu'mun can veren evlatlarına.
Süs olur diye güvercin beyazı kefen dikerken.
Bir vakitler Çanakkale'nin mevzilerinde.
Göz ucuyla görmüştüm çehreni...
O gün o mavi gözlü torununu gözlerindeydi -ışığın-.
Yerin ve göğün bir olduğu.
Al bayrak kanarken.
Sil baştan bayrağı devralan.
Mehmetlerin imanlarında...

21. YÜZYIL

Bozkurtlardan,Asenalardan, göğün hallerinden.
Söz olmuşken. Kürşad bak ne diyeceğim.
Atının peşine takılıp bizde seninle .
Birlikte geçelim mi şu 21. yüzyıldan

Türk tarihini al baştan.
Mu'dan ayrılıştan veya Alp Er Tunga'nın ölümü den başlayarak.
Mesela...
Ya da büyük göçün -Tekrarlanması gibi_
O gök kubbenin çadır olduğu günlerden...

Milletimizin öteki Bozkurt'ları,Asena'ları.
At koşturan,yay geren savaşçıları.
Ve dua eden erenleri omuz omuza.
Bozkırın eski hallerini.
Geri getirmek için.
Vakti tükenmiş batının.
Ve onun kan emici asalak sürüsünün.
Beyinleri sulanmış krallarının elinden.?

Ama sen asıl bu ikinci gelişinde.
O hükmeden -Oğuz kağan'ı Ya da Atilla'yı-
Anadolu'dan- Osman gaziye veyahut Yavuzu-
Ve damarlarındaki kanın ruhaniyetini de.
Katarak rüzgarına
Bir fetih eri heyecanında.
Yola koyulduğumuzda.

Derken asalakların krallıklarına vardığımızda.
Ellerimizde yıllarca bu günü beklemiş Ergenekon kılıçları.
Ve bozkırın sesi.

Yirmi birinci yüzyıl dünya düzeni.
Ve zamanın Çin imparatorları.
Emperyalist presleri,komünist prensesleri.
Liberal vezirleri, ateist peygamberleri.
Ve tapınak şövalyeleri...
Ne asalak sürüsü ama

Son bir taarruz vakti gelmiştir Kürşad.
Bir sen eksiksin.
Çık gel.
Atını terkisine atla.
Arkana bozkırın yol bilmez deli rüzgarını al.

Çık gel ihtiyaç vardır
Gel...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/269867/kursad-manifesto.html>

ÖLÜ VE ÇIPLAK...

Kişiliksiz sözler yazıyorum hayatım hakkında.
Geçmişimi aşağılamaya çalışıyorum.
Korkakça
-kelimelerimin kahpeliğinde-

Bedenimde isyankar bir yabancı.
İsmini unuttuğum bir çift göz-benim mi-

Not defterinde karalanmamış adam kalmamış.
Hiç bir ses beklediğim notada yanmamış.

Yazık düşmanlarım kadar cesur değilim.
Bir dizi küfür gırtlığımda -kurşun gibi-
Sıkmalı o zaman -şakağıma-
Sustum -söyleyemedim- sustum.

Yalnız ve yanlış bir adamım buralarda.
Gün bana öfkeli-gece hiç dostum olmadı ki-
Ölü ve çıplak hayaletler.
Ölü ve çıplak...

Uyusam uyansam hep aynı menzil.
Hayat aynı katliyet de -eksik ya da fazla-
Vur beni vur yoksa.
Karanlığa dönecek bütün bir isyanım -nefretle-
Küllerim,toz duman,küllerim.
Gözlerimden dört nala atlar geçiyor.
Çığlıklarım nal seslerinde dövünüyor.
Küllerim küllerim toz duman...

Düşünürüm de.
Susmamalı.
Ki düşmanlarım susmazdı.
Susacağım -hiçlikte-
Susmayacağım.
Ki hala hayatta iken.
Bir katil gibi ölebilirim.
Ya da ceset.
Ne fark eder ki.
Ben hala hayatta iken.
Ölebilirim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/270654/olu-ve-cioplak.html>

Kİ ÜŞÜTECEK MAVİ...

Sözlerim karışmış zamanın karanlığına-bittim-
ve battığım bütün bir hayatta.
Ne kadar mutlu hayal varsa -bitirdim-

Avare ne kadar günce varsa.
Saldım var olmamış onlarca dünyaya.
Ki kendi kanımla sulayacağım gül bahçelerimi.
Ve kendi kanımın büyüttüğü yalanları koparacağım yerinden.
Sunacağım modern dünyanın kasığında büyüttüğü.
Yeni yetme şeytanlara ki.
Benim karanlığım boğacak hepsini günahlarda.

Tarifi mümkün mü ki yok ölümün.
Bilseler en güzelini ben söylerim.
Söylediğim her kararmış kelimenin arkasına kendi öldürdüğüm.
Çocukluğumu gizlerim.

Ve şimdi kör topal bir şiir.
Bir ses ne gülüyorsun anlattığım senin hikayen.
Kah uykuda.
Kah sabahın o pis kokan nefesinde.
Ahmak ıslatanlar düşer gözlerime.
Ki sevmem ben ahmak ıslatanları
ahmaklığımdan mı ne.

söyle bir yağsa bardaktan boşanırcasına.
Toptan silse günahı.
Ki şehir kahpeliğe emanet bir dua bir evham.
Yıkılmış binlerce sütun.
Yerle bir geçmişin.
Küllerinde yerle yeksan yarım ağızlı bir gelecek.
Ki kan kokmalı.
Bu isyan karanlığa boğmalı nicesini.

Ve bir hatıra.
Tüm yaşanmışlıklar adına.
Ezbere alınmış bir iki mısra.
Yarım imgeli kırık dökük bir şiir.
Ki
üşütecek siyaha çalan mavi.
Dalgalarda ürkek bir name.
Soğuk bas bas bağır.
Zemheriye çalıyor...
unutma bu isyan vardığında son mısrasına.
Üşütecek siyaha çalan mavi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/271824/ki-usutecek-mavi.html>

Kİ SUSMALIYDIM BİLİYORUM...

uzun soluklu bir ölüm değil benimki.
her akşam,
kapılarda.
hiç kimseleri bekler oldum.

rüzgara yenik düşen goncadan nefret ediyorum.
ki zaman akmayacağından tersine-kızamıyorum.

bir bozkır kaçağının armonikası-ağır,derinden ve tınısız-
son bir veda söylencesi.
bir ölümlü gibi garip ve selis sırrımı sırtlanıp- gideceğim-

omuzlarımda bir hayat-gidiyorum-
prangalarım...
biliyordum ama susmadım.
ki susmalıydım.
benim şiirim Paris'i kana bulayacaktı.

eski zamandı-ki zaman-
müjiklerim,keşişlerim,şairlerim vardı.
hepsi bir dize şiir,bir hoş iklime.
kör seyirciler olup.
sağır ve dilsiz kaldılar.

genç Werther'i tanırdım ben.
yarım ağızlı bir yosmanın paylaşılmış teninden.
oysa iyi çocuktu-iyi ama hayal-
Goethe bunu hiç ama hiç bilmedi.

bir de Napolyon var.
ki tarih neler söyler.
korkak ve pespaye bir adamdı o.
ki en cesurları en korkalarıdır dünyanın.
Napolyon işte isterik ve sırtık.

şu Yahudi Dreyfus bir çoğundan daha adamdı.
Zola naturalist hayalbaz.
düş satardı.
düş sattı ve sustu.
oysa Dreyfus et ve kemikten di.
hoş Yahudi ama adam.

şimdi başım ellerimin arasında.
kanıyorum...
şah damarımdan hayallerim akıyor.
şakağımda bir sızı.
ki susmalıydım biliyorum.

ah şu giyotin.

Paris'i benim kanıma buladı...

Bu şiirimi hayatımda iyi ya da kötü zor ya da kolay anlarımda
bir tebessüm bir tatlı söz ile yanımda olan can dostum sevgili arkadaşım.
ASENA_ÜLKÜ'ye armağan ediyorum.
Birlikte var olmak dileklerle canım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/274048/ki-susmalıydım-biliyorum.html>

BİR ŞARJÖR KURŞUN...

Böyle şiir mi olur
Ne mevsimi var ne ığlığı
Eylül hazanında
Bir şarjör boşaltmışlar şakağına

Nerde o korkusuz şairler
Sağ ile sol arası
Bir avuç liberal tebessüm gibi
Şimdinin mısraları

Ne vahim varla yok arası.
Bir tebessüm dudaklarımın kuruluşunda.
Hayalimde.
Eskiden öpülmüş bir çift dudağın tadı.

O girifgar geçmiş ki.
Hiç anlamamış. Yalnız ama kimin umrunda.
Bir de burdan zincir vur hayata.
Daha var sona.
Ne vahim.
Mavi kızıla çalıyor Dilime lal düşüyor

Söz tükendi
Gırlağımda bir yığın sus kaldı.
Ve yabancıyım bir o kadar kendime
Artık hep yalnızım
Sırası geldiğinde vurduraçağım boynumu celladıma.
Koptuğunda başım bedenimden
Kalkaçağım iki parça yerimden

Kanım akmamış olacak daha zamana
o vakit iki damla gözyaşı.
Düşecek hayat kadar kısa olan gecede
Suya
Maviye çalarak titrek ve sıkılğan

Ateş
külümden toz
korumdan duman doğuracak
Dinginliğimden dem vuran anka
Korkusundan uçmaz olacak
Oysa masal.- sakıncalıdır kim bilir-
gururundan değil, öfkesinden değil,
korkusundan...
ve benimde dilime gem vurulmuş olacak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276348/bir-sarjor-kursun.html>

ŞEHR -İ- HÜZNÜMÜN TUZLU GÖZYAŞLARI

Dudaklarımda
Şehr-i hüznümün tuzlu gözyaşları
Bir seyir dörtnala siyahın gizlediği kızıl mavi ufka
Yüklemlerimi sonlandırmış
Gidiyorum
Bir ben şiirinin anlamsız çırpınışlarına
Ahlâkvârî kadılar bekliyor burçları kan kokan kalelerimde
Oysa kadıların
Ahlakını ne ben sormalıyım ne de zaman

Ölüm...
Fermanımı keseli nice olmuş karanlık bekçisi hayat
Yalandır ağlarını yavaştan örmez kader
Su ateşe doydığında noktayı koyar
Ve seyrini sonlandırır
Akmaya duran zaman

Aradan bir o kadar daha geçtiğinde sus faslı
Bir türkü olur
Dağlarımda çağlarken nice Köroğlu
Soğuk kimsesiz ve mağlup koynumda
Bir nefes olup
Düşer gözlerime
Damla damla
Oysa ağırdan almaz kader
Yalan söyler bütün bir zaman

Ki sis faslı sus olduğunda
Ateş yeniden yanar külümden

Tüm bir ömürden kalan ise

Musalla taşında

Okunan
Fatıha...

İnsan yalnız doğar yalnız ölür
Mezar taşımından başka
Ne kadı ki
Külüme boğduğum dünyada

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/279303/sehr-i-huznumun-tuzlu-gozyaslari.html>

ÇALAKALEM

Ben çalakalem şiirler okuyorum kuklalarım.
Ve bin bir hayat olup bin bir ölüm buluyorum
Bile bile

Geleceksin sanmıştım oysa.
Hem böyle gidiş olmaz ki.
Nereye?

Kar düşüyordu saçlarıma
Bir o kadar aman bilmezdi hava
Oysa sen gidiyordun-nereye-
Gecenin en mahrem vaktiydi
Rüzgar tozu toprağa bulayarak
Ölü olan ne varsa diriltiyordu
Oysa ben kalakaldım

Gece topal-yürüyemedim-.
Son çağırduğında olmazlıktan değil olmadığından
Gelemedim.
Şafak sökerdi oysa.
Ve daha vurulmamıştı sevdalar
Yapayalnızdım ben
Bir hüzün vakitsizliği düşmüştü
Gelememişim sana.
Gideceğim diyordum -gitmek-

Biliyordum ben yalancı katil
Maviyi sinemde katlettim.
Söz tükene dururken sus düştü düşümden.
Sonra bir şiir bir kurşun ve bir damla kan

Ben hala gelemedim –gidemedim-
Boğazımdaki tek hırıltı
Vakitsiz gitmekti
Hala...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/281349/calakalem.html>

AMA GİT BU ŞEHİRDEN...

Aynı şiirler düşüyor dudaklarımdan
Sırtımda zamanın kurşun yükü
Ve bir avuç hatıranın
Tarumar olmuş eşsesli iniltisi

Bilmezsün sen git bu kaldırımlardan
Eksiltili bilmeceleler düşer ellerine
Bırak ki olmuş kalsın yanına
Çünkü olacak daha bir kara

Bir avuç hayalin peşine binbir hayat takıp
Kaldırımlardan mavi beyaz uçurtma yapan
çocukluğum

İnanma
Kayıp direksiz ve yelken kaçağı zamana
Akşam kızılı yalnızlığa...
Son bir ölüm daha çektikten sonra
Yeni yaktığın sigarandan
Seheryeline kalmadan çek git bu şehirden

Bir sis düşer yakına gözlerine
Bogazın düğüm düğüm
Ve artık meyhane ayyaşları olmuştur
can ciğer dostların

Yarı ayık imkansız şiirler yazarken
Vurulmuşundur bir çift eflatun düşe
Ki şair ne der
'ne kadınlar sevdim zaten yoktular'

Daha yere düşmemişken ve daha ölmemişken baban
Annen hala sen diye gözyaşı dökabiliyorken
Vurulmadan goncanın kokusuna

Git bu şehirden
Yarım kalmış Yusufi Çocukluğum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/283774/ama-git-bu-sehirden.html>

SENİN DEĞİL ATALARININ KANIYLA

Infaz yakındır.
Ey karası akmış düşlerim

Ellerinde son bir mektup
Gözyaşları düşmüş
Ki söylemişler bütün bir ülkede sen asılmalıymışsın...

Adın söylene gelmiş eşkiya namına
Oysa ne karaltısız bir gençtin
Orta Asyadan buralara atalarının
Yol bilmez rüzgarlarıyla gelmiştin

lakin sen eşkiya namındasın
Kalemle onlarca sırası gelmiş köpeği leşe cevirmişsin
Ah etme sakın
Ama bil köpekler tükenmedi
Kurt nesli ise sessizliğe boyun eğdi

Hücrendesin kaç metre kare ölçmeye kalksan
Elin duvarda bitmeden
Kanın zeminde göl olur

Asıl isyan vakti daha yeni geldi
Lakin sen burda keyif çatıyorsun.
Kalk cabuk ayağa
Bak kaç kuruşa satıyorlar vatanı el gibi eloğluna.

Sen hala boynuna geçecek yağ ıpe üzgünsün
Namert
Yaktı
Tüm burçları ne Şad kaldı ne Fatih

Sen sustun
Ve bitmedi
Bu millet susuyor ve bitecek mi.

Bu isyan korunda kül olup
Mısralarda
Bitecek mi

Bırak artık kendine ağlamayı
Kimdin hatırla
Kaderden dert yanmaya hakkın yok
Çünkü
Bu topraklar senin değil atalarının kaniyla şereflendi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/284124/senin-degil-atalarinin-kaniyla.html>

BİN ŞEHİR ÖTEDEN

[italik]Bin Şehir öteden söylüyorum bunları sana
Tam bin Şehir
Sen bin Şehir yakmak ne demek bilir misin?
Cesaret edipte yaktın mı hiç bir Şehri

Ellerimde kalan –bizden- kalmış
Kocaman bir yalan
Ve Şehirlerarası bir terminalde
Esnemeler arası çığlık çığlığa anılar

Ölüm bambaşka bir galibiyetle çıktı karşıma
Ben ise yarım yamalak bir mağlubiyette
Yokluklara sığınmış
Üőümekteyim

Kül yağıyor üstüme
Saçlarımda kül yığınları
Her saat başında bir kurşun sıkıyorum Şakağıma
Masmavi düşlerim kara kızıl kalıyor
O anda
Avuçlarımda alnımdan sızan kanlar
Ve ebemkuőađından düşen bin bir lal imsi Şiir

Rüzgârgüllerim sustu.
Mısralarımla can bulan damlalarım güncesiz güncelerim olup
Düşüyor toprağıma
Ezbere yeminler
Eksik kalmış Őehirlerimde
Cesetler olup yakılıyor

Ve buz gibi ayaz
Vaktinden çok sonra içilmiő bir dal sigara
Dudaklarımda
Ve kara kızıl bulutlarımdan düşen
Ahmakıslatanlarımla var
Gözlerimde

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/288254/bin-sehir-oteden.html>

BEN ÖLDÜĞÜMDE

[italik]Ben öldüğümde
Uzun uzun cebimde kalan misketlerime ağlayacağım
Bir kürek de ben serpeceğim
Yaşlanmış bedenime

Ağır ağır bakacağım
Ağlamak faslını işleyen insanlara ki
Annem ölmüş ise
Bin timsah seyredeceğim
Ölü gözleriyle

Kapandığında bedenim toprakla
Usul usul figan edeceğim boğazımda birikenlere

İlk kurt ulaştığında tenime ona da yer açacağım
Beth baht bedenimde

Öksüz kalmış bir ben enstantanesinde
Hatırlar gibi ilk çığlıklarımı
Sus pus çığırtnanı olacağım
Rüzgârmışçasına
Ve ilk damlaları sızdığında bensiz yağmurun
Cesedime cebimde kalan misketlerime ağlayacağım bende

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/289322/ben-oldugumde.html>

YEKUN DÜŞ YALAN SUS

Geceydi ufuk kızıl mavi neredeydin
Sen
Ceset topluyordum
Tüm ölümler ben
Lahikalar katre katre karaya çalardı

Eskiden olsa köprüleri yakar
Külünden hayal şehirler kurardım
Rint de sarhoş bende
Şimdilerde istenmeyenleri oynar dururum
Meğer yalanmış tüm inandıklarım

İsmarlama rüzgârlar beklerim hala afakın sen tarafından

Bir çocuk ağlar avuçlarımda
Gözyaşları
Bir gün susar
Nefesi gırtlığında
Ve bir gün ölür
Şiiri paramparça

21 yüzyılda yakın siz bütün ölümleri
Hasrettir belki beden ateşe
Yarım yamalak sevdalar geçsin
Bu şehrin yağmur dinmemiş kaldırımlarından

Yekûn düş yalan sus
Ankayı sorma kanadına kalbimi taktım
Liyakiyatsız infazlar düşürdüm anlayana
Neden siz sisler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294813/yekun-dus-yalan-sus.html>

NE BEN VARDIM NEDE SU

Ne ben vardım nede su
Su ateş den korkardı ben su dan
Binlerce yıl ikimizde ardında debelenen
Ben ölümü o kıyameti bekler
Ve
Kurumuş balçıktan mezar taşaları
Sıra sıra
Gözümde
Giz olup sırrıma söz söylerler
Zaman şimdilerde gece nin akınına gün dillendiriler
Oysa
Karanlık seherde de aynı zifirde de
Arz çığlık çığlığa zemheri ayazı teslimiyetinde
Ben zangır zangır klasik isteri nöbetlerinde
Saat kaç vurdun unuttum
Dudağımda bir isim
Ne söylenmiş ne söylenebilecek
İnsan kendinden başkasına günah işletemez
Ve bir ses neresinden baksam
Korku
Bedenimde
İnsan dışı korku
Oysa ölümden yaşamda aynı sınırdan
Yollar hep uzakta umulmamış memleketleri
Tabela etmekte
Ben hep uzakta
Bir şarjör kurşun
Bir nefes çığlık
Ve istemdişi isterik tebessümler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/299081/ne-ben-varдим-nede-su.html>

BU ŞEHRE GECE DÜŐTÜŐÜNDE

[italik] Bu Şehre gece düŐtüŐünde
yağmurlara sıkacağıım son kurŐunumu
ben
yanıbaŐımda ki rüzgarlar
uzun soluyuŐlu ölümler olacak

susların ve seslerin acı poyrazında
usuldan sokulaçak yalnızlık koynuma
Şiiri ben yakmışım gibi
bir sokak anarŐisti havasında
ne çok öldürüldüm ... bilemezsin
ellerimle
bin bir mil çektiiğim
gözlerimde

fırtınaya tutulmuş gemilerimde
Hoş geldin diyebilmeyi ne çok istiyorum
ben... sana
vuslatsız baharlar düşer yollarıma
hasta sarsak sanal bir çağda

yeni bir deniz yaratır gibi
modern Őehirlerin
ten ve çöp kokan kumsallarında

gece karasında
eğer ki ölmeden bir sus
dönerse Şafağa
gökkuŐağından kan akıtacağıım

övünçe layık olmayan
bir Şiirin ortasında
kendime bir mezar kazaçğıım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/301048/bu-sehre-gece-dustugunde.html>

SİLÜETLER 1 (ÖLÜM)

Pamuk ipliğidir hayat
Tek saliseye bakar Azrail
Ki geldiğinde
Sus diyeceğim ölüm meleğine
Ve uzatacağım biçare boynumu ellerine

Elbet şeytan düşecektir aklıma
Kandığımdan mı?
Yoksa
Kandırdığından mı?
Konuş diyeceğim kahpeliğin şeyhine
" ne yaparım acaba"
Dur diyeceğim iblise
Ve tüküreceğim
Dünyanın bütün insanlarını gördüğüm
Yüzüne

Vuslat yalandır
Yaşayış da sonsuz mutluluk yoktur
Katilde maktulde insanın kendisidir
Susuyorum! Vurulduğumda ki
Ellerimde kendi kanım
Şarjörü kendi şakağıma boşalttığım
En mesut ben olacağım nefes alanlar arasında

Sonra bir ben var edeceğim
Beklide
Edemeyeceğim cesedime ağlayacağım vaktince
Ve
Toprağı salacağım bedenimi kefensiz ve soğuk...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/329396/siluetler-1-olum.html>

ELLERİMDEN DÜŞENLER 1

1 ŞAİRDEN- MEKÂNSIZA

Ve ölecek insan
Bekler toprak bir isterik bedeni daha
Ki
Sualler yanıls.
Susacak
Dil.
En ağırından mengeneyle
Tutturulmuş ölüm yaşama
Gözlerde sıralanmış
Avuç içi kadar hayaller
Ve bir kurşun sıkımı ahesteliğinde
İkincil gülüşler

Sus ki gece hikâyesini anlatsın
Bekleme doğmasına saatler olan şafağı.
Gece
Saat tam 03.00
Ve o yok yanında
Paramparça bir sessizlik dolar odana

Ağlama ki ağlamak ne işe yarar.
Kan
Mavi kızıl bir gecenin koynuna
Hiç siyah yokmuşçasına sokulmak.
Hiç yokta

Yazma ki şiir hangi açığı unutturdu .
Bu en olmaz
Geceyi
Avutup
Yar etsin sana –bak ateşler çoktan yakılmış-
Uzak iklimlerin
İngesiz mısralarında

Ah etme ki ölüm mü var uçunda
Sen ne hayaller kurban ettin zamana.
Bu da biterse bir gün aşk namına
Bir kurşun daha sıkarız.
Şakağımıza...

2 MEKÂNSIZDAN-ŞAİRE

Olmaz ziyan ettirmem bu son ateşi
Hiç yoktan
Karanlığa
Ve bir daha dayanmam.
Kül namına esen yellere savrulmaya

Sen kordasın.
Ben ise ateşin
En soğuk halindeyim yanmak ve üşümek adında.
Bir kibrite yanmadı ki bu ateş
Bir bardak suya sönsün

Ve insan âşık olur,
Bir çocuktur parmak uçlarında yürüyen .
Sevda yangını
Bir düşerse
Çocuk ...

Ama dūřmeyecek.
Bu
Sefer bu ateş sönmeyecek
Ki Anka gelip de parçalasa yüreğimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/339160/ellerimden-dusenler-1.html>

ELLERİMDEN DÜŞENLER 2

Eski zamandı
Bulutlardan
Pamuk
Şekeri gemiler
Uğrardı yorgunluğa yenik düşmemiş gözlerime

Ve saçlarımda tanıdık bir el yol alırdı
İki küçük
Gülümsemeye

Eski zamandı hala
Tahta atlarım kışırken
Bir oyun düşerdi
Aklıma oysa ne çok da
Saçma gelir şimdiler de bana

Ellerimde su ve çamurdan ibaret bir
Çocuksuluk dolaşırdı
Hep.
Ve her yeni pantolonun dizinde düşüp de
Kanatılmış bir çift yara

Oysa şimdi?
Aynalarda ölüme bakan bir adam
Ve her kızıla yattığında ufuk
Sabah doğacak
Şafağa isyanla merhaba diyen bir çift dudak

Yaralanmış ta mağlubiyetten mahcubiyet
Saatleri
Çıkarmış bir dünya
Anlayana dır intiharına ramak kalmış
Mısralar
Ve her kefen bir nokta da biter
Ta ki
Sur üflenip de
İnsan dile geldiğinde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340809/ellerimden-dusenler-2.html>

ELLERİMDEN DÜŞENLER 3

Üçüncü şahsın şiiridir...

Eğer ki bir gün
Titrek dudaklarından bir lahza
Ateş düşerse
Gözlerine gözlerim düşerse
Sır olacak...

Bir düş daha doğuracak insan
Oysa
Âdem mi adem mi ?

Eksiltili ölümler görecek
Hala mahmurluğunu
Koruyan
Gözler
Ve
Usulsüz mahpuslar dır
Senden sonra
Gelecek tenler...

Şimdi bir gitmeye yanmalı bir de kalmaya
Ve her
Gözyaşında
Bir şairi
Öldürmeye
Sebepsiz yere ki sebepler baki olduğunda
Ezeli bir düşmandır artık
İblis Âdemoğluna

Yakmalı ve her düştüğünde
Dile aşk
Yeniden vurmali insanı
Ki
Lal olmaktır sevgili
Ve susuzluktan çatlayan dudaklarda
Bir çift dudak aramak/ mıdır?

Misali uzun dur
Hikâyesi
Kısa
Bir şehir efsanesidir şiir
Her
Dize bir başka
Bir başka
Gözyaşından sorulma...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341155/ellerimden-dusenler-3.html>

ELLERİMDEN DÜŞENLER -SON-

Şahı meran sözüdür

Sözden öte kanlı gözyaşı türküsüdür

Ayaz düşenlerde sevmiş bir seyyahın

Yol üstü söylencesidir.

Bir deli rüzgâr fitratında aşkın s/övgüsüdür.

...1...

Tut dedi ellerimden tut ki
Dile düşmesin sevda...
Vur dedi gözlerinden vur ki
Sinem yansın sen ateşinden

Elleri yarı titrek terlemiş
Gözlerinde o bakiler nedimler çağının sevdası
Sev dedi
Sev ki ateş den doğsun bu dünya
Yaratılışın dan bu güne misalinde...

(bir Damla ki bin Leyla'ya bedel)
(bin Leyla ki ben nazarında sevgilinin gözlerinde ki bir damlaya bedel)

...2...

Ben ateşin yanmak faslındayım sevgili
Mecnunu kör eden bendim o gün

Ellerimde bir tutam hasret
Feryat figan gözlerini bekleyen benim

Ben bekleyeceğim ateşin yanmak faslında
Ki küllerimi savurdum çoktan
Bir üçüncü dünya ülkesinin
Ganj misali akan sularına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341597/ellerimden-dusenler-son.html>

BU ONUN ŐİİRİYDİ.

Bu onun Őiiriydi.
Sitemle başladı sitemle bitti.

Mezarında üőüyen leőlerden önceydi
Ki henüz tarih yazılmamış
Veyahut yazacak adam hiç yere öldürölmüőtü.

Bir Őiirdi işte
Ama
Bin Şair fitratında
Bir Şiir

Eski kelimeler dolaşırdı hala dillerde
Eski kelimeler
Sonradan hepsinin boynuna yağlı urgan
Geçirilip
Ölmeden önce son iőteđi
Sorulmamıő kelimelerdi
Onlar
Kimdiler
Ben bile unuttum Şimdiler de

Ve bu benim Şiirim oldu
Sus la başladı sesle bitecek

Sonunu daha yazamadım
Şair olmadığımdan mı?
Yoksa üőengeçliđimden mi?
Bilemedim...

Ellerimde
Ellerinin izi kaldığından mıydı? yoksa

Bir Şiir işte
Ve
Gözyaşları
Özlediğimden mi?
Yoksa

Sus diyarıdır burası
Nice Leylalar öncesi
Mecnunlar
Hiç ölmemişken.

Bitirmeli artık
Bir Şiir
İşte
Oysa hep bitmeli mi?
Şiirler

Susmalı mı?
Dillerde üçüncü sayfa haberleri misali.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/342375/bu-onun-siiriydi.html>

BİR AYRILIK DAHA BIRAKTI AŞK ARDINDA

Bir ayrılık daha bıraktı aşk ardında

Bilirdim önceden vuslatın çocukları
Ölü doğardı
Oysa inanmak ister insan yalan olana.

Benim kaderim Orhan Veli olmaktı
Bir köyün garip delisi namına.

Bir şiir daha biriktiriyorum avuçlarım da.
Kent ışıkları ayrılığın ilk saatlerine maval okumakta.
Biteviye bir ürperti kaplar bedenimi
Biteviye masumiyetlerin
Yalan sevdalarında.

Ve yıldızlar biraz daha yabancılaşıyor bu gece gökyüzüne
Öldürdüğümüz
Aşktan mı? Ne...

Gökdelenler katilidir gök kubbenin
İnsanlar hamisidir.
Şeytan ve türevlerinin.

Kıyameti bir sabahtır doğacak olan
Ve doğurduğu
Yalnızlık olacaktır tüm sevgilere

Henüz ayrılığın ilk günü yardan
Ölüler mezarlarında üşümeli artık
Ki
Ölümlüler
Bir nebze olsun susmalıdır.

Biliyorum ilk kurşun sıkıldığında
Uzak bir geçmişte gençliğime
Kapanmalıydı sevda defteri
Oysa beden artık vakitsiz kurşunlar silsilesi.

Ve son gemisidir artık bu aşk neslinin
Selamsız gidişler bunlar /yara açan/

Seher yeli yalnızlık bırakır adamda
Akşamüstü son bir söz kalınca
Artık gecenin kollarına uzanmaya
Ağırdan uzanır elim hayalinin durduğu
Uzaklara.

Bitesi bir çağdır bendeki
Ve usul dan
Biten bir aşktır yarda ki
Bir seyirlik sesler kalır sonra bana
Bir martı çığlıkları
Bir de sabahları uyanan şehrin
Uykusuzluktan doğan iniltisi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346222/bir-ayrılık-daha-birakti-ask-ardinda.html>

İNCEDEN... BİR SEYİRLİK...ÖLÜM...

İnceden... Bir seyirlik... Ölüm.

Rüzgâr tersine esedurur

Ve

Yıldızlar utancından parlar bu gün.

Sokak bomboş

Bir ölüer var mezarlarından bir de ben.

Şeytan bile uykudadır karanlığın bu vaktinde

Son sigaram duruyor avuçlarımın çizgilerinde

Oysa

Ateşim yok

Yanmayacak bir sigara neye yarar.

Bir sokak lambası kibrinden yanmaz olmuş.

Ve

Ateş sevdalısı sinekler kahrederek

Ölüm kokan hanelere uçuşmuş.

Aslında yağmur yağmalı bu gece

Ben istedim diye yağar mı ki.

Yağmaz... Kim bilir.

Oysa yedi kat gökten

Bir feryat-ı figan kopadurup

Yıldırımlar düşmüş olsa gerek

Benden hesapsız adım başı

Hatıralar edinen ruhuma.

Aşk ve nefret aynı ipin üstünde

Peki, ben hangisinin

Uslanmaz

Çocuğuyum bu gece düşmüş yollarda.

Bir başka aşkın şiiiridir bu

Bir başka ölümün hikâyesidir dillenen

Öldüren kim ölen nerde

Yoksa

Kör seyirciler mi?

Suçlanmalı aşk adına

Kalanın ve gidenin hikâyesidir hepsi

Kurşunlamalı şimdi Leyla ve Mecnunu

Sırf

Biz ayrıldık diye mi?

Oysa biz...

Sıradan bir imla hatasıdır düşlerim artık.

Koynuna nice yalanlar sığınmış gök kubbenin.

Bıktığımdan mıdır?

Yoksa isyanımdan mıdır?

Sevmek sevilmenden de olsa

Güzeldir hala bir yerlerde

Ve Mecnuni olmak ayıp değildir artık bana

Leyla mum alevinden sual sorup

Asla bana dönmeyecek olsada

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/352780/inceden-bir-seyirlik-olum.html>

ÖLDÜĞÜNDE BU ŞEHRİN ŞAİRLERİ

Yalnızlığın yazgısında

İsmarlama artık yaşamak bana
Yoktan yaratılanlardan değilim ben
Ki
Var olandan pay çıkarmak ne haddime

Son aşkın son düeti ve son vedası düştü artık zamana
Akılda kalanlar
Niceleri niteliksiz hazlardan mutlu oladururken
Kimileri
Ölü doğar

Oysa sokak başlarına çığırtkan çocuklar oturtulmuş
Ve
Laf ebesi sakiler susmuş
İlk
Öldüğüm meyhanede

Sıradandır artık her gece

Ölümü bekleyen ben gidişinde

Yalan bir sualdir bu
Doğru söyleyenler öldüğünden
Değil

Yedi iklimin yedi evhamı düştü artık vicdana
Ve
Sevmek
Öldü bir çift eflatun gözde

Ellerimiz haz için dokunadurur artık
Tenlere
Ve dillerimiz haz adına yalan söyler sevgiliye
Bu çağda böyledir sevmeler
Ki
Öldüğümde değil
Zaten ölü doğduğumdan

Gece helal düşlere uyurken
Gün
Haram vakitler
Bırakacak artık

Oysa haramidir yıldızlar
Ve
Kanatlarından
Kan damlatır Anka

Bir yürüyüşteyim ve sır söylencesindeyim
Bütün savaşlardan mağlup çıkmış
Tarumar bir
Garnizonun en beceriksiz eriyim

Kendimden sual ederken
Kendi kanımda siyahı seyreyleyenim

Sustuğumdan çağladı aşk
Ve
Konuştuğumda
Öldü bu şehrin tüm şairleri

Hepsini ben vurdum

Yağmur düşüyor ağırdan şimdi

Ölümler yıkıyor

Ölümsüzler yakılıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353075/oldugunde-bu-sehrin-sairleri.html>

İHTİMALİ ÜÇÜ GEÇMEYEN BİR ADAM OLSAMDA

[italik]İHTİMALİ ÜÇÜ GEÇMEYEN BİR ADAM OLSAMDA

1

Her hayali ben öldürdüm

Ve

Hayalbazı ben küstürdüm

Defnedilmiş bir hayatın arifesindeydim sustum

Beklilerde yaşamak var şimdi

Bana

Söyleyecek sözüm kalmadı artık hayat adına

Ve neresinden tutunsam yaşamaya

Bir mavzer patlar uzaklarda

Sırf beni vurmak adına

Saçlarımda toz toprak

Üzerimdeki paçavralar dahi sarmaz artık beni

Gitmeli o vakit

Gitmeli

Ya da

Kalmalı

Yeniden başlamalı

Bir sır gibi saklamalı artık ruhu hak etmeyenden

Ve sokak başlarında durup hatıraları toza katmalı

Şehirlerarası terminallerde hiç gelmeyecek olan otobüslerde

Yer ayırtmalı

Nasıl olsa

Umut hiç uğramaz bu şehre

Ya da ölmeli

Bir kurşun sıkmalı gece nin bir vakti kalbe

Acıdan değil

Unutulmuşluktan değil

O gittiğinden değil

Hak etmeyen adına bu kadar ırak olduğundan sevmek

Sonra kendi mezarını kendin kazmalı

Ki

Kimse bilmesin seni

Acıtmadan senden başkasının yüreğini

Ölmeli

Ve

Son bir şiir yazmalı

Susmadan sessizliğe

Ölümün şiirini

Kim kurtarabilir ki artık seni/beni

2

Bir düşünürüm

Yeniden

Belki sevilirim bir hak eden adıyla diyerekten

Dedim ya belkiler de yaşayacağım artık ben

Gitmek

Kalmak

Ölmek

Üçü de aynı kapıya çıkıyor artık
Ben inanmazken o eski aşkların büyüüne

Tüm sevgililer susmalı bu şiirde ve dinlemeli acının adına
Söylemiş beni
Ki anlayadursunlar
Ebemkuşağı sevmeler toprak olalı çok oldu yüreklerde

Gözyaşlarım toparlanıyor göz bebeklerimde
Ve bir savaş
Cehremin
Çizgilerin de
Bu son gözyaşındır artık çekip gidenlere

Ölüm doğursa da sözlerim
Ve
İhtimali üçü geçmeyen bir adam olsam da
Ağladım işte

Bir kadın ağlarsa inciler saçılırmış dünyaya
Oysa
Bir erkek ağlarsa acılar bırakırmış yeryüzüne

Ki şimdi ben ağlıyorsam
Hiçlikler emanet ediyorum acıdan başka
Tüm yalan sevmelere sevgililere

S.Ş (MEKANSIZ)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353416/ihimali-ucu-gecmeyen-bir-adam-olsamda.html>

MİSKETLERİM KALMIŞ AVUÇLARIMDA

[italik]Ve Şimdi gecenin son saatleri ölüyor dudaklarımda
Şafak
Söktüğünde defnedeceğim bu gece ellerimde ölenleri
Ve bir sıra kül savuracağım
Esmeyen seher yeline

Yakmadım bu gece göğün lambalarını
Yıldızlar isyanda
Ay ise çoktan bana
Sitemde
Yakmadım bu gece yalnızlığımın tek dostlarının ışığını

Ellerimde uzun bir son mektubu
Her mısra ya kan damlamış ve her kandamlasında bir ben ölümü bırakmış

Son düşen yağmur damlası mazgallarda çamura karışalı
Çok oldu
Ve son şairi bu şehrin göç edeli
Çok oldu
Şimdi bir ben kaldı
Bir de hatıralar

Adım başlarında aheste köpekler havlıyor
Sokak kedileri titriyor
Sabaha karşı bir mayıs soğuşunda

Ayak bileklerime takılı kalmış prangalarım
Mil çekilmiş gözlerim de
Ahu de bir seyrin nefesi
Ve
Geceye düşmüş
Bir şiirin son nefesi

Misketlerim kalmış avuçlarımda

(S.Ş) mekansız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353734/misketlerim-kalmis-avuclarimda.html>

BİR AYRILIK DÜŞÜYOR GÜNE

Maksatsız bir gök kaplar hayalimi.
Tersine akıyor bu gün şehrin nehirleri
Bu ayrılık
Geceyi bekliyor kurşunlamak için nefesimi
Ve sonra nedense
Yıldırımlar düşüyor catisız evlerin ıslak hikayelerine
İnsanlar düşüyor peşi sıra yağmur damlalarının ıslak
Gizemine.

Kimileri ağlıyor yağmurdan fırsat
Ve mazgallar
Alıyor koynuna bütün bir şehrin günahını.

Bir çocuk ağlıyor uzakta çok uzakta
Korkmuş olmalı
Ateşe alışmamış gözlerinde
Kulaklarında yer eden çığlıktan.
Saçak altlarına hayaller toplanmış
Erimemek adına
ve mazgallar

Bir adam adımları ağırda / adam kim / adam ben...
İslanmış olacak hayalleri eriyor ardı sıra
sirtında ayrılığın kurşun yükü.

Bir kadın ihaneti yüklemiş eskiden güzel olan gözlerine
Adama bakıyor.
Söz söyleyecek nefesi yok

Bir adam yağmurdan fırsat ağlıyor mu ne?
Kadına bakıyor
Şimdi gidiyorsun demek.
Son kurşunu delik deşik bedenime
Sen sıkıyorsun demek.
Öyleyse git...

Bir çocuk ağlıyor uzakta çok uzakta
Kadın yürüyor
Adam yürüyor
Ve saçak altlarına hayaller toplanmış
Adam yürüyor
Kadın yürüyor

Adam durdu ağrına gitmiş olacak
Ve hayalleri eriyor ardı sıra
Sirtında ayrılığın kurşun yükü
Nefesi yettiğince çağlıyor
Bir başka yağmurun hikayesidir bu
bir başka ayrılığın tozkoparan nefesi

Bu son vedasıdır sevdanın
Ve bu son sevmesidir bu bedenin
Sonra koşuyor koşuyor
koşuyor

Adam irak düşüyor gözlerden
Yağmur diniyor gülüşlerde
Hayaller dağılıyor günahkar şehre
Mazgallarda son sesler kayboluyor

Son bir yıldırım daha düşüyor uzaklarda
Çocuk annesine sarılmış karnını doyurmakta

Bir adam koşuyor koşuyor
koşuyor

Uzakta çok uzakta
Ve son kez haykırıyor
İslenmişliğinden ne kalmışsa geriye
Yetmedi bu yıldırımlar bu yağmurlarda yetmedi

Bir şiir susuyor
Bir resim yakılıyor
Ve suya karışıyor küller
Uzaklarda çok uzaklarda
Bir ayrılık düşüyor güne

S.Ş (Mekansız)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/354745/bir-ayrılık-dusuyor-gune.html>

BİR AYRILIK DAHA DÜŞTÜ GÜNE 2

Kuzgun leş arar
Kirlenmiş şehirde
Bir ölüm susturur iki dudak arası söylenceleri
Ve kan kokar
Ankanın kanadında aşk arayanların tenleri.

Sonrasında gece düşer
İsmarlama mutluluklardan ibaret göz bebeklerine
Uzaklarda
Sokak dağılır sıtmaya tutulmuş mahallelere.
Bir köpek havlar
Gördüğünde korkuttuğu kediye .

Sonrasında gece düşer
Ve
Elleri balık kokan adamlar sarılır kadınlarına
Kapısı henüz kapanmış odalarda

Rıhtımdan son telaşlar ayrılır
Ve martılar simit bekler akşam kısmetinde .

Kuzgun leş arar kirlenmiş şehirde
Bir kadın ağlar önceden çok öncede gülüşlerine emanet sahilde
Bir adam
Ağırdan yudumlar şişede kalan son damlaları
Yakmaz odanın lambalarını
Yarı açık pencereden fırlatır elinde kalanları.

Ay utanılası bir geceye doğar
Adam
Utanılası bir vedaya emanet bırakır zamanını
Sonra
Kadın
Kirlenmiş gözleriyle adama bakar.

Küskün bir yel eser uzaktan
Sokak başlarını ölümlü devriyeler tutar .

Kadın adama sarılır
Ve yıldızlar susar yerinde
Adam kadına bakar
Öylesine bir sus düşer diline

Git der kadına
Dağılmış saçları ve yarı açık gözleriyle daha da sarılır
Kadın adama.

Kuzgun leşinin başındadır
Işıkları yanar şehrin
Ve gecenin sahipleri dağılır karanlığa
Birkaç kuruşa pazarlanan tenler
Birkaç kuruşa öldüren tatlar
Salınır zamana.

Sonrasında zifir düşer lal olmuş hüzünlere
Adam susar önce
Sonra yürür
Kadın yerle yeksan

Ve adam kadının gözlerine dönüp
Unutmak adına bıraktığın bu beden

Unutulmak adına gidendir artık buralardan
Sen adına tüm köprüleri yakmış
Ben adına tüm şiiirleri katletmiş.

Adam sustu kadın sustu gece sustu
Sonra bir şehir hatları vapuru bozdu tüm sessizliği
adam
yürüdü
yürüdü
yürüdü...

Kadın?

Adam uzakta ve vapur kalktı
Martılar hala karanlık gökte ses etmekte

Kadın?

Bir köpek ulumakta uzaklarda
Bir kuzgun karnını doyurmakta
Bir kadın gidişin dönüşü olmayaçağına yanmakta
Bir adam ellerinde ölmüşleri diriltmeye çalışmakta
Ve
Bir şehir geceye ruhunu satmakta

S.Ş (mekansız)

Hiçbir gidişin dönüşü olmayaçak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/356052/bir-ayrilik-daha-dustu-gune-2.html>

GECE SÖYLENCESİDİR 1

Gece söylencesidir
Uzak iklimlerde hiç doğmamış güneşlerin hikayesidir
Ve ağırdan düşerken gece
İklimi karanlık zamanın aklına
Diline lal düşmüş bir seyyahın sessiz kalmış güncesidir

Sıradan bir ölümdü onunkisi
Ki
Ölümü hiçkimsenin umrunda değildi ki

Bir ben vardım birde saçlarında yalnızlıklar dolaşan çocukluğum
Ayuçlarımdan düştüğünde hayallerim
Ve
Bir daha oynamamak adına uzaklara fırlatıldığında misketlerim
Ölürüm demiştim

Çocuktum dedim geçtim sonra
Ve
Büyürüm elbet dedim güldüm zavalıca
Sonrasında vakitsiz rüzgarlar küskün türküler bıraktı dimağıma
Ve ben
Her gece bekler oldum yeni anlamlar yükleyeceğim şafağı

Şimdi bir şiir düşüyor kalemde kağıda
Ve mürekkep kanıma karışıyor

(giriş şiiridir devam edecektir saygılarımla)
S.Ş (mekansız)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/356559/gece-soylencesidir-1.html>

GECE SÖYLENCESİ 2

Şimdi gözlerimi kapatıyorum gecenin koynunda
Ay sızıyor odamın yokluğuna
Ve yıldızlar biteviye bir ahenge dalmış
Siyahın mavisine dil dökmekte

Ezbere zifir olmuş bir gece değildir artık zaman
Fark edebilene
En uzağım oysa burada yatağımda
Nefesim birikiyor gırtlığımda

Usulsüz bir hayal düşüyor çocuk aklıma
Uzanmak bekliyorum o en uzak gece düşünene
Elleri kanlı devler bekliyor
Vurmak için gözlerimi
Ve ben korkmuyorum artık onlardan

Bulmuşken yeniden gecenin anlamını

Sonrası bir düş başlıyor ağırdan
Şafak söktüğünde
Son bulanlardan mı
Olacak yoksa
Korkuyorum
Bundan ?

Gecenin ilk rüzgarı uğruyor sonra
Şehre
Ve
Saclarını okşuyor senin uzaklarda
Uzak

Bir ışık dalıyor sonra karanlığıma

Ellerinden yakalayacağım
O en uzak gece düşümü
Ve
Gözlerini gözlerimde bırak diyeceğim
Çocukça

Evet der mi acaba

Bir başka gecenin şairiyim artık ben
Elbet fısıldayacağım
Şiirim dalgalanırken saçlarında

Ve sonra
Sen olacaksın
Yeniden
Gülen çocukluğumun aklında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/356924/gece-soylencesi-2.html>

GECE SÖYLENCESİ SON

Dileklerimizden yavaş yavaş zamana dağıldı günahlar
Gecenin nefesindeydi hepimizin nefretleri

Dağılırken ağırdan
Ölümler

Dirilmeden
Dile düştü heybemizdekiler

Gidiyorduk oysa gidebilmenin hiçliğinde
Bilmeyecekti kimse
Bilmeceler kaldı oysa dilimizde

Son ateşler yakılıyor uzaklarda
Ve kül kokusu dağılıyor
Yazın habersiz gelişinin çığığında

Ve bir intihar bekler artık beden
Tüm geçmişi öldürürken
Suallerde
Kendini toprağa yolcu eden

Bu gün ölmeyeceğim hiçbirşey için
Ki zaten yeni yıkadım cesedimi
Uzak iklimlerde var olması hep beklenen
Aheste sulara

Bıraktım
Avuçlarımdakileri sonsuza kadar
İşte dağılıyorlar
Düşten güzel geceye

Sara nöbetlerine dönecektir artık zaman
İnsan ötesi konuşulanlar çılginca yer ederken aklın zaafiyetinde

İnançlar kirlendi artık
Eski güzel şiirlerin yarım yamalak okunduğu
O sessiz
Kıyıda

Son gemi kalkıyor şimdi aklımdan
Direksiz
Düşleri

Sualsiz
Günahları bırakıyor ardında

Sus düştü
Sesime
Ve bir şarjör kurşun düştü vakitsiz hisseme
Rızk namına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/357560/gece-soylencesi-son.html>

MADEMKİ ÖLÜYORUM

Mademki ölüyorum
Ve gece düşmeden daha gözlerime
Karanlığa yatıyorum

Bu senin şiirin olacaktır bundan sonrasında
Ben
Yıldızları toplayacağım gökten
Son kurşunu aya sıkacağım
Bu kez

Bu hiçliğin şiiri olacaktır öncesinde
Ben
Sokak aralarında
Firari düşler bırakacağım
Islak kaldırımlara
Ki
Sonrasında isimsiz ölümler çıkacaktır mezarlarından
Kimsesiz kalmışlık adına

Ve şimdi
Bir damla yaş düşecek
Gözlerden
Tüm ölmüşler adına

Bir damla kan uslandıracak
Ağlayan
Çocuğu
Bir damla yaş öldürecek
Yaşlanmış ruhu

Vakitsiz şiirler bunlar
Sıradan ihtimaller bırakıyor dillerde
Sebepsiz dileklerim oluyor sonra
Kirleniyor ellerim sensiz uyutulmuş uykuda

Ve gündüzler kalıyor yarım yamalak aklımda
İsimsiz tebessümler bırakıyorum sıradan insanların
Sıra dışı ihanetlerine

Karanlığı dahi sevmiyorum artık
Ben
Şafak söktüğünde
Ve
Güneş isterik gülüşler bıraktığında aklıma

İsrarlama ölümler bekletiyorum dudığımda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/358172/mademki-oluyorum.html>

MESELE DEĞİL ASLINDA OLMASA GÖZLERİN

Mesele değil aslında olmasa gözlerin

Eski şiirlerde anmak adının var olmuş anlamlarını
Sevda değil aslında dillendirdiğim gözlerimde sessizliğin
Ellerimde hazan rüzgarları titriyor
İsyanını bilemedim ben aşk memleketinin
Eskiler gibi sende gidersen

(gözlerimde son kurşunundur bu sebebim)

Devranı bozuk dünyanın sevsen neye yarar
Ezeli yokluktur bendeki ebediyete kalacak olan
Geceler soluyor şafağımda dağlar devriliyor ferhatın gazabında
İskeleden gemileri ayrılıyor ölüm şehrinin
Lanet olası bir gün doğuyor gözlerimin önünde

(üzengilere vurulmuş ellerim söylesemneye yarar)

Aslında sen değilsin beklediğim gözlerimde ben ölümü gizlerim
Sessizce gideceğimne ölüm kalacak ne ceset
lambalarını yakmayacağım sokakların
İtri güneşlerini beklemeden sessizce vuraacağım sevdiklerimi
Neresinden başlasam yaşamakadına sonu ölüm nasılsa
Devşirme dervişleri bekliyor tekkelerin uzakta
Akşam düşerken zamana son trenine atlamak gerek bu vaktim haramında

(sus söyleyeceklerin ölümüm olarsa gırtlığında kalsın nefessizce)

Oryantalist düşlerimiz vardı belkide doğu hanlığının varlığın da
Leyla öldürdüğün de mecnunu bende vurdum bu şehrin yıldızlarını
Mecnun ahmak tı aslında sevdide ne kaldı ellerinde
Asasının kızıldenize vurduğunda musa nefesine yenilmişti ademoğlu
Sereserpe ölümü beklerken tek gecelik hayaller
Ahı nı almıştı insan var edenin o vakitte

(ölüyorsa boşunadır beklemek gideceksin sende benden)

Geçmişime yalnızlıklar bıraktım eskiydi o zamanlar zaman
Özlemek boşunadır artık çocuk yüreğin oyunlarını ve beklemek yalandır şiiri
Zalimlerindir artık vakitler
Leşler bekler sokaklarda kokusu hep ölüm anlarında
Ebedi bir nefrettir benim avuçlarımdaki ezeli ölümlerden kalma
Rind değilim ki dönülmez akşamın ufkunda seyyahı bekliyeyim
İnsanım ve yokluğunu bilirim insanın öldüğünde insanlığım
Nedensiz gideceğiz sende bende

bu yalan şiirler öldürecek artık beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/358487/mesele-degil-aslinda-olmasa-gozlerin.html>

SESİN DE KALMAK İSTİYORUM

Gün aşırı ölümlere yatıyorum
Ve
Gün doğumlarında leşime soneler ekliyorum

Anlamalarını unuttuğum sesler
Yeniden hayat buluyor gecenin sen tarafında

Bir çocuk ağlıyor
Şimdi kapıda

Ve sen ikliminin nefesi olmak istiyorum

Alırmısın ki beni kolların arasına

-Sesin de kalmak istiyorum-
Eski saatler esir vakti söylüyor
Sinen de
İsminle söylenecek geceler ve ismine doğacak günler
Neresinden başlasam bilmem ki söylemeye
Dün isimsiz bir rüzgarın kanadına takılmış şehri külüme boğarken
Elzem sözler bıraktın yıldız tozlarıyla kalbimin duraklarına

Kabil son duragında kıydığında canına Habil in
Aşk mıydı yoksa ölümün sebebi
Leyla beklerken sarayda ; Mecnun yokluğun kurbanıydı çölde
Mesele değil aslında mevcudiyetinde insanın ölüm ve kalım
Akşam düşecek olduğunda gözlerime gözlerini getir benim/mi/dir
Karanlığını ısıttığım gece ateşe dil döke durmakta artık

İsis kabullendiğinde yokluğu Ra uçamaz olmuştu gökte
Sesinle gökte ankaya dur diyebilmek bekliyorum
Tasviri zor yıldırımların avuçlarımda çaktığı gecelerin
İsimsiz kumsallar da hep aynı şarkıyı mırıldanır mavi
Yorgunum artık bir vaktin yaşamına yaşamasına
Olur da bir gün vakitsizce azrail gelirse kabıma
Ruhumu sensiz teslim etmekten korkarım ölüm meleğine
Usum sus artık kalbim sen atar
Mesele değil hiçbirşey, sen gözlerini gözlerime getir artık

ŞİİR,... ..SERDAR ŞAHAN
YORUM,...üzümbugusu/Nilüfer ARITMAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/359022/sesin-de-kalmak-istiyorum.html>

Kİ EĞER SON DURAGIYSA BU ÖMRÜN

Şimdi seni sevmek vakti
Asırlar öncesinin ateşini
Yeniden kor etmek vakti

Sorma sakın aşkın zamanını
Vurulmuşum işte sesine
Ki
Vaktini bilseydim aşkın
Sevmek mi olurdu
Bu

Dilimin ucundan düşüyor sözler
Ve sana dönüyor bildiğim tüm sesler
Bilmediklerim
Umrumda değil sen varken
Ve kollarınla sualsiz sarılmış ken

Niçinlerin şiirini okuyalı çok oldu
Nedenlerin şiirini şimdi senle yazacağım

Uzat bana ellerini
Ki
Gözlerin uzak durmasın öyle
Gün ışığı vurduğunda dileklerime
Gözbebeklerimde büyüteçğim seni çocuk
Düşünceler yanlış belkide
Düşler vurulmuş rıhtımda
Ve binlerce katil düşmüş peşimize
Yoksa sevmek suçmu
Ve
En büyük suçlu bizmiyiz

Ki eğer son durağıysa bu ömrün
Ve
Son sevmesiyse bu vaktin
Sesinde
Gözlerine
Gözlerimi emanet edip
Geceye uzanaçağım
Sualsiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/359725/ki-eger-son-duragiysa-bu-omrun.html>

SAVAŞTI VE KAN KOKUYORDU ŞİMAL

Hiçbir şey ama hiçbir şey unutulmadı
Ki
Hiç kimse bu savaştan ölü çıkmadı

Ne şakağımızda patlayan mavzerler
Nede
Çığılımıza sıkılan kurşunlar
Ölümleri bize bırakmadı

Savaştı ve kan kokuyordu şimal
Sizler en korkak erleriydiniz savaşımın
Ki
Kan ağlarken gök kubbe
Bizler damla damla gözlerde eriyenlerdik

Oysa bir trajediydi hayat
Hamlet
Henüz babasıyla konuşmamışken
Ve
Juliet
Shakespeare'in kaleminden rahme düşmemişken

Oysa oyun hep aynı sonla
Biterdi
Oyuncular
Kör sağır dilsiz

Ve sonrasında bahar adı veriliyordu mevsimlere
Kimsesiz bir rüzgâr esiyordu saçlarında
Dillenen bülbüller henüz vurulmuş
İnsan ise can çekişmekteydi

Adı sus oldu
Sonra
Bu şehirdeki bütün baharların

Lal oluyordu her mevsim
Ağızlarda diller

Ve tükürüğüne boğuluyordu insan
Yokluğu
Islak ve sıradan

Sonra gece inerti gözlerin ve kirpiklerin
Sevişine
Henüz yakılmış bir sigara ateşi sönmekteydi

Duman
Vakitsiz dağılıyordu gökte
Tıpkı vakitsiz gitmeler gibi

Üşüyordu şehir-üşüyordum ben
İsterik titreyişler vardı tende
Üstelik zemheriydi
Hayır
Bekli de değildi
Ki
Unutulmuş bir vaktin şiiiydi okuduğu son dostun
Uzakta kalmış bir burcun nöbetinde

Ellerim ellerim nerde

Gözlerim
Kimde kaldılar
Yoksa dilim...

Bir seher vakti çekip gitmeli belki de
Ağır ağır
Çıkıp şu bilinmezlik kapısından
Ellerimde
Bir çift ölüm
Belki yağmur söyler adımı
Ve sonra
Kanarken sen-ben-biz

Yağmur yıkar tenimizin günahkâr kırıntılarını

Kızıl kara bir şafak söker ardından
Bir
Tren kalkar meçhule ömrün garın dan
Söylenen türküler eşliğinde

S.Ş (MEKANSIZ)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/360048/savasti-ve-kan-kokuyordu-simal.html>

YAP-BOZ EZELİ-SEVDA EBEDİ – ACI

YAP-BOZ EZELİ-SEVDA EBEDİ – ACI

Yıldızları kıskanırdı insan
Akşam düşerken karanlığın öncesine
Pain oyununu oynar dı insan diline

Boşvermişlikte gece ve doğmayacak Adem'e şafak
O zaman işte vurulacak yıldızlar
Zamansız sahip olacak insan yıldız tozlarına

Eskisin den ıssız sesler gelecek sırasıyla kulaklarda bir bir
Zayıf düşecek eller ve ayrı düşecek isimler
Ecel düşecek aklına
Levina söyleyeceğim sana işte o gün geldiğinde
İblis yok ettiğin de iyiyi ve ifrite sıra geldiğinde

Seviyorum oysa ben seni
Ellerim titreyerek dokunacak dudaklarının kurumuş çölüne
Ve insan kıskanacak bizi
Demıştim sevmeyecekler bizim sevgimizi
Ama ben tutaçığım titrek ve yenik ellerini erkekcesine

Esir bir gece
Buse ni bekler mahkumun sinen de
Ezeli bir sevgi olsun bu
Devler bekler yollarımızda ve adımlarımıza tuzak atarlar
İstersen tut ellerimden yavaşça yükselelim sehryelinin kollarında

Aksak bir şiirin sıradan bir ısrarı düştü dilime
Cismi cinayetlerin manevi ölüleri toprağa verilecek sabah ezanın da
Isıttığım gece kor oldu canım da

Züleyha da kalmışlığım sendedir sendendir
Yusufi
Bir çocuk
Değilim lakin
Seni ben sevdim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/360990/yap-boz-ezeli-sevda-ebedi-8211-aci.html>

DİL-İ BADE-İ RENG-İ ZÜLF

dil-i bade-i reng-i zülf

Fesleğenler açtığında

Ve

Ellerime hüznü düştüğünde sabahın

Senle uyutulmuş geceyi haramî bırakacağım

Henüz uyuyor olan çocuklara

Rüzgar güllerimi toplayacağım

Ardından

Sırasıyla

Sana uçmayı heves eden

Ve eski şairlerin yazdığı

Vakur mısralar düşecek başucuma

Sevgili

Sesine akacak bu gün Tuna'nın suyu

Eşsiz kokular uzanacak tenine

Ve

Gizemini söyleyeceğim sana sevmelerin

İlişmeyeceğim kimseye

Lahitlere sığımlardan sonrasında

İsimsiz kalmışların öncesine

Aşk

Aşk adındaydı tüm nidalar

Şehrin gözyaşlarından önceydi

Kimse bilmezdi bilenler öldüğünde cesetleri kefensiz defnedilmişti

Nil

Nihavent geceler ellerin nereye uzansam ellerin

İşitsem ıslaklığında tuz buz sevmelerin

Lemalara sığmaz anlatmaya ölümlerim

Dil-i bade-i reng-i zülf

Diyelim ki ölüyoruz yokluğun acınası hiçliği gözlerimizde

İsimlerini söylüyoruz tüm unutulmuşların

Liyakatsiz inançlarımız uzaklarda azlediliyor

/isminle isimle sır olabilsem sen varken gözlerimde/

Bakıyoruz sonrasında yoksa yalan mı

Ateşi beklerken İbrahim

Devri devranı nemrut'tu ademin

Eskiydi zaman oysa aynıydı yalan

/işte gece düşüyor gözlerimize şimdi sokulmak vaktidir usulca sinene/

Rint sakiden dert yanarken Hayyam şaraptan eserdi

Elleri titrerdi ilk yanışında ölümlünün sonra kan kokuyordu arkasında kalanlar

Nisa idi faili meczup katilin ve leşi avuçlarında dolaşırdı

gerçeği buydu aslında yaratılıştan ölümlü nefsin

/ izlemekteyim göğsünün ritmik titreyişlerini

ve sen uyumaktasın sevgili/

Zul demişti ilk önce anlamsızlığın bilmecesini düşündüğünde

Üstelemişti sonra ya hak olan ölüm bu değilse
Lavinya dedi sonra seni sevmekte ben ölümlülerin en yoksuluyum
Fesleğenler açtığın da bir buse-i ahu kondurur musun kurumuş tenime

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/361831/dil-i-bade-i-reng-i-zulf.html>

A'MAR 1

Ve sonrasında da kül yağıyor şehre
Bir adam
Ateşi soruyor ismi bilinmemiş iblislere

A'mak

Aslını söyleyeceğim şimdi sana aşkın
Misali uzun ki hikayesi lüzumsuz
Adını dillediriyorum ağırdan dilimde
Kalb mazlum gözlerin bakışın da

A'mar

Akşam düşerken şimdiler de
Mavi dile gelir
Aslında sensin bütün beşer in sebebi
Rind-in meleği zahi-nin şeyhi

Muntazır

Malum oldu yokluğu Leyla nın Mecnuna
Uzuvları tutmazdı maşuk un
Nidaları yarım kalır nefesi kendini öldürürdü
Tasviri zor hasreti-zülfünün
Ah sevda kokan çiçek
Zahmeti gözlerinse eğer bu sevdanın
İtrı güneşlerine inat mecnunun olup düşeceğim çölüne
Rahatı bu vaktin sinende uzanmaktır şimdi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/363154/a-mar-1.html>

SUS DEDİ SUSTU SONRA ÇOCUK SUSTU

Mekansız söyleyeceğim şimdi
Eskiydi şiirler ve ölümler eskimişti
Kimsesizlik mi sessizlik mi diye sordu desisekar
Anlamadı önce susmuştu bilmiyordu ki yağmurlar dinmişti
Nar-ı namahdud dedi sonra ifritin uşağına
Sessizliği bıraktılar gecenin ortasına
İstirabını bin melek söyledi ıslahını bin iblis
Zayi olmuştu avuçlarında zalam-ı zamir

Davullar vuruldu sonra mavzerler patladı
Önce insandı faili meçhul ölümlü
Sonra
Yok dediler adına
Bütün şehri yarları suspus ederek

Ardından katil denildi şiirin sahibine
El pençe divan dururken
Dilleri kesilmiş hırıltılı köleler

Uzak dedi söylediğinin ismine
Hem de ne uzak
Şehirler arası bir otobüsün ter kokan koridorlarında bırakmıştı
Ruhunu
Sonrasında adı icat edilmemiş
Tren garlarında keşfetmişti
Felaketini

Olmadı
Şehir hatları vapurlarına adım attığında
Ölümlü devriyeler
Ölümsüz yalanlara devretmişti mesleği

Sınırı aşmıştı
Sustu
Önce kendi sustu zannetti çocuk
Beklide susturuldu

Kimsesizlik dedi sonra aklınca
Öyle ki
Uzattığında ellerini
Uzanmış gecenin saçlarına
İsterik bir söylence düştü en karanlık yıldızdan

Titreyişleri dinmemiş avuçlarına
Sus dedi
Sustu sonra
Çocuk sustu

Sonra dindi şiiri ki yağmurlar dinmemişti
Kızıla çalan mavi çınliyordu ufukta

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/367458/sus-dedi-sustu-sonra-cocuk-sustu.html>

UZAK İHTİMAL ARTIK BUNLAR

Ve
Ekseri ben uslanmaz gözlerin esiriyim

Sahne ışıkları vuruyor
Boya ve kanın ihtişamına
Oysa kimsesi yok öksüz kalmışların

Ağırdan bir gemi yol alıyor
Hayallere boğulmuş mavinin
Çangılın da

Bir kadın yürüyor
Hazır gece ve kimsesi yokken
Ölmeli diyor
Hımbıl ve ihtiyar mahlûk

Ve dilinde düğüm düğüm kan oluyor
Ölmeli
Kimse yokken
Uzanılmış mezarın toprak kokan mahremiyetin de

Uzaklar da
Susuz ve nefessiz bulutlardan yağmur beklenmeli
Catisız evlerin
İç gıcıklayan yokluğuna

Bir adam
Geceye zehrediyor gündüz yaşayanlara
Henüz şafak sökmemişken
Adam suskun
Yarı baygın ölüm
Oyununda Azraillini bekliyor

Yaşanmış ölümlerin
Dillenmemiş hikâyelerin de

Bir kalem
Karanlık ve bayağı
Tuale
Yarı çıplak bir yeniyetmenin omuzlarını çiziyor

Uzarlarda daha uzarlarda
Hazır kimse yokken
Titreyen parmaklarıyla
Bir çocuk
İlk acısını sır ediyor ayın karanlık yüzüne

Henüz uyumamıştır oysa iblis
Ve uykusu yarım kalmış karanlığın
Vakit çok geç

Kendince söyleniyor yarı baygın
Ve bir sokak lambası kalıyor bütün bir gecenin zifirine
Tanık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/371836/uzak-ihimal-artik-bunlar.html>

YALANCI TANIKLAR KAHVESİ

Kesif ve keskin geceyi vur alnından
Yarım kalmış ölümü tamamla
Şimdi sensin ateşin sahibi

Diğeri söylendi sonra diğeri söyleyendi seyyah
Senki ahı olan değilmişin
Ki avuçların hala kan kokar
Ve henüz gece yeni
Sonra şair girdi söze
Yalancı tanıklar kahvesi dedi
Siz benim yalancı tanıklarım
Söyleyin şimdi

MEKANSIZ

Ve sen şimdi mevsimlerin ihanetini hayali
Bir şiir soru işaretlerine gizlerken
Ellerinde bir revolver
Yarı beline kadar karanlık
İntiharını söylediğimdendir hatam
Bir kalem ve bir mürekkeple başladı
Bir kalemle silinir

HAYALİ

Nedir şimdi ölümün esiri olan
Demiştin ne fark eder
Ki eski bi romandı hayali
Sayfaları sarımtırak
Ve imgeleri zarif yarım ağızlı naif
Fırsatın varken beni hiç söylemeyecektin
Şair
Hiç okumayacaktın

Her aşk
Bir roman yahut şiir
Hangisinin sonu iyi bitti ki
Söylesene gece kimi çıkardı şafağa

HAYALBAZ

Gölgeler işte uzak lakin acıtan
Eski bir dekorun eksik kalan parçası
Söylenirdin hep eksik olan ne
İşte bak
Görmüyormusun gölgeler
sen bilsen ben bilsem neye yarar
Onlar bilse kime söyler
Lambaları yakta gör
Yaslanmış gecenin koynuna
Susar gölgeler

VE LAMBALAR YANAR

Gölgeler dillenir sızısız ve sıradan
Uzanır hırıltılı vakitsiz ve anlamsız
Hokkanın camdan kırılğanlığında
Sonrasında anlamsız bir mürekkep namına
Dökülür kağıda
Bu son veda demek öyleyse söyle
Bu kağıt kimin teni
Bu mürekkep kimin kanı

Ve sustu- ışıklar söndü sustu şair sustu hepsi

KALEM KENDİSİ YAZAR ŞİMDİ

Tersine bir vakit bu
Radyoda eski bir beste
Aslında şimdi eskidi bir susta
Bin ölüm gözlerimin önüne serildi
Sevsen neye yarar derdin hep
Ben şimdi sen şimdi biz şimdi
Sustuk
Peki kalbinde kalan
O ismi söylesene korkmadan

KAĞIT

Uzun bir şirdi yada şiiirdin
Bilirsin
Sen söylemeden tenime değmez kalem
Oysa ne güzeldir onun dokunuşları
Fısıldarken sen geceye şiiirini
Çatlamış sineme
Kan sunar kalem titreyişler de
Sen git desen o gitse
Bilmem ben Bilsemde söylemem
Hiç söylemedim ki

ŞAİR

Ve şimdi siz ve ben
Sıradan bir gecenin
sıradışı meczupları
Seviyormuyuz onu yoksa susturun beni
Giden kimdi
Gidenler nerde şimdi
Bu şiiir hüznü söylerken
Yalancı tanıklarım
Susturun beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/373492/yalanci-taniklar-kahvesi.html>

BU ŐİİRDİ GERİSİ YALAN SONRASI...

Son yağmurlar dindi bugün Şehirde
Sağda solda yarı ıslak evsizler titriyor

Köşe baŐarında can çekişir eskinin kahvehaneleri
Ellerinde nargilenin marpucu
Tavlaya dalmış dedem yaşımda
Bir iki ihtiyar

Mevzubahis olunca vuslat
Hafifmeşrep bir kadın gibi
Sokuluyor Beyoğlu'nun arka sokaklarına ilkbahar
Ki
Yıldız tozları dökülüyor
Karatma gecelerinin uzaklarda kaldığı
Yedi tepeye

Bu Őiirdi gerisi yalan
Sonrası...

Kimler sevildi nasıl sevildi neden sevildi
Ki
Her aşk biter
Ve sırtlan namına kahkahalarıyla
Süzülür martılar
Akbabaların insan olduğu çağda
Kızıl mavi bir akşam düşerken
Rüzgâr dağıtır saclarını

Sigara dumanı dağılır odaya
Ciğeri beş para etmez adamların koynunda
Gencecik körpeler
Hayat...

Bu Őiirdi gerisi yalan
Sonrası...

Gece devralır bayrağı
Kimsenin sesi çıkmaz
Ki
Çıkanları vurdular çoktan
Şimdi
Hepsi birer sünepe vurulmamışların

Bu Őiirdi gerisi yalan
Sonrası sitem

Sevdalar çıplak ten kokuyor dört bir yan
Belki sonbahara karşı
Büyük bir intihardan korkuluyor

Işıkları sönmüş eski semtlerin
Hengâmesi henüz başlar
Modern gecelerin

Ve yürür ağırdan bir yolcu
Yarı ayık
Sigarasını yakacak ateşi yok
Usul bir küfür döküyor
Dudaklarından suya

Yürüyor susuyor
Bu Őiirdi gerisi yalan

Sonrası sitemdi
Oysa
Son yolcularda gitti bilinmez yollardan
Bekliden gitmekti
Sonrası
Yalanı doğrusu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/379049/bu-siirdi-gerisi-yan-sonrasi.html>

BEN KURŞUNU NAMLUYA SÜRDÜĞÜMDEN BERİ AB- LALİ

Ben kurşunu namluya sürdüğümünden beri
Yalnız iki yolcu geçti yoldan
Şimdi bana sorsanız
Yıldızlar düşmüştür gökten
Ve karanlık uzanmıştır dağlarım

Sokağa sorarsanız
Şafağın viranında usul adımlar
Vakitsiz bir aşkın kollarına dolanmış
Daha vakitsiz bir ayrılığa yol alıyor
Kaldırımlar aynı mahcubiyette
Ve çamura bulanmış gözyaşları

Hiç dönmeyecek o son tren
Pervansızca yol alıp giden
Ne yolcusu ne uğurlayanı yok iken

Ben kurşunu namluya sürdüğümünden beri
Sualsiz seyyahlar yol aldı burdan
Henüz uyanmadan şehir
Eski devirleri söylüyor
Şimdinin güleryüzlü yalnızları
Ve ellerinde katlivacip bir mısra
Avuçlarında kuzey rüzgarları

Herkes beni öldüreni tanıyor
Oysa
Bütün bir şehir susuyor

Ve ben tetiğe basamayacak kadar
Korkak düştüğümünden beri
Bütün bir gece doğmayacak güneş
İntiharına ramak kala meyhanelerin
Acmayacak fesleğenler

Bekleye dururken fırtına kovan kuşları
Gecenin mor gemileri usuldan geçti
Kızıla bulayamadığım odanın mavi denizinden
Ve sonrası aynı
-iskele sessiz-

Sonra o sual
Ab-ı lali..
Belki fenerler yakılır
İstirabını gönlüne saklar ölümlüler

Ve silah düştüğünde avuçlarımdan yere
İşte gün batımının ortaçağında
Ateşler yakıla dururken
Öylesine sessizlik doldu nefesime

Ve ben ölemeyecek kadar yorgunum artık
Ağırdan sokak gülerken halime...

GİDİYORUM Kİ SEN BİLMEMEYECESİN

Belgisiz sıfatlar öncesi
Kil den ve kül den yazılmıştı kader
Ezeli sanılırdı vuslat
Oysa
Ebedi olandı hazan
Ki ben henüz çocuk
Ellerim kil ve kül eski bir mahalle var iken

Bir vaktin ölümünü izlerken
Başka bir vakte çılgınlık
Bırakan ben
Suskunum artık

Gidiyorum ki sen bilmeyeceksin
Vakitsiz bir veda busesi istemeyeceğim
Yâda
Yalancı şairler gibi fesleğenler üzerine dönmek sözü vermeyeceğim
Bilirsin hiç açmayacak fesleğenleri sulamak can yakar
Ki beklemeni istemem kara trenleri
Haydarpaşa'nın adı acı olmasın sana
Hiç inmeyeceğim trenlere bel bağlama
Bil ki vefasızım
De ki adam değilmiş
Söyleme unuttum de

Oysa ben gidiyorum dilim dişlerim arasında
Kan revan
Kâğıt suskun kanım suluyor satır başlarını

Ki sen bilme yana yakıla sen olan bu beni
Sen bil ki
Yalanmış hepsi

Kısaltma sözler bunlar
Ah-ı var Leyla'nın Mecnun'da
Anka bekler Kaf dağının kubbesinde
Sokak başlarında tek gözlü devler pusu kurmuş
Ve ben
Hiç yazılmamış masallardan arta kalan
O mutlu son değilim
Gidiyorum ve kanadıkça sana susuyorum
Ama sen bilme
Sen de ki
Adam değilmiş...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/380224/gidiyorum-ki-sen-bilmeyeceksin.html>

ELİF DERDİ LAM DÜŞTÜĞÜNDE AKLINA MİM

Sen kayıp şehir
Ben gecersiz kalmış gün
Ve olanca hızıyla dönen dünya

Kayıp şehir
Aslında su ateşle bir olduğundan değil yaşam ölümden ibaret olduğundan acılar
Yalnızlar rıhtımını mırıldanır sırtlan güncesi sevdalar
İstirap bu bir şarjör kurşun bir revolver gerek her birimize
Planı tutmaz ise iblisin bir daha bir daha sıkmaya

Şehriyarlarımız vardı eskiden ellerimizde ucu yanmış mektuplar
Elif derdi lam düştüğünde aklına mim
Hikâyesi uzun lakin misali kısa bir rüya bu
Rintlerin üryan doğduğu dünyada hayalbazların çılgılığı bu

Gece
Gelme istemem başka rüzgârlar dağıtsın bu gece saçlarını Ave Maria
Ellerini uzat Lavinia avuçlarım titrer ağustos zifirinde
Cesareti yok artık Anka'nın Kafdağı bir daha dile gelmeyecek
Ellerin uzak lavinia, derdin ya elleri var karanlığın öğrendim

Gün
Gideceksin demek resimlerini de al yanına yakmaya kıyamadım
Üzülme bu ateş yakmaz beni ki sen kor hiç olmadın ki
Neden diye söylenir şimdi köşe başındaki ayyaş neden –kim bilir ki-

Dünya
Deli dediler önce adına sonra ne söylediler bende unuttum
Üstelik sokak bir ona gülmezdi
Nasılsa ölürüm bir gün çocuk derdi
Yakın cesedimi derdi
Aslında ölüm avuçlarının arasında ki hatıradaki gizliydi

Adı neydi
Ki ben yeni yetme
O ise kimdi
Kuklacı denirdi arkasından

Kuklacı
Kari okurken eskiden bilinen bir dilde elindeki
Usul dan titrerdi sesi
Kimse yokmuş meğer derdi kimse yaşarırken gözleri
Lavinia dedim ya uzat ellerini
Ahir artık tüm şehir gözlerimde
Cesedimi yakmışlardır kuklalarımın şu anda
İstirap bu bir şarjör kurşun bir revolver gerek her birimize

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/380802/elif-derdi-lam-dustugunde-aklina-mim.html>

EKİM YAĞMURLARI

Ve yük üstümdeyken su beni taşımaz
Kimin sorusu
Kimin cevabı

Esir söze girer ağırdan
Yabancı olduğu iklimde
-su der ve aklında ateş kalır

Su ve Ateş

Sitem aslında hepsi bunca yalanın bir insan ettiği
Ustura gibi keskin gecenin sözleri
Vasıfsız bir gün bekliyor oysa milyonlarca gözbebeğini
Ezeli bir mağlubiyetin ebedi sessizliği
Anka katildir oysa kaf dağına insan adım attığından beri
Tınısı kayıp şarkılar mırıldanır güller hiç yere

Ezbere bir gün batarken kirli mavinin uzağında
Şekilsiz bir ateş dağılır bütün bir zamana

-Zindanını kendi yaratır insan dedi sonra
Duvarlara bakarak
Oysa ne cevap vardı ne soru sustu herşey ardından

Deniz ve Martı

Kirli mavi diyorum artık sana
Elzem sözler bunlar biliyorsun belkide kirli olan benim
Nihayetinde de mavi geceye döndüğünde siyah solar ağırdan
İsyanı akıl eder sonra Adem oysa hatadır bile bile ateştir
Zindanını kendi yaratır Kabil şeytan yoldaştı Habil kardeş

Mağrip-li bir yolcu geçtiğinde iki vaktin tek mekanından
Garplı bir çift eflatun düş düştü sineye oysa lal dir vakit vuslat değil

Suyu arayan beden di
Hepsi hepsi bir çift söz beklenen
Hiç söylenmedi
Mağrip-li vurgun yedi
Garplı hiç bilmedi
Ateş geceye karıştı

Ve buna aşk dedi eskiler
Sonra adına şiirler söylendi
İmgeler eklendi
Ayrılık dendi acıya
Hasret dendi uzağı uzak ettirene
Ve sineyi ateş dendi
Varlığa var olunanın gönlüne

Yarısı ateş di
Yarısı su
Toprak tı arkası
Her ölüm toprakta doyardı suya
Ve
Aşk
Toprakta doyardı vuslata

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/387895/ekim-yagmurlari.html>

BU SON ŞİİRİMDİR

Ve gidiş

Neresinden başlasam bu yaşamaya
Ki
Neresinden tutunur bir ölüm yeniden hayata
Selası verileli çok oldu
Namlu kimin elinde kimin sesine set çekti

Neresinden başlasam kaçmaya
Söylenmesi zor
Ellerimde kanı kurumamış çocukluğumun nefesi
Ve
Histeri nöbetlerine emanet bir gelecek

İşte avuçlarımdan sızıyor kana bulanmış mürekkep
Ki
Gece gizlemeli
Bir erkeğin kanlı gözleini

Yağmura emanet şimdi
Sevgilinin
Öpülememiş saç telleri
Catlamış dudaklarında sesim kalmış
Yoksunluğunda Yokluğuna vurulmuş hayatlar sahnesi

Ve söz
Kalem yazar dururken
Söyleyeni belli değildir
Modern çağların ikincil aşkları

Yollar gidilmez değil
Ve
Gidenler Kalandan daha az sevmiş değil

Şimdi martılara emanet gece mavisinin
Yıldızarı arası
Şehir hatları seferleri
Ki iskele sessiz son yolcuğu uğurlayan kim

İşte gidiyorum
Dedimya neresinden başlasam yaşamak adına
Adımlarımın sıklığında
Ve nefesimin alabildiğine
Ağladığımda
Gece gizlemeli bir erkeğin kan revan gözlerini

Şimdi hiçkimseye emanet
Var olmamışlıklarım
Sevmemişliklerim
Yaktığım gemilerim
Külümde kor ettiğim fesleğenlerim
Açmamış güllerim
Ve şehrim uçu yanmış mektuplar gibi
Gidiyorum işte dönülmemiş hasretler kalsın sinemde
Susuyorum işte girtlağımdan süzölsün kurumamış kanım
Ve
Bittim işte
Şimdi doğmaz olsun balçık kokan şehir güneşi
Şimdi ölü doğsun vuslatın isimsiz yetimleri
Ki öksüz kalsın
Leyla ve mecnun adına söylenen bestelerin sesleri

İşte susuyorum

BU SON ŞİİRİMDİR HEPİNİZE SEHERYELİ NAMINA ELVEDA DERİM
YAŞAMAKTAN
ASLA
VAZGEÇMEYİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/388377/bu-son-siirimdir.html>

NE YEMİNLER BOZDUM 1

Önce düştü hepsi ki gözlerinden düşen damlalar misali
Sonrası bir sigara içimi gibi kısa ve soluksuz geldi

Önce ankayı vurdular
Sonra
Gecenin mor gemilerine sığınıp
Uzak iklimlere yol aldılar

Uzak dedik biz sonradan isimlere
Ki son kurşunu sıkarken ben alnıma
Namluyu tutan senin ellerindi

Kan damlarken dört duvar odanın en karanlık haline
Mavzer senin nefesindi
Şimdi mağlup bizim bildiğimiz aşkların hepsi
Ve ölümler sıradan
Ölümlüler insan oysa

Ne yeminler bozdum
Ki ben ölümün ve ölümlünün ta kendisi

Geceye sığdıralım madem bu olmuşluğun hepsini
Gözlerimizde uzak vardı bir kere

Sonrasına bir kurşun sıkmalı derken
Bir
Kurşun sıkıldı
Ki önce anka düştü yere kanadında insanın bitmeyen hırısı
Ki sonra çocuklar ölü doğdu
Vasıfsız sevimlerin ten kokan aşklarından
Bir geceydi oysa hepsi
Bir gecelik sessizliğin
Onlarca sayfalık ismlendirilişi

Gidelim öyleyse
Peki nereye kime
Kimin ateşidir bu uzakta parlayan
Ya kimin avereliğidir bu cesetler

Ben geceleri suskun kıldım artık
Kendim de sustum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/390663/ne-yeminler-bozdum-1.html>

NE YEMİNLER BOZDUM 2

Ve kalkar o son tren yolcusuz ve yolsuz
Kim bilir
Gidişlerin ahu deliğinde kalışların yapmacık hoşçakallarını

Oysa bir savaştır hepsi hepsi
Kül rengi zamanların
Kan rengi elvedalarından arta kalan

Bir çocuk rüyasıdır sonrası
Ebetlerin
Aslalara yenik düştüğü

Gülüşlerim vardı bir vakitler benim
Gidişlerim oldu hepsi
Ki
Çehremde zehri yaşam kaldı
Hüznün vurgununda yelkensiz gemilerin yol aldığı denizlere vardık
Sonrası
İlk düşen ve yerden son kalkan yaşamaktı
Ki savaştı
Ölümler önemsiz yaşamlar günübirlik olmaktan ibaretti

Ve hazan düştü akla ki sevmek yalandı
Önce çocuklara anlatmalı
Hiçbir mutluluğun sonsuz kalmadığını
Sonra yaşamışları vurmalı
Bir yanlış içinde devri hüzne kapılmış yolcuları

Sonra sormalı
Kimin devri kimin nefesi
Ben ölürken sen ışıkları söndürdün
Ve bütün yalancı seyyahlar adına
Hiç sebepsiz yolculara ölüm adına kurşunlar sıktın

Şimdi hiç dediğim hiç söylediğimden ibaret hepsi
Kısacık
Bir ömrün
İnsanı adaletinin hayvani arsızlığı

Ki şeytan yalvarırken tanrısına
Âdem yasak meyvede kalandı
Havva henüz kadın aşk henüz cennet varlığıydı
Sonra düştü her şey aklın rüyadan düşüşü namına
Âdem ölmeden Habil ve Kabil adı yer etti doğmamışların aklında
Ki bu ilk cinayet son ölüm dediğinde dünya
Sustu melekler
Suskunluğunda devri cennet sesleri çağıladı
Sonrası yıkımdı
İlk ölüm son ölümlü
Hiç bitmedi

Alıştım ben susmaya şimdilerde
Yalnızca susmaya
Ki
Sevmemeye
Ki
İnanmamaya
Ki
Gitmeye
Alıştım ben yalnızlığıma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/391274/ne-yeminler-bozdum-2.html>

KİMİ DİLLER LAL

Ve işte söylenmesi gereken her şey söylendi
Kimi diller lal
Kimi çığlıklar bülbül adına isim aldı

Karanlık arz endam etmiştir
İnsan katil ve ölümü aynı bedende taşır iken
Cennet adına yeniyetmeler yer eder ana rahminde
Ki
Her ölümlü adına
Ölüm ya da yaşam tadacak âdemin
Bin nesil sonrasına bıraktığı Habil ya da Kabil varlığı

Seslerin niyeti bozuk dillerde isimleştiği
Ki
Susların dudaklar arası titreyişinde
Bir çift gözyaşından eserdir ölümler
Velhasıl
Ayrılıklar
İsterik bir gülümseyiş namına
Bir mavzer çığı arkasından
İyi niyet dileklerinden ötesi değildir

Âdem dedi tanrı Adem dedi tanrının yarattıkları
İblis sıradan bir içten pazarlığın uşağı
Yasak meyve
Gizli olanın hazzıydı
Ki cennet di adı
Sonra cehennem dendi

İsyan dedi kişiöğlü
İsyan dedi iblis
İsyandı

İsilik tavrı takınırken şairler
Nedensiz
Yıkımı tohumlamıştı âdem in oğulları
Ölüm
Dedi melekler sessizliğin ismine
Suslara emanet ademoğlunun hayatına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/391728/kimi-diller-lal.html>

SUSABİLME RİSKİDİR BU

Şimdi sana dillenmemiş kelimelerimi gönderiyorum
Sus olup gitme yokluğunda cehennemim ol bırak

Ağlayıp durma gülüşlerim ol
Avuçlarımda sıradan kan izlerim
Gözlerimde ekim yağmurları
Uzakta kalmış garlar misali
Hiç gidilmemiş şehirlerim ol

Aynaların yarım bırakılmış tarumar yazgısı ol
Yarı saydam aşkların

Şimdi sana henüz lal olmamış bir rüzgârı gönderiyorum
Bu benim suskunluğumun son kurşunudur

Bildim ki imkânsızın sevgisi ol hiç bilme nefesimde nefesini kor ettiğimi
Git bir uzun yol bulup gidişinin ağırlığına
Ucu yanık mektupları yanına almadan
Saçlarının savruluşunda yarım ağızlı şehir rüzgârları ol

Yaşamak için ölmek gerekir
Ki ölmek
Arınmak adına kirlenmek söylencesidir
Derdi tanıdığım bir seyyah

Sevilmeye layık olan aranmıyor artık
Çünkü dilden düşerken aşk
Sevişmeye layık olanlar adına söz söylendi

Bir geceyi daha eksilttim işte
Ellerimde insanı kıyamet
Bir kızıl mavi daha kirlendi
Kirli mavi kaldı gözlerimde
Susabilme riskidir bu
Ölümlü devriyeler ceset toplarken

Susuyor şehrin azizleri
İsyanın kalıplarında
Dilim uzun bir lal
Düşüm ikincil bir kabus

mekansız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/393342/susabilme-riskidir-bu.html>

Kİ ATEŞ İLK ANKA'DA BELİRDİ

Ki ateş ilk Anka'da belirdi

Ab-ı hayat
Diyeceğim sana ve doğrulmamışlara

Sır etmeyeceğim artık seni ve söylenmemiş olanı
Ölümlü sözlerle kutsanmış insan yaratılışını
Öyle ki ruhların inkarında savaş veriyor bozuk saatler

Ki son ölümlü doğurulduğunda
Ve yaşamlar olanaksız kılındığında
Her şair bir mezar taşı dikeyor yokluğa

Her uzak gidiş sır olan dönüşlerle taçlanıyor
Ne yapsam bilmiyorum
Geceyi isyan bırakan
Elzem sözlerin
Yarı saydam kurşuni ağırlığında

Yok
Diyeceğim suslara ve söylenmemiş sözlere

Cellada dur demediğimden
Yazılmamış bir mısra düşecek ademin ikrarına
Bütün bir ölüm güncesi
Kan denizleşirken deniz kirlenirken

Mesela bir mezar kazaçağım gidenlere
Ki
Kabristanlar doyduğunda ete
Yakacağım tüm ölümleri
Küllerinden
Hayal zamanlar kurmak adına

Eski olan hiçbir şey kalmadığında
İnsan adına bir olanlar yarım bırakıldığında
Bir şiir dillenecek
Yarım söyleyişlerinde
Yarım zamanları söyleyerek

Ki anka
Kül kaldığında
Küllerinden aşk yaratıldığında
Ve
Adına yeni yetme mısralar yazıldığında
Sırta kadem basacak albatros kanatlılar

Diyeceğim sana ve etimden arta kalan beden vasfına
Sus etmeyeceğim artık
Amber kokan
Aşkların
Yavşaklaşmış zamanında

Senin geleceğin kül
Geçmişin ateş ey anka

Zamanın küllenmiş ortaçağında
İnsanın
Yarı ölümlü savaş arası ateşkeslerinde
Yeşermiş tüm yaşamak oyunlarını öldürmek adına
Şimdi

Adı söylenmiş tüm gidişlere
Ağırdan ağıtlar yakıyorum
Fildişi kulemin uzağında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/393888/ki-ates-ilk-anka-da-belirdi.html>

DÜŞENLER NAMINA

Sevemediğim şiirim canlı ölüm senfonisi
Ki İskender doğmadan önce
Öldürdüm olimpos tanrılarını

Acıya susuzluğum dindiğinde
Dinecekmiş kulaklarımın uğultusu heyhat

Güneşi sevemedim seni sevmek varmış
Oysa
Henüz dünya ateş yıldızlar toz
Sustum gırtlığım kül doldu kaybettim

- Ardım sıra gözlerin

Sokak arası kaçamak bakışlar
Naftaline emanet sandukalar
Gök
Ten
Ses
Ruh
Susarmıydı hiç bütün bir gece yıldızlar adına
Sustu işte
Bilemedim
Gün geçmeden geceden düşten öte gözlerinde
Kalakalınmış bir
Kaçmak faslı

Adem ile iblisten cennetten kovulan iki silüetten
Günahın ve sevabın adına
Şeytan bütün şıklığıyla çıkarken ava
İnceden sızlar yürek
Ki
Düğüm düğüm bütün bir ömür
Gırtlığımızda gırtlığımızda kalanlar

Kim varsa kurşuna dizdi insan
Ki kan kokusu
Karıştığında kadın kokusuna
Nemrut doğdu dünya zamanına

Sevgili çok mu sızlandım / yıkıldım/
Çocuklar gibi titreyişler de
Ağlayarak sana neden sarılmadım /toparlandım/
Vursaydım zamanı şakağından
Çözülecek miydi olmazlar ağırdan / vurdum/

Doğmasaydı Kaf dağından güneş
Ki vakitsiz intiharlara gebe yıldızlar
Düşmeden gökten
Ay karanlığa emanet
Vurgun yerdi uzakta
Bizden ne alıyorsa gün
Bizsiz ne buluyorsa gece
Ki dilimde bir çift küfür
Sesimi al hissettirmeden
Koynunda uyut ben bürün bir isyanı
Söz eyleyip haylaz rüzgarların suratına tükürmeden

Hayalin daha başında ki sağır ve dilsizlerin çağında
Tını sız bestelerin sadeliğinde eksilen çizgiler
Vakit kelebeğin vakti

Suç insanın suçu
Hangi kabus sualsiz emanet edilmedi ki karanlığa

Dudağımda öpülmemiş dudağının eksikliği
Tuzlu gözyaşları namına
Bir sokak şairi ismiyle sana beslenen özlem
Arkamdaki kenti kuran balıkçı
Kesiyor bütün bir mananın sıra dışılığını
Çözemiyorum elleri balık kokan adam
Ve
Martıları
Bekliyorum seni

Sustuğunda gün geceye dönmez ise
Gülüşlerin de yıldızlar şaşsa kalmaz ise
Hemen orada sen ağladığında ay lal olup batmaz ise
Şairler namlulara davranıp vurmaz ise sevdaları
Çıldırır zamanı susturup aklıma şaşarım

Sevdaya bulanmışken ellerim gözlerim benim
Ki
Adem Havva'da kalmışlığa yanarken
Şeytan ateşten toprağa suskun
Yasak meyve avuçlarında ismimle bana uzatırken
Düşeceğim cehennem senden ibaret ise
Eyvallah
Düşenler namına sen ile cennetten kovulmaya sevgili

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/395192/dusenler-namina.html>

Kİ SOKRAT HENÜZ AĞZI BOZUK

Dudaklarımdan bir küfrü çıkarıp
Biraz
Ölüm beklemiştim
Düştüğümde
Oysa Tanrının yasakladığını anlattılar bana

Bende ölümümü
Henüz ceset değilken ve kurtlar
Yememişken göz bebeklerimi
Balmumuna sarıp
Kapılar kapattım üstüne

Belli ki inançsız olduğuma hüküm verildi
Belki niceden bile inançsız
Zerdüşün diline düşmüş kadar
Aptal ve yavan

Bir yol var biliyorum
Çünkü ben bunun için yaşıyorum
Boğazımda bir avuç küle dönerken sigara
Ben bunun için mi yaşıyorum

En büyük olmak için yola çıktığında
Bonapart
Ki
Stalingrad düşmemişken
Moskova isyana hazır
Romantik bir kışın realist zemherisinde titrerken

Ki incele incele sonunda tenim
Değdiğinde iliğime
Kumar masasından kalktı insan
Yahut
Parası bitti battı

Henüz ateşi tatmamışken şeytanla
Biraz çıplak
Biraz giyinik
Yenik bir kadın geçiyor koynumdan
Bir Yusuf'tu çocuklar
Züleyhalar eskisi kadar ateş
Yusuflar şimdiki kadar ateş
Düşerken son kale
Bulaşan avuçlara bir sıcak ter
Gerisi
Bir gecelik haz

Mümkün bir rüyanın gayri mümkün yorumu
Bu sadece oyundu
Oynandı bitti

Şiir yazıldığında ki Sokrat henüz ağzı bozuk
Sezar daha canlı
Bürütüs kana hasret

Dilimde bir küfür sıralı
Ağzı bozuk
Tüm yaşamaya

MEKANSIZ GERİ DÖNDÜ... SELAMLAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/424038/ki-sokrat-henuz-agzi-bozuk.html>

NE KADAR ÖLÜRSEK O KADAR SİYAH

Ellerimiydi sana susayan gözlerimiydi yoksa
Geceye yakın bir vaktin paslı kurşun yükü karanlığında
Tenimde dünden kalma bir kadın
Seyyahlar ve dörtnala bir yol –kalkan toz-

Bilirdim okşadığında rüzgâr isterik tenimi
Saçlarında bir siyah gül
Ne kadar ölürsek o kadar siyah

Şimdi gecedeyiz ve mavzer mavzer patlar mavi
Dilimde bir dua
Dilinde bir beddua
Sayfalar dolusu küfür, günah, sual
Güne yakın kaldırım taşlarında
Leşimize kattığımız soneler

Bir dilsizin gözleriyle bakarken şehre
Sağır ve dilsiz bir çocuk geçiyor sözlerimden
Gözlerimde isyan
Dedim ya ne kadar ölürsek o kadar siyah

Dilimde ne var biliyor musun?
Boş ver bilme

Bir dal sigara –kaçaklarından-
Bir soğuk ki sorma
Bir beyaz ki bilme

Bu ayrılışlar bitmemiş miydi?
Hani geceye inat
Sarıldığında bana bir kadın gibi
Ağladığında bir çocuk gibi
Ne kadar sarılsak o kadar iyiydi

Üç ihtimalden birini seçiyorum kendime-susmak-

Bu sevda bitmemiş miydi?
Tut-ki bitmedi
Bu kadar siyahken
Alacakaranlık bir düşken kardelen
Tut-ki bitti
Tenimde dünden kalma bir kadın

Unutma en uzun gecenin düşü
Ne kadar ölürsek o kadar siyah.

MEKANSIZ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/425795/ne-kadar-olursek-o-kadar-siyah.html>

ZORAKİ SEYYAH

ZORAKİ SEYYAH

Ki ben ne vakit gitmek geçse aklımdan
Mecrup bir Donkişot nağmesidir hatırat
Oysa çok zaman önce
Ölmemişken sen gözlerimde
Ki dönülmez değilken yollar

Bir günceydi hepsi
Biraz laf kalabalığı
Hafiften zaman artığı

İşte yelkensiz gemileri denizlerin
Sinop'tayım
Bin bir biçimde elimde yarı bozuk bir pusula
Dağların iskanmış lığından denizlerin sessizliğine varıyorum

Diyorsun bir vakit
Gitmeli...
Bak işte gidiyorum
Oysa sen

Ki sesin hala temizken
Sen bir yol bulup giderken
Ben anıları biriktiriyordum gözlerimde

Sesimde bir küfür açık seçik rüzgâra karışıyor

Rast gele bir garda
Gecikmiş trene sövüyorum
Bir yapmacık gece gözlerimde

Yolcular kaçamak yok kaçak
Ben zoraki seyyah
Sen zoraki sevgili

Ve işte böyle sevgili ben bir vakit daha uçacağım
Mavi gökte
Sen bir vakit daha susacaksın ellerin titreyişlerde
Ki belki bir gün
Yollar dönülmez olduğunda
Döneceğim sana
Oysa sen...

Sen sık sık susan susarken de
Dalga dalga çağlayan çocuk
Yol buluk yoldaş bulup ıssızlaşan
Ben
İlk vaktin temiz kalmış mavisinde
Zoraki seyyah

Ben şimdi bir yol bulup giderken sende
Şahmeranlar kesecek dilimi
Henüz harap olmamış eski şehirlerde
Gözlerimde bir efsaneyken yazılmış
Tüm sevdalar
Akdamar ateşidir avuçlarımda kalan sesin

İşte şehir-i-İstanbul
Sarhoşlar sokuluyor usuldan koynuna
Bir şehrin geçkin sevdasında
Ben senden uzak neresi varsa

Oraya yol alan sus
Üstelik gözyaşlarımı bırakıyorum usuldan
Yol üstü rüşvet namına

Bu gitmeler bir kurşun yükü
Sokaklar avare dilsiz
Yalnızlığın başkentinde

Bildiğin gibi hep aynı
Hele sensiz bir başka karanlık
Ankara

Bir dağ bir bulut bir damla kan
Ve bir gece bırakıyorum ardımda
İsyanın başkentinde

Beklide ölümler için dönülmez olduğunda yollar
Tüm seyyahlar bir kez daha ölmüş olacak
Dilleri dişlerinin arasında

İşte eflatun bakışlı sevdalar geçiyor
Bir yol üstü
Lokantasından

Ben...
Sustum
Susunluğumda
Yol aldım
Gidiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/437774/zoraki-seyyah.html>

ANKA

Anka

Hiç yere konmadı altmış kanatlı

ki vurulduğunda
elzem gecenin izbe sessizliğinde

uzak ve yakın ne varsa aklın da
sustu

nefesinde kan soluğu taşıyordu
elif kuşağının
lal soluklu rüzgarları esiyordu kanatların da
kaf dağı çok uzaktı artık
eskiden yazılmış masalların kadınları da yoktu şehirde

gözlerinde bir damla kan olduğun yol
sesinde bir avuç kül kalmıştı herşeyden

söylencesi buydu ankanın
sirasını savdı ve uzunca bir uykuya daldı

GERİ DÖNÜŞLERİM 1

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/467516/anka.html>

ŞAIR

ŞAIR

Sizin dizeleriniz var fersah fersah
benim dillenmemiş yollarım

diyor du şair
dilinde ikrarı yarım kalmış inançlar
kalemimde
mürekkebi kan
kağıdın da isyankar mısralar

ademoğluydu insan ki adem
bir elif miktarı yol aldığıın da zaman
gökkuşağına set çektiler

ki şair suçluydu suçu isyanını
dilinde söyleyip
ikrarını insana anlatmasıydı

bir kurşun oldu sonrası
ki hava kurşun yükü

bir ses oldu sonrası
sonra sustu şair sustu vicdan

la/yıkıydı bu

GERİ DÖNÖŞLERİM 2

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/467914/sair.html>

BU GECE KAVGAM MESAFELERLE

Bu gece kavgam mesafelerle
Sevgili
Bu gece gözümü dolduruyor
Siyah mavi.

Ki tenimde yara izleri
İsterik gözlerim
Uzak ne kadar uzak.

Nefesim dudaklarım da soğuyor
Daha varmadan sana
Kil ve kül Hikayesi
Başa sarıyor
Bir kadın ki gözleri sana ne kadar benziyor.

Dilimde isyan var bu gece
Vuraçağım bu şehrin tüm şairlerini.

Terim tenimde soğuyor
Oysa şehri yakıp gidiyorum
Bir şehri senden uzak olduğu için infaz ediyorum

(Bir gül yüzlü kadına bana sevmeyi tekrar öğreten...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/469940/bu-gece-kavgam-mesafelerle.html>

KAHRAMANI ARTIK KALSIN BU MASALIN

Tüm hamlelerim tükendi...

Ki

Piyonlarımın hiç biri vezir olmadan

Şahın kılıcıyla kana bulandı...

Bana kalan bir tahta at ve bir uzun yol.

Neresinden başlarsam neresinden dönersem

Kendime mat.

Ki mevsim bahar dışarıda

Oysa kar yağıyor benim saçlarıma

Cemreler ihanet ediyor adına

Dilim lal kalıyor dişlerim arasında.

Su/suyorum sana.

Ellerim hükümsüz tenlere dokunuyor katli vacip

Ellerim kesile...

Vaktin ensari şairleri öleli çok oldu

Şiirin muhacirin imgeleri

Gaybın arafın da sırat muhakemesin de.

Ne cennet diliyorum ne cehennem bekliyorum

Şiirsiz bir kent kuruyorum yaktığım sahifelerden

Güne perde çekiyor duman

Ki

Güneş balçıkla sıvanmazmış –gülerim-

Bakin ben güneşi ne güzel kan ve küle boyarım

Sesime ses katmasın kimse bu vakitte

İstemem kuzguni nefesleri.

Baykuşlar sakilik yapıyor

Gökyüzü meyhanesinde

Kargalar ve akbalar dünya denilen hengâmede

Kahramanı artık kalsın bu masalın

Âşık ve maşuk kavuşmasın benim kafilemde

Âdemin oğulları tekrar öldürsün insanı insan elinde

Kumdan kaleler gibi oyunlarım

Fildişi kulemden uzakta daha uzakta mutluluklarım

Şimdi ellerim bir çakmak

Ve henüz içilmemiş sigara

Sana S/överken...

Ölüme S/överken...

Müptelasıyken şarabın ve sigaranın

Aşk için aşklar yakıp külünden şiirler kurmuşken

Sen şimdi yazdığım şiirleri kendi üstüne

Alıyorsundur birde

E/s/k/i sevgili

İsmlama imgeler fazla sana

Hele ki Anka'nın kanadından kaptığım mürekkep

Daha fazla

Sen

Satır aralarına sakladığım boşluklar da ara şiirini

Bu benim bir avuç kül ve kan şehrimde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/471824/kahramani-artik-kalsin-bu-masalin.html>

ISTIRAP BU,BİR ŞARJÖR KURŞUN,BİR REVOLVER GEREK HEPİMİZE

Istırap bu
Bir şarjör kurşun
Bir revolver gerek hepimize...

Bir ölüm

Gecenin elleri var dedim ya sen inanma çocuk
Hala umut var dedim ya sen inanma çocuk
Sevdiğin kadar sevileceksin dedim ya sen inanma çocuk
Sen şairsin katlanırsın dedim ya sen inanma çocuk

Hadi git şimdi
Sıska bacaklarını kıracağım yoksa
Sus!
Ola ki gözlerinden yaş düşer
Dudaklarında bir martı çığlığı olursa gece.
Kalemi kıracağım çocuk.
Bir daha gülmemeye gömeceğim seni
Eflatun bir düşün ardına.

Bir ağlamak

Ve düştüğünde Juliet'in gözleri aklıma
Bilemedim
Ses/sizliğim de biraz kan biraz kül oldu şiirim.
Ki ben Opheliayı öldüren
Hamletim..

Bir sıra kurşun olduğundan ağlamak
Hepsini
Kurşuna dizdim

Durup da ardıma baktığım da
Tüm
Cesetler bendim.

Bir gülmek.

Su!
Gibi
Temiz...
Sus!
Gibi
Biçare...

Istırap bu
Bir şarjör kurşun
Bir revolver gerek hepimize...

İşte tükürüğün de boğuluyor insan
Biraz sıradan biraz şeytani
Yaş tuttum oyunu değil mi?
Bu.

Çocukları vurmaliyiz öyleyse
Evet, evet çocukları.
Ki masumiyeti taşımasın kimse
Ola ki bir çocuk değıştirsın insanın ve şeytanın dünyasını...

Çocukları evet çocukları suçlara boğmalıyız

Sevmeleri çıkarsız olduğundan.

Istırap bu
Bir şarjör kurşun
Bir revolver gerek hepimize...

Söylesene öylesine hiç yoktan yere
Bağır çağır söylesene
Bir ölümün sonu kaç gün ağlamak kaç gün gülmek...

Hadi kalk bir sigara uzat da içelim
Ki
Sonra yağmurdan bahane geceye soyunalım
Sevişmeye

Teninden kısmet tenimden çocukluğum aksın.
Hadi susma
Bakma öyle gecelik tutulmuş kadınlar gibi gözlerime.
Biraz şarap biraz sigara öncesi değil mi hepsi.
Sus/ma/lardasın
Dalkavuk bir gecenin henüz öpülmemiş dudaklarısın sende.

10.05.2011. (mekansız) geri dönüşlerim -1-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/472543/istirap-bu-bir-sarjor-kursun-bir-revolver-gerek-hepimize.html>

BİR ÖLÜMÜN SONU KAÇ GÜN AĞLAMAK KAÇ GÜN GÜLMEK...

Bir ölümün sonu
Kaç gün ağlamak,
Kaç gün gülmek.

Sus/amadığım sus/madığım dilsiz ve düşsüz kaldığım
Yıldızsız gecelerim, güneşsiz mevsimlerim.
Şehir yandı kan soluğuna kesti ay denizler kızıla çaldı.
Ben ki sus içinde hala ses aramaktayım.

Saat üç neresinden kanarsam kanayayım dörde çıkmaz şiirim.
Kadehler yarı dolu masamda eski bir resim
Hatıraları yakabilecek kadar cesaretim yok oysa.
Susmaların dışında bir şey getirmiyor sevmeler...

Kimi görsem mil çektiğim iki gözümle dörde varmıyor saat
Bu gün bir ölüm doğuracak gece nasıl yaşasam ölmeye.
Bir çocuk öyle pervansızca koşuyor ki Tanrım boş ver ölsün.
Ki şehvetin çocukları hepsi sevmenin evlatları babasız kaldı.

Neresinden vurulursa orasından başlar Âdem Havva'ya dert yanmaya.
Patika yollar çıkmaza varır modern asfaltlarda sahipsiz sahip siz cinnetler yatar.
Bir ölümün sonu kaç dost kaç aşk kaç beden eder
Ölmediysen bilemezsin bence ölmeye değer.

Yaşamak tatlı bir şey ki unutmama sende yaşamak tadındasın
Ki hala bir gül bir kadından daha güzel tat bırakır dilinde.
Kokusunu sorma söylemezler bilmeli herkes kendi gülüne bülbül olur.
Tanrısal yağmurlar altındadır insan, kanayan gövdesiyle çözülür.

Herkesin bir mağlubiyeti var oysa yenilmeyi kim ister.
Her saat susar biri sol yanımda ki sızidan anlarım.
Söylesene nedir zafer bir anlık gururdan öte
Bu gün bir ölüm doğuracak gece nasıl yaşasam ölmeye.

Şimdi ruh yeniden sever mi bedeninin elinde vasıfsız bir kul olup biter mi?
Yok, bir gece ellerimde susup kalır pencereler önünde.
Peki, ölüyor muyum neyim bilmiyorum niçin bu gitmeler.
Ki yüzüme en aşına mimiktir hüznün...

Bir yetimden düşen yağmurlar ne kadar ıslatır geceyi.
Yağmura soyunan gözler ıslanmaz sağanağında acınının.
İşte hafif meşrep bir kadın daha geçiyor sokaktan.
Fiyatını biçsem gecelik senden daha çok sever belki beni.

Her aşk bir mecnun doğuramaz diyor şiir her Leyla mecnuna varmaz.
Bu şiire Sezar'ın Cleopatra'sı gelse her bir sus da yalnız uyur.
Hayyam'ın sarhoş başı şarabı ölmeye içerde bana ağlar son nefes de.
Ne vakit bahçemde bülbül ölse kanadını koparasım gelir canice.

Zaman belli belirsiz yelkovanın isyanında akrebin inancına gülerken.
Lolipop tadında sevmeleri daha iyi anlamaz bir kimse bir çocuktan başka.
Bir doğumun son sancısı duyulur bütün bir gecede ağlaya ağlaya.
Anladım bir yalan daha peydahlandı baharsız mevsimlere.

Delinin odasında bekler hayaller saf saf olmuş kahkahalarla gülerler.
Mesela Napolyon Dreyfusa bir kurşun sıkıyor hayali Tolstoy da.
Sonra bir savaş oluyor bütün bir Rusya Petro'ya şarap kanıyor.
Şaire kimse aldırılmaz ama ne çıkar bundan şairleri vurmali.

Bir aşkın bitirilişinde tahta atlar durur meydanda.

Bu şehri nasıl terk etsem cebimde üç kuruşluk hayallerim var yalnızca.
Bir ses uzağımda bir kadı n ağlıyor hafif den bir adam sigarasında.
Yinede sarılıyorlar birbirlerine ne ahmak sevmeler diyorum içimden.

Herkesin bir yarası olur gece çöktükçe kızıla çalar çalar kanar.
Yoldan geçenler tebessümlerime kanar sınırlar mutluluk var.
Ekmek çalan çocuğa dikkat etmeli ki en büyük suçlu o şimdi.
Tahta atlarım şahlanın ellerim üzengiye vurulmuş benim rüzgâr kanatlılarım iğdiş edilmiş atlarım.

Şiire başlarken şişeye eş koy dayanamazsan onu da açarsın.
Her sigarada biraz tükenmek vardır yanmayı bil yeter.
Şairin kaleminde kuruyan kan kâğıdın teninde yara açar.
Seni severken sensiz ölmeye yatıyorum bakışların neye yarar.

Bu nasıl gece bak kana çalıyor karanlığım.
İskelete tutuşturulmuş etten ibaretmiş sevdiğim kadınlar.
Dokunmaya uzanırken ruhlarına dokunamaz olmuşum ruhuma.
Ey Tanrım! Bu nasıl ızdırap bak bir kulun yatıyor ölüm uykusuna...

mekânsız
14.05.2011
03.45.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/473657/bir-olumun-sonu-kac-gun-aglamak-kac-gun-gulmek.html>

NE KADAR ŞİİR -1-

Vakit kaybetmeden yazmaya başladım
Yoksa
İliklerime işleyecekti şiir.

1
Karanlık da Lut misali bakarken Ebrehe'nin gözlerine,
Yusuf'i bir isyanla kaçırdım
Bakışlarımı.
Süleyman'ın Belkıs'ından.

Ki donmuş toprakta
Henüz sıcak eriyik kanım

Göğsümden acemi bir tabur geçiyor
Postallarında.
Toza karışmış gözyaşlarım...

Bir tren kalkıyor Urumçî'den
İstasyon
Başlarına gecelik devriyeler tutuşturulmuş.
Ben Napolyon numarası yapıyorum...

2
Gözyaşlarına boğulmuş sonunda ilk aşkım.
-evleniyormuş-
Biraz kin biraz nefret biraz aşkla
Beni şair yapan kadın...

Nasıl da yağmur
Saçak altlarında bin şehirlik sarılışlar.
Ki
Şemsiyesi henüz açılmamış saçları dalgalı sevdaların.
Gözlerinden erkek adama yakışmaz çığlıkları
Düşüyor
Pardösülerine sarılmış erkek adamların...

Kızıl mavi bir akşam
Şehrin bozuk saat kulesi göz kırpmıyor uzaktan.
Zaman hesabını çok iyi yapmalı
İçinden çıkılmaz oluyor sonra
Gitmelerin.

Ellerini ovuşturup yalnızlığa
Ellerini arayıp dur/ durdukça uyanıver kâbusa.
Henüz parçalanmamışken duvarda ki
Yarım ayna.
Allah ısmarladık de –şair-
Çocukluğuna...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/474969/ne-kadar-siir-1.html>